

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 16 aprilie 2019, SA „M” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „V” cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere. În motivarea cererii, reclamantul a menționat că, la 7 decembrie 2006, SA „M” a încheiat cu SRL „V” contractul de furnizare a gazelor naturale la locul de consum amplasat în municipiul Chișinău, șoseaua Balcani.

A invocat, de asemenea, că, la 22 martie 2011, consumatorul SRL „V” a fost deconectat, la locul de consum, de la rețeaua de gaze naturale pentru o datorie în sumă de 253,45 lei. La 20 octombrie 2014, în urma examinării locului de consum al pârâtului, s-a constatat că echipamentul de măsurare indica consumul de 8.176 m³, ceea ce denotă faptul că consumatorul s-a reconectat samavolnic la rețeaua de gaze, fără a înștiința furnizorul de gaze și astfel a consumat gaze naturale în volum de 1.071 m³ în valoare de 7.195,71 lei. El a indicat că, la 31 octombrie 2014, a fost întocmită factura de plată și factura fiscală pentru consumul de gaze naturale și înaintată spre plată consumatorului SRL „V”, însă acesta nu și-a onorat obligațiile contractuale de achitare a datoriei.

Reclamantul a menționat că, în temeiul pct. 5.2 din contractul de furnizare a gazelor naturale, în caz de neachitare în condițiile stabilite în pct.3.2 din contract, consumatorul va plăti furnizorului o penalitate în mărime de 0,1% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere. Astfel, la 16 aprilie 2019, pârâtului i-a fost calculată penalitatea în mărime de 1. 295,23 lei pe perioada 3 aprilie 2017 – 16 aprilie 2019. Totodată, reclamantul a relevat că consumatorul este obligat să achite și dobânda de întârziere pentru neachitarea în termen a plății pentru consumul gazelor naturale în sumă de 4.421,02 lei pe perioada 16 noiembrie 2014 –16 aprilie 2019.

Reclamantul SA „M” a solicitat încasarea de la SRL „V” a sumei de 7.195,71 lei cu titlu de datorie, încasarea sumei de 1.295,23 lei cu titlu de penalitate, încasarea sumei de 4.421,02 lei cu titlu de dobândă de întârziere, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 31 martie 2019, reclamantul Banca Comercială „AB” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui T.L., intervenient accesoriu SRL „A”, cu privire la depozitarea și transmiterea silită în posesie a bunului imobil ipotecat și compensarea cheltuielilor de judecată. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, conform contractului de credit nr. 426 din 2 decembrie 2018, a acordat SRL „A” un credit în mărime de 430.000 lei, cu termenul de rambursare la 19 decembrie 2020.

Reclamantul susține că executarea obligațiilor asumate de SRL „A”, conform contractului de credit, a fost asigurată, prin contractul de ipotecă nr. 434 din 2 decembrie 2018, cu gajul casei de locuit, cu suprafața de 82,6 m.p., o construcție cu suprafața de 38,8 m.p., amplasate pe lotul de pământ cu suprafața de 0,3668 ha din com. Bălțata, r-nul Criuleni (evaluat la prețul de 700.610 lei), care aparțin cu drept de proprietate pârâtului T.L.

Reclamantul specifică faptul că pârâtul SRL „A” a încălcat prevederile contractului de credit cu privire la termenul achitării plăților lunare. Astfel, indică reclamantul, prin notificarea din 17 martie 2019 și preavizul de exercitare a dreptului de ipotecă, reclamantul a cerut debitorului și debitorului gajist transmiterea benevolă în posesia băncii a bunurilor gajate, pentru vânzarea acestora de sine stătător, în scopul stingerii datoriilor conform contractului de credit, însă, în termenul acordat, datoria nu a fost achitată, iar bunul gajat nu a fost transmis reclamantului.

Reclamantul Banca Comercială „AB” SA solicită transmiterea silită în beneficiul său a casei de locuit, cu suprafața de 82,6 m.p., a construcției cu suprafața de 38,8 m.p., amplasate pe lotul de pământ cu suprafața de 0,3668 ha din com. Bălțata, r-nul Criuleni, care aparțin lui T.L. cu drept de proprietate, cu evacuarea tuturor persoanelor și bunurilor din imobilele indicate, precum și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 1.040 lei și 28 bani.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 16 februarie 2008, V. a încheiat căsătoria cu P. Ulterior, P. și fiul acesteia, M. l-au convins pe V. să doneze lui M. locuința care-i aparținea, astfel încât copiii lui V. din căsătoria anterioară să nu poată pretinde la acest imobil.

La 21 mai 2019, V. și M. au încheiat contractul de donație, prin care V., având calitatea de donator, a donat imobilul din str. Anton Crihan 7, mun. Chișinău, constituit din casă de locuit individuală, cu suprafața de 145 m.p., amplasată pe un teren cu suprafața de 0,1582 ha.

La 3 iunie 2019, M. l-a agresat fizic pe V. Drept urmare adresării plângerii lui V., a fost înregistrat un material în registrul nr. 2 al IP Centru mun. Chișinău cu nr. 1711.

La 24 iunie 2019, V. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui M. cu privire la revocarea donației pentru ingraturitudine. A invocat că donatarul se face vinovat de comiterea unor fapte ilicite față de donator. Faptele ilicite s-au manifestat sub formă de agresiuni, injurii, insulte - jigniri făcute în adresa donatorului. Acțiunile comise de către M. față de V. reprezintă o ingraturitudine gravă, ceea ce constituie temei pentru revocarea contractului de donație și de a-i restitui bunurile donate de V. El indică că nu are un alt domiciliu pe teritoriul Republicii Moldova, dar M. are un alt domiciliu. În susținerea pretențiilor sale, a prezentat plângerea înregistrată la poliție la 4 iunie 2019, răspunsul privind înregistrarea materialului în registrul R-2, certificatul de vizită la medic din 4 iunie 2019, în care erau indicate prezența unor echimoze, excoriații și acuze de dureri de cap, precum și declarațiile a doi martori prezenți la momentul agresiunii.

M. nu a recunoscut pretențiile înaintate și a explicat că leziunile corporale se probează nu prin certificatul de vizită la medic, ci printr-un singur mijloc de probă admisibil – raport de constatare/expertiză medico-legală eliberat în urma expertizei medico-legale efectuate de către organul competent de stat.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 19 martie 2019, între SRL „X” (reclamant) și SRL „Z” (pârât) a fost încheiat un antecontract potrivit căruia pârâtul urma să dea în locațiune, iar reclamantul urma să ia în locațiune o suprafață de aproximativ 400 m.p. (1 etaj – spații comerciale, 1 – oficiu) amplasată în imobilul din mun. Chișinău, str. Grigore Vieru nr. 1. Părțile s-au înțeles să încheie, nu mai târziu de luna mai 2019, un contract de locațiune a acestor încăperi. Conform pct. 3.4 din antecontract și întru confirmarea intențiilor sale de a încheia contractul de locațiune, reclamantul s-a obligat să transfere și a transferat în beneficiul pârâtului o arvună în sumă de 10.000 euro. La 10 iunie 2019 pârâtul a remis prin poșta electronică către reclamant proiectul contractului de locațiune și mesajul a fost recepționat de către reclamant. Proiectul contractului de locațiune nu i-a convenit reclamantului, care, peste câteva zile, a expediat prin e-mail în adresa pârâtului câteva remarci și propuneri privind proiectul contractului. La 13 iunie 2019, pârâtul a remis reclamantului pe poștă o somație în care a comunicat că o parte din propuneri au fost acceptate, a solicitat ca reclamantul să execute obligațiile din antecontractul din 19 martie 2019 și, într-un termen de 5 zile, să semneze contractul de locațiune în condițiile formulate anterior. La somație au fost anexate două contracte originale semnate și ștampilate de pârât. La 21 iunie 2019, reclamantul a remis pârâtului un mesaj electronic în care a anexat un proces-verbal de obiecții la proiectul contractului și a solicitat ca propunerile sale anterioare să fie acceptate. Printr-o scrisoare din 25 iunie 2019, pârâtul a comunicat reclamantului despre faptul că toate ofertele pe care le-a făcut anterior privind modificarea contractului sunt deja tardive, deoarece, începând cu 1 aprilie 2019, a dat în locațiune spațiile vizate în antecontract altei persoane – SRL „W”.

La 1 iulie 2019, SRL „X” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Z”, prin care a solicitat încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului a dublului arvunei achitate, în baza antecontractului nr. 20/09 din 19 martie 2019, suma de 329.540 lei, și încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului a cuantumului taxei de stat și a cheltuielilor de asistență juridică.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 1 iulie 2019, Z. a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „B.” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată. În motivarea acțiunii sale, reclamantul Z. invocă că este fondator al SRL „B.” cu o cotă parte de 20 %. Prin contractul de împrumut din 18 martie 2019, Z. a împrumutat pârâtei mijloace bănești în sumă de 249.020 lei. Suma împrumutului a fost transferată pe contul întreprinderii prin ordine de încasare a numerarului în luna martie 2019. Z. menționează că, potrivit contractului de împrumut, părțile au stabilit că restituirea împrumutului va avea loc în termen de 7 zile din momentul solicitării de restituire. Reclamantul indică faptul că la 25 mai 2019 a solicitat restituirea împrumutului, însă nu a primit nici un răspuns. Z. solicită încasarea din contul SRL „B.” a datoriei în sumă de 249.020 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 42.229,79 lei, a cheltuielilor de judecată în sumă de 10.000 lei și a taxei de stat.

Potrivit explicațiilor celorlalți fondatori ai întreprinderii – L. și B., ultimul fiind administratorul SRL „B.”, cât și a explicațiilor contabilului societății, banii încasați în contul întreprinderii prin ordinele de încasare a numerarului prezentate de către reclamant au fost acordați pârâtei cu împrumut de către ceilalți fondatori - L., și B.. Reclamantul a fost împuternicit doar să vireze aceste sume pe contul întreprinderii prin intermediul băncii. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 15 iulie 2019, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Împotriva hotărârii primei instanțe, reclamantul Z. a declarat apel.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Reclamantul SRL „R” s-a adresat în instanța de judecată cu cererea de chemare în judecată împotriva societății ÎM „L” SRL privind încasarea sumei de 110.750 lei. În motivarea cererii a indicat că, la 20 aprilie 2019, între SRL „R” și ÎM „L” SRL a fost semnat contractul nr. 5, care prevedea că ÎM „L” SRL, în calitate de vânzător, va livra la depozitul de la sediul SRL „R” containere din lemn – 1.800 unități la prețul total de 630.000 lei. Prețul unitar al unui container constituia 350 lei. Potrivit contractului, vânzătorul se obliga să furnizeze marfa conform solicitării prelabile (făcută în avans cu 7 zile lucrătoare). De asemenea, vânzătorul s-a obligat și a garantat că marfa va fi însoțită de toate actele necesare: facturi fiscale, certificate de conformitate etc. Termenul contractului a fost fixat până la 30 mai 2019. Întru executarea contractului, SRL „R” a transferat în contul ÎM „L” SRL un avans în mărime de 130.000 lei în două tranșe: dispoziția de plată nr. 30 din 2 mai 2019 – 50.000 lei și dispoziția de plată nr. 35 din 9 19 martie 2019 – 80.000 lei. Reclamantul invocă faptul că pârâtul nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale și abia la 4 iunie 2019 a furnizat doar 55 de containere (valoarea cărora constituie 19.250 lei). Ulterior, pârâtul nu a întreprins acțiuni de executare a contractului. Reclamantul mai anunță că pârâtul se ascunde și nu răspunde la încercările sale de a negocia, de a remedia și soluționa litigiul pe cale amiabilă, nu răspunde la apelurile telefonice și nu apare la locul indicat ca adresă de sediu. În consecință, SRL „R” a fost nevoită la 16 iunie 2019 să înregistreze o plângere la Inspectoratul de Poliție, iar la 18 iunie 2019 a expediat la sediul pârâtului o pretenție prin care a solicitat să fie executate integral obligațiunile contractuale și reparat prejudiciul material.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Reclamantul G.V. s-a adresat la 15 mai 2019 instanței de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „S-V” prin care a solicitat încasarea de la pârât a sumei datorate în mărime de 486.760 euro, care include: suma de 283.000 euro - datoria de bază și suma de 203.760 euro - dobânda calculată conform condițiilor de acordare a împrumutului și încasarea dobânzii de întârziere în cuantum de 58.577,12 euro. În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că la 1 martie 2018 a acordat, în calitate de persoană fizică, un împrumut societății comerciale SRL „S-V” în sumă de 283.000 euro. Împrumutul a fost primit nemijlocit de către directorul SRL „S-V” dna C.V., în acest sens fiind întocmită o recipisă de primire a mijloacelor financiare din numele persoanei fizice. Scopul acordării împrumutului indicat în recipisă a vizat necesitățile de producere a SRL „S-V”. Termenul de rambursare a împrumutului a fost de 30 de zile de la prima solicitare de returnare. La 27 martie 2019, reclamantul a solicitat în scris pârâtului rambursarea sumei de 283.000 euro și a dobânzii contractuale. Pârâtul nu a dat curs solicitării de rambursare a împrumutului și a dobânzii aferente.

În ședința de judecată, SRL „S-V” a înaintat o cerere reconvențională împotriva lui G.V. prin care a solicitat declararea nulității recipisei de împrumut a banilor din 1 martie 2018, pe motiv că ar fi un act juridic inefficient. În motivarea cererii reconvenționale SRL „S-V” a indicat că împrumutul nu a existat, deoarece nu a fost reflectat în evidența contabilă a societății, iar lui G.V. nu i-au fost eliberate documente ce confirmă încasarea banilor în numerar de către SRL „S-V”, astfel nefiind produse careva efecte juridice în temeiul presupusei recipise din 1 martie 2018.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 17 iunie 2019, Z.A. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui S.M. cu privire la rezoluțiunea contractului de donație a ½ cotă-parte din ap. 12 din str. Grădinilor 6 mun. Chișinău. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a solicitat aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii sub formă de sechestru pe ap. 12 din str. Grădinilor 6 mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii a indicat că la 4 aprilie 1984 a înregistrat căsătoria cu Z.Z. La 16 decembrie 2018 a înregistrat la organul cadastral contractul de donație, prin care Z.A. a donat soției sale Z.Z. ½ cotă-parte din ap. 12 din str. Grădinilor 6, mun. Chișinău. Contractul de donație a fost întocmit în rezultatul înrăutățirii stării de sănătate a reclamantului și la insistența Z.Z., care la 27 martie 2019 a decedat.

La data decesului Z.Z., se afla în viață mama ei – S.M. Mai indică reclamantul că este invalid de gradul II, fără termen, beneficiind de o pensie în mărime de 1043,36 lei. Mărimea unei astfel de pensii este insuficientă pentru a se întreține, iar după decesul soției, acesta a cheltuit toate sursele bănești acumulate pe parcursul vieții.

Din cauza stării de nevoie create și lipsei rudelor și copiilor care l-ar întreține, reclamantul a fost nevoit de a înainta această acțiune.

Reclamantul solicită admiterea acțiunii cu dispunerea rezoluțiunii contractului de donație și repunerea părților în poziția inițială.

În ședință, pârâții nu au recunoscut acțiunea și au indicat că nu există temeiuri legale pentru rezoluțiunea contractului de donație.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 15 martie 2019, A.S. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui O.S. și V.S., prin care a solicitat partajarea proprietății comune prin stabilirea pentru fiecare câte 1/3 cotă-parte ideală din apartamentul nr. 7, situat pe str. Mihai Viteazu, 4/6, mun. Chișinău, vânzarea silită a apartamentului nr. 7, situat pe str. Mihai Viteazu, 4/6, mun. Chișinău, cu atribuirea în folosul său a 1/3 cotă-parte din suma prețului de vânzare a apartamentului, încasarea din contul pârâților a tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul A.S. a indicat că potrivit hotărârii nr. 274 din 14 ianuarie 1999 a Comisiei pentru privatizarea fondului de locuințe a mun. Chișinău, împreună cu mama sa O.S. și fratele V.S. au participat la privatizarea apartamentului nr. 7, situat pe str. Mihai Viteazu 4/6, mun. Chișinău. Susține că s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, deoarece, fiind proprietarul a 1/3 cotă-parte din bunul imobilul pe care l-a privatizat, nu poate să-l administreze și să se folosească de el din cauza situației de conflict cu pârâții și comportamentului agresiv din partea părinților.

Concomitent, reclamantul A.S. a solicitat aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe apartamentul în cauză.

În ședință, O.S. a susținut că existența cererii coproprietarului de a-i atribui bunul sau o parte din bun exclude aplicarea art. 561 alin. (3) lit. b) Codul civil, adică scoaterea întregului bun la licitație, deoarece această modalitate de împărțire este una extremă și poate fi aplicată numai în situația în care nu este posibilă o altă împărțire sau când nimeni din coproprietari nu dorește să i se atribuie acest bun. În speță, dânsa a formulat o solicitare de atribuire a întregului bun, iar admiterea acțiunii ar încălca dreptul ei de proprietate, garantat de legislația națională și art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și Libertăților Fundamentale.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 28 iunie 2019, Instituția Publică Ș.T. și Sport s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către SC „VP” SRL și SRL „EN”. În motivarea acțiunii, Instituția Publică Ș.T. și Sport a indicat că, la 10 martie 2019, a semnat cu SC „VP” SRL și SRL „EN” contractul de societate civilă nr. 2, înregistrat de OCT Chișinău la 10 martie 2019.

Conform contractului de societate civilă, obiectul acestuia era demolarea tuturor construcțiilor existente pe terenul situat în mun. Chișinău, bd. Traian 2 și construcția în locul imobilelor demolate a unui complex locativ și parcare auto subterană. Reclamantul menționează că terenul respectiv se află în gestiunea sa, dar este proprietate publică a statului, are o destinație social-culturală și sportivă. Mai mult, pe acest teren se află o școală de sport și un bazin pentru înot, care sunt proprietate publică a statului. Astfel, terenul și bunurile de pe acesta cad sub incidența prevederilor art. 315 din Codul civil și art. 10 al Legii nr. 121 din 4 mai 2007 privind administrarea și deținerea proprietății publice, care prevede că bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice și că circuitul civil al acestor bunuri este interzis, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. El mai comunică faptul că contractul contestat a fost semnat de către fostul director al Instituției Publice Ș.T. și Sport, care a fost demis în legătură cu acest fapt.

SC „VP” SRL și SRL „EN” nu au recunoscut acțiunea și consideră valabil contractul de societate civilă nr. 2 din 10 martie 2019, semnat de către conducerea Instituției Publice Ș.T. și Sport și susțin că terenul situat în mun. Chișinău, bd. Traian 2, precum și construcțiile de pe el fac parte din domeniul privat al proprietății statului și se află în circuitul civil.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 18 aprilie 2019, C.A. a depus la Judecătoria Edineț, sediul Central, o cerere de chemare în judecată împotriva lui C.E. cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie. Potrivit materialelor pricinii, reclamantul s-a aflat în căsătorie cu pârâta din 1992 până la 5 decembrie 2018. Din căsătorie, la 29 august 1992, s-a născut fiica P.M. Reclamantul a susținut că, în timpul căsătoriei, din banii comuni, au procurat cinci gherete de comercializare a mărfurilor amplasate în „Piața orășenească” din or. Edineț, înregistrate cu numerele 235, 240, 241, 250, 251. Gheretele nr. 240, 241, 251 au fost înregistrate fără acordul lui pe fiica lor P.M.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț din 29 aprilie 2019 s-a dispus antrenarea în proces a P.M. în calitate de intervenient accesoriu alături de pârâta C.E. Din actele anexate la cauza civilă reiese că gheretele nr. 240, 241, 251 au fost înregistrate ca proprietate a intervenientei P.M. în baza unui contract de vânzare-cumpărare, pe care aceasta l-a încheiat în anul 2017 cu Cooperativa de Comerț Edineț. Gheretele cu nr. 235 și 250 au fost cumpărate de C.E. și C.A. de la Cooperativa de Comerț Edineț.

Reclamantul C.A. a solicitat partajarea bunurilor aflate în proprietate comună în devălmășie constituite din 5 gherete de comercializare a mărfurilor amplasate în „Piața orășenească” din or. Edineț, precum urmează: gheretele nr. 235 și 251 să-i revină lui C.A., iar nr. 241 și 250 să îi revină lui C.E., ghereta nr. 240 să-i fie atribuită lui C.E. în schimbul sumei de 1000 euro - echivalentul a 18.683, 9 lei. Reclamantul mai solicită compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1000 lei din contul pârâtei și scutirea de plata taxei de stat, în legătură cu faptul că este pensionar și de alte surse decât cele procentuale oferite de fiica P.M. obținute din darea în locațiune a gheretelor respective, nu dispune.

C.E. a depus cerere reconvențională și a solicitat partajarea bunurilor aflate în proprietate comună în devălmășie constituite din 2 gherete de comercializare a mărfurilor amplasate în „Piața orășenească” din or. Edineț, precum urmează: ghereta nr. 235 să-i fie atribuită ei, iar ghereta 250, de asemenea, să-i fie atribuită ei în schimbul unei sume de 1000 euro.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 22 mai 2019, D.E. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Z.C., intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice, cu privire la stabilirea hotarului. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că este proprietara imobilului cu numărul cadastral 6454206.024, care are o suprafață de 0,0864 ha și este situat în or. Orhei, iar anterior respectivul imobil a aparținut părinților ei. Reclamantul susține că la etapa pregătirii pachetului de documente pentru inițierea procedurii succesoriale a stabilit că titlul de proprietate pe teren nu a fost perfectat corect, concomitent a constatat că nu a fost perfectat corect titlul de proprietate și pentru terenul învecinat, cu numărul cadastral 6454206.023, proprietar al căruia este pârâtul Z.C. Totodată, afirmă că hotarul terenului ce aparține dânsei, din pct. 3 până la pct. 5 al planului geometric, a fost măsurat greșit și indicat cu o linie curbă, însă, de fapt, în perioada când respectivul bun imobil aparținea părinților ei, hotarul bunului imobil din pct. 3 până în pct. 5 din planul geometric a fost o linie dreaptă. Consideră că eroarea s-a produs din cauza pârâtului, care, în anul 1995, a demolat porțiunea de gard și a mutat samavolnic hotarul dintre gospodăriile părților în litigiu.

Potrivit măsurărilor efectuate de specialiștii din cadrul Agenției Servicii Publice, la fața locului s-a constatat că planul loturilor în litigiu corespunde cu planul din titlurile de proprietate.

La materialele pricinii nu există alte înscrisuri din care să rezulte că punctele 3-5 de pe planul geometric au avut o altă configurație.

Pârâtul a solicitat respingerea acțiunii pe motiv că configurația terenurilor nu poate fi schimbată, deoarece ar genera o modificare a situației cadastrale și a situației de fapt.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 6 iunie 2019, reclamantul C.D. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către B.S. cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii sale, a indicat că în baza contractului din 21 decembrie 2018, i-a dat cu împrumut pârâtei B.S. suma de 2.000 euro, ce constituie 42.436 lei, 20 bani, conform cursului BNM, pe un termen de până la 31 mai 2019. Astfel, potrivit pct. 2 din contract, pârâta a confirmat că a primit cu împrumut suma 2000 euro la semnarea contractului, însă până în prezent nu a restituit suma menționată.

Reclamantul menționează că, la insistența pârâtei, care l-a asigurat că îi va restitui banii în termen, au încheiat contractul de gaj, ultima eliberându-i un certificat precum că dânsa este proprietarul bunului imobil situat în mun. Chișinău, or. Codru, str. Costiujeni 6/2. Reclamantul C.D. solicită încasarea de la B.S. a datoriei în sumă de 2.000 euro sau a echivalentului în lei moldovenești, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3.500 lei și a taxei de stat în mărime de 1.273,08 lei.

La 24 iunie 2019, pârâta B.S. a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui C.D. cu privire la anularea contractului de împrumut, încasarea de la pârât în beneficiul acesteia a sumei de 900 euro cu titlu de penalitate, încasarea sumei de 25.000 lei cu titlu de prejudiciu material și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale, B.S. a invocat că, la 23 noiembrie 2018, a încheiat cu C.D. antecontractul de vânzare cumpărare a autoturismului, prin care B. S. s-a obligat să-l vândă, iar C.D. s-a obligat să cumpere mijlocul de transport de model „LAND ROVER”, fiind convenit de părți prețul, conform pct. 3.1 din antecontract, la suma de 5 000 euro. Instanța de judecată a restituit cererea reconvențională înaintată de B.S.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui R.A. cu privire la constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a cotei-părți ideale din imobil.

În motivarea cererii s-a indicat că R.L. și R.A. sunt surori și dețin cu drept de proprietate câte 1/2 cotă-parte ideală din casa de locuit din s. Mircești, raionul Ocnița, ce le-a rămas ca moștenire după decesul părinților.

R.A., din cauza că domiciliază în s. Mircești, raionul Ocnița, adică în localitatea unde este situată casa în litigiu, iar R.L. este plecată peste hotarele țării, a vândut cota sa parte din imobil lui P.C.

R. L., în motivarea acțiunii sale, a mai indicat că R. A. era obligată să o informeze despre intenția de a vinde bunul imobil, în condițiile în care i-a cunoscut datele de contact.

R.L. solicită constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare, încheiat între sora sa, R.A., în calitate de vânzător, și P.C., în calitate de cumpărător, deoarece ea, R.L., dispune de dreptul de preemțiune, care a fost ignorat de către sora sa.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 28 martie 2019, G.M. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui N.B. cu privire la constituirea dreptului de servitute.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul a indicat că este proprietarul imobilului dobândit la 27 noiembrie 2005 prin moștenire legală și înscris la Oficiul Cadastral Teritorial Strășeni.

Reclamantul consideră că este o încălcare a dreptului de vecinătate, deoarece nu are posibilitate de a îngriji casa de locuit, întrucât pârâtul N.B. nu îi permite acest lucru.

G.M. cere constituirea dreptului de servitute de trecere pe terenul aservit pentru uzul și utilitatea casei de locuit, și înlăturarea obstacolelor create de pârât în exercitarea dreptului de servitute, precum și obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Strășeni să înregistreze grevarea servituții asupra drumului de trecere.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

A.L. i-a transmis cu împrumut lui C.D. suma de 2.500 euro pentru o perioadă de un an, ultimul eliberând o recipisă scrisă personal, prin care atestă primirea sumei împrumutate cât și obligația sa de a achita o dobândă de 15% din aceasta lunar.

La expirarea termenului, C.D. a restituit doar suma împrumutului, refuzând să achite și dobânda aferentă pentru perioada folosirii sumei împrumutate, motivând că aceasta este exagerat de mare, precum și invocând lipsa surselor financiare necesare.

A.L. a inițiat un proces judiciar în procedură de ordonanță, solicitând încasarea din contul lui C.D. a sumei dobânzii contractuale pentru perioada utilizării împrumutului, cât și a dobânzii de întârziere pentru suma datoriei restante.

În calitate de probă, A.L. a anexat copia (xerox) de pe recipisa întocmită de C.D., subliniind imposibilitatea prezentării recipisei în original, întrucât aceasta a fost pierdută.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 13 mai 2019, „MGG” SA a depus cererea de chemare în judecată împotriva SA „Int” cu privire la înlăturarea obstacolelor. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, potrivit contractului de vânzare-cumpărare a imobilului din 25 august 1998, „MGG” SA a achiziționat un spațiu nelocativ amplasat în mun. Bălți, bd. Dacia 27. Reclamantul menționează că pe aceeași adresă, în imediata apropiere a imobilului său, activează o sală de nunți a SRL „BLux”, pe care ultima o ia în locațiune de la SA „Int”. El invocă faptul că pe peretele stâng al imobilului ce aparține SA „Int” sunt instalate trei aparate de aer condiționat de dimensiuni mari care aduc o atentare inadmisibilă proprietății reclamantului, și anume: fac imposibilă extinderea sau reamenajarea imobilului său; scurgerea apei din tubulatura aparatului de aer condiționat se face pe terenul adiacent al încăperii sale, respectiv - strică aspectul exterior, în plus, apa se scurge doar într-un singur loc, fapt ce poate aduce atingere construcției propriu-zise; sistemul de ventilare este zgomotos, sunetul răspândindu-se chiar în direcția ușii de intrare și creează disconfort; curenții de aer produși de sistemul de ventilare aduc o influență negativă atât construcției, cât și pot dăuna sănătății angajaților „MGG” SA, dar strică și aspectul exterior al imobilului. Reclamantul solicită înlăturarea obstacolelor prin demontarea aparatelor de aer condiționat și strămutarea lor în altă parte.

SRL „BLux” și SA „Int” nu au recunoscut acțiunea și, în referință, au invocat că proprietarul terenului sau al unui alt bun imobil nu poate interzice influența pe care o exercită asupra bunului său gazul, aburul, mirosul, funinginea, fumul, zgomotul, căldura, vibrația sau o altă influență similară provenită din terenul vecin, dacă nu împiedică proprietarul în folosirea bunului sau dacă încalcă nesemnificativ dreptul acestuia. Aceste reguli se aplică și în cazul în care influența este considerabilă, dar este produsă de folosirea obișnuită a unui alt teren și nu poate fi înlăturată prin măsuri justificate economic. Dacă este obligat să suporte o asemenea influență și dacă aceasta depășește folosirea recunoscută obișnuită în localitatea respectivă și limitele economice admisibile, proprietarul poate cere proprietarului de teren care cauzează influența o compensație corespunzătoare în formă bănească. Au mai invocat că aparatele de aer condiționat nu sunt amplasate pe peretele imobilului „MGG” SA, dar pe peretele SA „Int”, considerând neîntemeiate argumentele precum că aparatele de aer condiționat ce aparțin SA „Int” pot să creeze disconfort angajaților „MGG” SA și ar crea daune acestei societăți.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 21 iunie 2019, B.V. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului N.V. În motivarea acțiunii, a indicat că i-a acordat pârâtului un împrumut bănesc în sumă de 15.000 euro. Împrumutul a fost gratuit, fiind perfectată o recipisă de împrumut. Conform recipisei, termenul pentru care s-a acordat împrumutul a fost scurt, data restituirii integrale a împrumutului fiind concret prestabilită – 15 mai 2019. Dacă nu restituie împrumutul în termen, potrivit recipisei de împrumut, pârâtul se obliga să plătească o penalitate de 3% lunar din suma împrumutului ($15,000 \text{ euro} \times 3\% = 450 \text{ euro}$) până la restituirea integrală a împrumutului.

Împrumutul nu a fost restituit în termenul specificat în recipisă.

Reclamantul a solicitat de mai multe ori pârâtului, inclusiv în scris, să restituie împrumutul, însă fără succes.

Reclamantul solicită încasarea de la pârât a împrumutului în sumă de 15.000 euro și a penalității prevăzută în recipisă în mărime de 900 euro (pentru luna martie 2019 – 450 euro și aprilie 2019 – 450 euro).

Fiind legal citat, pârâtul nu s-a prezentat în ședință de judecată.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 7 mai 2019, V.C. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 5/18 cu privire la recalcularea datoriilor pentru serviciile comunale în legătură cu expirarea termenului de prescripție. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că este proprietara apartamentului nr. 6 din str. Milescu Spătarul 34, mun. Chișinău. Din cauza situației materiale dificile, pe parcursul mai multor ani, a acumulat datorii pentru servicii comunale. Astfel, la 1 mai 2019 datoria pentru serviciile de aprovizionare cu apă caldă și rece au constituit suma de 26.841,64 lei. Din această datorie, suma de 18.936,17 lei s-a constituit înainte de 1 mai 2019 și consideră că suma dată nu poate fi înaintată spre încasare, deoarece este prescrisă.

Reclamanta solicită recalcularea datoriei pentru serviciile de aprovizionare cu apă caldă și rece pentru perioada 1 mai 2016 - 1 mai 2019, prin excluderea sumei de 18.936,17 lei din suma totală a datoriei, care, la moment, este în mărime totală de 26.841,64 lei, din considerentul expirării termenului de prescripție. În vederea soluționării pricinii pe cale extrajudiciară, la 14 martie 2019, reclamanta a depus cerere prealabilă în adresa Asociației Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 5/18. Prin răspunsul din 8 aprilie 2019, cererea a fost respinsă.

Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 5/18 a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. În susținerea poziției sale, a invocat că, anterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 2 iulie 2018, a fost dispusă încasarea din contul reclamantului V.C. în beneficiul Asociației Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 5/18 toată datoria, în sumă de 26.841,64 lei, și taxa de stat în mărime de 805,2 lei. Astfel, suma de 18.936,17 lei, solicitată de reclamantă de a fi exclusă din suma totală a datoriei, în legătură cu omiterea termenului de prescripție, a fost încasată de instanța de judecată conform hotărârii Judecătoriei Ciocana și achitată benevol de reclamantă prin ordinul de plată nr. 01 din 29 iulie 2018.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Reclamanta T.A. s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtei G.S. prin care a solicitat declararea contractului de vânzare-cumpărare din 8 mai 2019, asupra apartamentului nr. 8, situat în or. Orhei, str. Iachir 29/A, ca fiind act juridic ineficient; recunoașterea dreptului de proprietate a reclamantei T.A. asupra apartamentului în cauză, precum și scutirea de la plata taxei de stat.

În susținerea acțiunii, reclamanta a indicat că, după decesul tatălui său, mama sa vitregă G.S. refuză să-i restituie apartamentul pe care tatăl l-a cumpărat pentru ea. Invocă că tatăl reclamantei – T.I., decedat la 3 ianuarie 2019, a cumpărat pentru reclamanta T.A. apartamentul nr. 8, situat în or. Orhei, str. Iachir 29/A. Din motive legate de modul în care tatăl reclamantei administra patrimoniul și afacerile sale, el a decis să cumpere apartamentul respectiv din numele său, dar în interesele reclamantei. În realitate, vânzarea-cumpărarea apartamentului s-a realizat în locul și pentru reclamantă, ea fiind, de fapt, proprietara reală a apartamentului nr. 8, situat în or. Orhei, str. Iachir 29/A. Astfel, alegerea apartamentului a fost efectuată de către reclamantă, discuțiile cu vânzătorul au fost purtate de reclamantă și de tatăl ei. Mai mult, despre faptul că apartamentul nr. 8, situat în or. Orhei, str. Iachir 29/A, a fost cumpărat în locul și pentru reclamantă, a cunoscut și pârâta și vânzătorul apartamentului, precum și alte persoane care comunicau cu T.I. Menționează că T.I. de mai multe ori a vorbit în public că, de fapt, a cumpărat apartamentul nr. 8, situat în or. Orhei, str. Iachir 29/A, în locul și pentru fiica sa T.A.

Consideră că contractul de vânzare-cumpărare din 8 mai 2019 a apartamentului nr. 8, situat în or. Orhei, str. Iachir 29/A, este un act juridic ineficient, nefiind urmărit scopul producerii unor efecte juridice în privința tatălui dânzei, cu atât mai mult în privința mamei vitrege.

Pârâta G.S nu a recunoscut acțiunea și a indicat că, de fapt, apartamentul l-a cumpărat ea și soțul ei, fiind înregistrat de Oficiul Cadastral Teritorial pe numele ambilor soți, iar după decesul soțului său, ea a moștenit partea care i se cuvenea din averea succesorală, inclusiv acest apartament.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 7 iunie 2019, P.A. a depus în instanța de judecată cerere împotriva lui P.M. cu privire la partajul averii comune.

În motivarea cererii a indicat că părțile s-au aflat în relații de căsătorie în perioada anilor 1992-2010.

Pe parcursul vieții în comun, soții au dobândit avere comună și anume: casa de locuit, apartament, automobil, motocicletă, mobilă, bani aflați în conturi bancare.

P. A. a solicitat partajul averii comune, și anume: să-i fie repartizat ei 3/4 cote-părți din toată averea ei și 1/4 cotă-parte pârâtului, pe motiv că, în urma desfacerii căsătoriei, copilul minor V., născut din căsătorie (a.n. 2000), a rămas să domicilieze cu mama P.A.

P.M. a depus referință la cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acesteia din următoarele motive: căsătoria a fost desfăcută în luna iunie 2016, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă în luna iunie 2019, respectiv acțiunea este tardivă; toată averea urmează să-i fie atribuită lui P.M, deoarece P.A. nici o zi nu a lucrat, stând acasă, și toată averea a fost dobândită din mijloacele bănești câștigate de el. P. A. a mai solicitat judecarea cauzei în lipsa sa.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

A., fiind fizician de profesie, și-a cumpărat o casă la țară, unde s-a retras pentru a putea să lucreze în liniște după ce ieșise la pensie. Din punct de vedere topografic, casa se afla pe vârful unui deal, fiind una din cele mai înalte așezări din acea localitate. Mai jos de proprietatea lui se afla proprietatea lui B., care și-a îndiguit-o astfel încât apele de ploaie nu puteau să se scurgă de pe terenul lui A.

Deși a încercat să ajungă la o înțelegere cu B., acesta a refuzat, spunând că nu are nici o obligație cu privire la apele care se adună pe proprietatea altuia, dar nimeni nu-l împiedică pe A. să facă el însuși o serie de lucrări pentru a permite apelor naturale să se scurgă.

De asemenea, accesul la drumul public nu se putea face decât trecând pe proprietatea lui B., care nu a fost de acord, demonstrând că A. putea să ocolească dealul și să ajungă la drumul public. A. a negat o asemenea posibilitate, arătând că această cale este destul de anevoioasă, ea presupune coborârea unui deal abrupt și urcarea altuia pentru care nu este amenajată nici o potecă.

B. a spus că nu îi poate permite acest lucru, deoarece este proprietar și se poate opune la o astfel de ingerință. Pentru soluționarea litigiilor susmenționate, A. s-a adresat în instanța de judecată.

**INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019**

A. și B. au acționat în judecată pe fratele lor C., pentru a solicita instanței anularea contractului de vânzare-cumpărare a terenului rămas de la defuncta lor mamă, pe care C. l-a înstrăinat lui E.

Reclamanții au invocat lipsa calității de proprietar exclusiv al vânzătorului, fapt ce îi interzice să încheie acte de dispoziție asupra unui bun deținut în coproprietate. De asemenea, s-a invocat și nerespectarea regulii unanimității, regulă care guvernează încheierea actelor juridice de dispoziție ce au ca obiect bunuri deținute în coproprietate, având în vedere că fiecare coproprietar este titular exclusiv asupra unei fracțiuni ideale și abstracte din dreptul de proprietate asupra bunului, iar nu asupra bunului în materialitatea sa.

Prin referința depusă la dosar, pârâtul a invocat lipsa calității procesual-active a reclamanților, motivând că efectele actului încheiat se produc numai între părți, iar nulitatea relativă a contractului poate fi cerută doar de partea ale cărei interese au fost neglijate la momentul încheierii actului.

Instanța de fond a considerat temeinice argumentele invocate de către pârât și a dispus respingerea acțiunii.

**INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019**

A. i-a vândut lui B. automobilul său. Pentru a nu suporta cheltuieli suplimentare, părțile s-au înțeles că va fi eliberată o procură, de către vânzător cumpărătorului, pe un termen de trei ani de zile cu dreptul de a conduce și a dispune de automobil, inclusiv cu dreptul de a se deplasa peste hotarele Republicii Moldova. O asemenea procură a fost autentificată notarial la 13 martie 2006.

La 17 martie 2019, vânzătorul automobilului A. a decedat. După 2 luni de zile, unicul moștenitor legal al acestuia s-a adresat în judecată cu cerere privind restituirea automobilului, deținut fără justă cauză de către B.

În referință, pârâtul a obiectat împotriva pretențiilor formulate de către moștenitori și a menționat că, de fapt, el este un dobânditor de bună-credință, care a achitat pe deplin costul automobilului și că dreptul de proprietate a fost dobândit prin uzucapiune.

Reclamantul consideră că posesia exercitată de către B. în baza procurii nu constituie o posesie utilă, care i-ar da dreptul de a pretinde la dobândirea proprietății în baza acestui temei. La fel, el consideră că contractul de vânzare-cumpărare a automobilului trebuia încheiat în formă autentică, iar nerespectarea acestei condiții atrage nulitatea absolută a actului, fără posibilitatea de a acoperi acest viciu prin uzucapiune.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 11 martie 2019, SRL „X”, companie producătoare de telefoane celulare, a expediat în adresa SRL „Y”, distribuitor unic de astfel de produse, o ofertă de vânzare.

În această ofertă se stipula că SRL „X” va livra produsele sale numai la SRL „Y” și în primul an de colaborare produsele vor fi vândute pentru o sumă fixă, iar în următorii ani se va realiza o reducere progresivă de 1% pentru fiecare an.

În ofertă, SRL „X” a stipulat că, datorită sistemului concurențial în care majoritatea firmelor își desfășoară activitatea și ca urmare a faptului că alte firme doresc să încheie un contract cu firma producătoare, intenționează să-și mențină oferta un termen rezonabil, astfel încât SRL „Y” să poată face o acceptare în cunoștință de cauză.

La 13 martie 2019, oferta a fost examinată în cadrul Adunării Generale a asociaților SRL „Y”, dar în acea zi asociații n-au putut lua o decizie.

Totuși, directorul executiv al SRL „Y” a hotărât, pe propria răspundere și fără acceptul asociaților, să dea curs ofertei și în acest sens a expediat în adresa SRL „X”, cu scrisoare recomandată, acceptarea ofertei.

După o lună de la data trimerii ofertei, SRL „X” a informat SRL „Y” că revocă oferta și urmează să încheie contractul cu o altă firmă concurentă.

SRL „Y” consideră că oferta nu poate fi revocată, întrucât ea a fost deja acceptată și, în acest sens, a prezentat chitanța de expediere a scrisorii recomandate. SRL „Y” a susținut că, dacă SRL „X” va revoca oferta, atunci va acționa în judecată.

Cu toate acestea, SRL „X” a revocat oferta și ulterior a fost acționat de către SRL „Y” în judecată.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 19 martie 2019, A. a încheiat cu SRL „XXX” un contract de împrumut cu dobândă în baza căruia acesta a primit un credit în sumă de 13.000 lei, cu dobândă de 25% anual.

În scopul garantării restituirii împrumutului, plății dobânzilor aferente și penalităților, a fost semnată clauza de fidejusiune de către S., care a fost înserată în contractul de împrumut.

La 22 mai 2019, debitorul A. a decedat, motiv din care, în proces, în calitate de pârât, a fost atras feciorul acestuia B., ca succesor legal al decedatului, care, de fapt, a intrat în posesia averii rămase după decesul tatălui său, devenind astfel debitor.

În pofida acestui fapt, B. nu a achitat integral restanța la credit, dobânzile aferente și penalitățile calculate, respectiv, prin hotărârea instanței de judecată din 25 iunie 2019, a fost admisă cererea creditorului, fiind dispusă încasarea de la S. și B. în mod solidar, a sumei de 16.571, 94 lei.

Ulterior, fidejutorul S. l-a acționat pe B. în instanța de judecată, solicitând încasarea sumei de 8.285,97 lei.

Prin hotărârea instanței de judecată, cererea lui S. a fost scoasă de pe rol din motivul că ultimul, fiind fidejutor, nu a executat obligația principală, astfel nu este în drept de a se adresa în regres contra debitorului.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Reclamantul SA „L” s-a adresat cu acțiune împotriva Asociației de coproprietari în condominiu (ACC) nr. 55 privind încasarea datoriei în sumă de 62.739,35 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 1.611,5 lei, a taxei de stat și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat că între SA „L” și ACC nr. 55 a fost încheiat contractul nr. TO-2/11/12 din 1 martie 2019 privind întreținerea a două lifturi. Lucrările, conform contractului menționat, au fost executate, în acest sens fiind semnate de către părți facturile fiscale FB3381624 din 02.03.19; FB3381669 din 10.03.19; FB3381714 din 11.03.19; FB3381747 din 31.03.19; FB4021809 din 05.04.19; FB4031203 din 13.04.19; FB4031244 din 20.04.19; FB4031308 din 01.05.19. Reclamantul a îndeplinit lucrările conform contractului, fapt demonstrat prin actele enumerate mai sus, însă pârâtul nu a achitat valoarea integrală a lucrărilor. Valoarea lucrărilor neachitate constituie suma de 62.739,35 lei, inclusiv TVA. Până în prezent, pârâtul nu a achitat costul acestor lucrări.

La 13 mai 2019, reclamantul a expediat în adresa pârâtului o pretenție în care a solicitat ca acesta să achite în decurs de 10 zile lucrătoare datoria. Pretenția a fost recepționată de pârât la 21 mai 2019, dar soluționarea amiabilă a litigiului a eșuat. De la 21 mai 2019 pârâtul se află în întârziere față de reclamant. În acest context, dobânda de întârziere aplicată obligației pecuniare a pârâtului în baza art. 942 din Codul civil constituie 1.611,5 lei.

Pârâtul nu a recunoscut în ședința instanței de judecată acțiunea și a indicat că a solicitat de mai multe ori verbal rezilierea contractului, pe motiv că nu mai are bani. Facturile le-a semnat, însă nu dispune de mijloace financiare suficiente să le plătească.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 11 aprilie 2019, petiționarul SRL „XXX” s-a adresat în instanță cu cerere privind constatarea faptului care are valoare juridică, și anume recunoașterea faptului vânzării-cumpărării bunului fără încălcări, ca urmare a procedurii de exercitare a dreptului de gaj.

Petiționarul a motivat că, la 30 noiembrie 2018, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare, autentificat notarial, a cumpărat de la SRL „YYY”, din numele căreia, în temeiul Acordului privind executarea benevolă a dreptului de ipotecă nr. 1 din 3 martie 2019, a acționat Banca Comercială „ZZZ”, bunul imobil compus din construcție comercială cu suprafața de 100 m.p., situat în mun. Chișinău, str. Vasiloaia 10.

Bunul imobil a fost procurat la prețul de 60.000 euro, urmând a fi achitat în 6 tranșe egale. Dreptul de proprietate asupra bunului imobil cumpărat trebuia să treacă la cumpărător în momentul înregistrării în Registrul bunurilor imobile. Înregistrarea dreptului de proprietate este însă imposibilă, dat fiind existența a 16 grevări (sechestre) înregistrate în registru, aplicate în perioada 2015 – 2019 de diferiți executori judecătorești.

Deoarece petiționarul a cumpărat bunul ca urmare a procedurii exercitării dreptului de ipotecă, de la banca care deținea un drept prioritar în raport cu terții, consideră că nu poate fi afectat în realizarea dreptului său, pentru că urmează a fi protejat în baza art. 764 Cod Civil (condițiile vânzării bunului de către creditorul gajist), prin recunoașterea faptului vânzării-cumpărării bunului fără încălcări, ca urmare a procedurii de exercitare a dreptului de gaj cu consecința anulării tuturor grevărilor la data intabulării dreptului de proprietate.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 22 aprilie 2019, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate (APLP) nr. 14 a înaintat în instanța de judecată acțiune împotriva A., cu privire la încasarea datoriilor pentru consumul de energie termică, încălzire și agent termic, pentru perioada 1 aprilie 2016 – 1 aprilie 2019, în sumă totală de 23.259,45 lei, precum și încasarea cheltuielilor judiciare de plată a taxei de stat.

S-a indicat că pârâta este proprietara apartamentului nr. 20 din bd. Moscovei, bloc 17/1, mun. Chișinău. Reclamantul, în calitate sa de gestionar al blocului, conform contractului de livrare a agentului termic din 22 mai 2004, încheiat cu intervenienta accesorie, societatea pe acțiuni „CET-2”, a livrat agent termic în locuința pârâtei, costul căreia nu a fost achitat. Reclamații privind calitatea agentului termic livrat n-au fost înaintate.

În ședința de judecată, pârâta A. nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acțiunii pe motivul expirării termenului de prescripție extinctivă, care a curs în favoarea sa și a fost omis neîntemeiat de reclamant.

Reclamantul a pretins întreruperea prescripției prin acțiunile reclamantei de recunoaștere a datoriei, or la 30 iulie 2018, în afara sezonului de încălzire, a achitat mai mult decât suma facturată cu 150 lei, astfel că diferența dată reprezintă o recunoaștere a datoriei.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 17 mai 2019, O.F. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui V.N., SA și Primăria com. Micăuți, raionul Strășeni, cu privire la obligarea de a nu crea obstacole la folosirea terenului.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în urma încheierii între V.P. și O.F. a contractului de vânzare-cumpărare nr. 1898 din 22.12.2010, O.F. este proprietarul terenului agricol cu suprafața de 2,6462 ha, situat în comuna Micăuți, raionul Strășeni, care a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile ținut de OCT Strășeni la 23.12.2004 cu nr. cadastral 8024101134. În rezultatul unor procese judiciare, în cadrul cărora a fost contestat dreptul de proprietate al lui O.F., finalizat prin decizia CSJ din 01.02.2015, s-a constatat că O.F. este proprietar legal al imobilului și se consideră îndreptățit să folosească, să dispună și să posede liber proprietatea sa. Pârâții, însă, îi creează impedimente în folosirea imobilului.

Pe parcursul examinării pricinii, la 24 iunie 2017, V.N. și S.A. au depus cererea reconvențională împotriva lui O.F. cu privire la încasarea sumei ce constituie costul lucrărilor la construcția bazinului acvatic. În motivarea cererii reconvenționale, pârâții V.N., care este succesorul lui V.P., și S.A. au indicat că în anul 2008 reclamantii, V.N. și S.A. au construit un bazin acvatic pe terenul indicat lor de către fostul Primar al com. Micăuți. Prin urmare, pârâții consideră că, deoarece proprietarul terenului are față de posesorii de bună-credință o obligațiune instituită prin lege, care la moment nu este executată, constructorii au dreptul la retenția bunului până la achitarea costurilor de debitor, iar proprietarul este obligat să achite sumele corespunzătoare.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 1 iulie 2019, reclamantul O.R., domiciliat în or. Orhei, a depus în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) acțiune împotriva lui Z.G., domiciliat în or. Anenii Noi, prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 7.500 dolari SUA, ce constituie suma de 135.800 lei la momentul depunerii acțiunii.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 27 mai 2017, aflându-se în mun. Chișinău, i-a acordat un împrumut pârâtului în mărime de 7.500 dolari SUA, cu termen de rambursare până la 27 mai 2019. Contractul a fost întocmit în formă scrisă, pârâtul semnând o recipisă. Însă, la data scadenței împrumutului, pârâtul nu și-a onorat obligațiunile asumate de restituire a împrumutului, iar la nenumăratele adresări în vederea restituirii datoriei, acesta nu a reacționat.

Din aceste considerente, reclamantul s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune pentru încasarea din contul pârâtului a datoriei în mărime de 7.500 dolari SUA, ce constituie suma de 135.800 lei la momentul depunerii acțiunii și cheltuielile de judecată sub formă de plată a taxei de stat.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 10 aprilie 2019, avocatul A.C., în interesele lui M.I., a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui S.V. cu privire la încasarea sumei.

În motivarea cererii s-a indicat că, la 22 februarie 2018, M.I. a transmis lui S.V. cu împrumut suma de 10.000 euro. Drept confirmare a încheierii contractului de împrumut, a fost întocmită o recipisă de către S.V., potrivit căreia ultimul confirmă faptul că a primit suma de 10.000 euro și se obligă să restituie suma.

S-a mai indicat în cererea de chemare în judecată că, la 22 martie 2019, M.I. i-a solicitat lui S.V. să-i restituie suma împrumutată.

Până la ziua depunerii cererii de chemare în judecată, S.V. nu a restituit suma împrumutată.

În cererea de chemare în judecată s-a solicitat: primirea acțiunii, scutirea de la plata taxei de stat, încasarea de la S.V. în beneficiul lui M.I. a sumei de 10.000 euro cu titlu de împrumut nerestituit, precum și a dobânzii de întârziere aferente.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

SRL „C” a depus în instanța de judecată cerere împotriva SRL „F” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii, a indicat că, la 5 aprilie 2019, cu SRL „F” au încheiat contract de prestări servicii.

Astfel, SRL „C” a prestat pârâtului servicii de publicitate, și anume: a tipărit pliante, a instalat panouri publicitare în locuri publice, a regizat și a realizat un videoclip care ulterior a fost difuzat pe unele canale TV. În rezultatul acțiunilor întreprinse de către reclamant, SRL „F” a devenit un agent economic cunoscut pe piața din țară și a realizat venituri în urma activității sale.

În baza dispoziției de plată nr. 365 din 11 mai 2019, SRL „C” a transferat pe contul SRL „F” suma de 200.000 lei. La adresările către pârât, ultimul recunoaște faptul că pe contul său bancar a parvenit suma de 200.000 lei, dar refuză restituirea sumei împrumutate, indicând că între părți nu a fost încheiat un contract de împrumut în formă scrisă.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

B.M., domiciliat în or. Soroca, a depus la Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cerere de chemare în judecată împotriva lui C.G., domiciliat în mun. Bălți, cu privire la constatarea nulității absolute a actului juridic.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 1315 din 20 martie 2019, B.M. a vândut lui C.G. casa nr. 45, str. Vasile Lupu, mun. Bălți. Contractul de vânzare-cumpărare a fost întocmit în scris și autentificat de către notarul M.L., înregistrat la organul cadastral teritorial. După încheierea contractului de vânzare-cumpărare, a aflat de la vecini că C.G. a plecat la lucru peste hotarele țării și nu domiciliază în imobilul procurat. Pentru a se convinge dacă informația furnizată de vecini corespunde adevărului, s-a deplasat pe str. Vasile Lupu, nr. 45, mun. Bălți și a depistat că imobilul nu este folosit de către cumpărător, acoperișul este pe cale de a se prăbuși, tencuiala de pe casă a căzut în mare parte, sticla de la geamuri lipsește, curtea casei nu este îngrijită, lângă gard a apărut o gunoiște.

Reclamanta solicită constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare și obligarea pârâtului să restituie imobilul.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 29 martie 2019, J.A. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui O.I. cu privire la încasarea datoriei. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că în anul 2016 i-a acordat pârâtului un împrumut în sumă de 4.000 euro și 20.000 lei pe un termen de două luni, existând în acest sens recipisa scrisă personal și semnată de către O.I., care confirmă faptul împrumutului în privința sumei de 20.000 lei. În ceea ce privește suma de 4.000 euro, nu deține vreo recipisă. La multiple adresări către pârât în vederea rambursării sumei împrumutate, reclamantul a fost asigurat că aceasta va fi întoarsă, însă O.I. nu și-a onorat obligațiunile asumate. Reclamantul solicită încasarea în beneficiul său de la pârâtul O.I. a datoriei în sumelor de 4.000 euro și 20.000 lei.

Prin hotărârea Judecătoreiei Sângerei din 17 aprilie 2019, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasată în beneficiul lui J.A. de la O.I. datoria în sumă de 20.000 lei și respinsă ca neîntemeiată pretenția privind încasarea datoriei de 4.000 euro, deoarece reclamantul nu a prezentat recipisă în acest sens.

Atât reclamantul, cât și pârâtul au contestat cu apel hotărârea primei instanțe. Prin decizia Curții de Apel Bălți, din 20 iunie 2019, a fost respins apelul declarat de O.I., admis apelul declarat de J.A., casată hotărârea Judecătoreiei Sângerei în partea respingerii cererii de încasare a sumei de 4.000 euro și emisă o hotărâre nouă în această parte, prin care s-a încasat în beneficiul lui J.A. de la O.I. datoria în sumă de 4.000 euro, în rest hotărârea a fost menținută. Instanța de apel, în motivarea soluției, a invocat că, prin depozitiile sale în ședința de judecată, O.I. a recunoscut expres faptul împrumutului sumei de 4.000 euro, la caz nefiind necesară recipisa.

La 19 iulie 2019, O.I. a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 mai 2019, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii. În motivarea recursului, recurentul-pârât O.I. a enunțat că la dosar există doar copia (xerox) recipisei pentru suma de 20.000 lei, nu și recipisa în original. Cât privește suma de 4.000 euro, dânsul într-adevăr a recunoscut în declarațiile sale că a împrumutat-o, dar la fel a comunicat instanței că a și restituit-o, în privința acestei sume nefiind semnată vreodată o recipisă.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 1 aprilie 2016, N.A. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui N.N. cu privire la partajarea averii comune în devălmășie. În motivarea acțiunii, reclamantul N.A. a indicat că a fost căsătorit cu pârâta N.N. din anul 1984, la 15 aprilie 2012 fiind înregistrat divorțul. Pe parcursul vieții familiale, ei au dobândit imobilul amplasat în s. Petrești, r-ul Ungheni, ce constă din teren, două construcții locative și șură. În conformitate cu actul de expertiză, costul imobilului în întregime a fost evaluat la 67.392 lei și au fost stabilite două variante de partajare. Conform variantei I, bunul se partajează în două părți, partea întâi (42.418 lei) constând din casa de locuit lit. 01 și 1/2 din teren; partea a doua (24.974 lei) constând din casa de locuit lit. 02, șura și 1/2 din teren. Conform variantei II, bunul se partajează în două părți: partea întâi (25.930 lei) constând din 65/100 cota-parte din casa lit. 01 și 1/2 cota-parte din teren; partea a doua (41.462 lei) constând din 35/100 cota-parte din casa lit. 01, casa lit. 02, șura și 1/2 din teren.

N.A. a solicitat partajarea averii comune în devălmășie, astfel încât să i se atribuie în natură partea întâi conform variantei II de partaj și sulta rezultată din diferențele din costul cotelor-părți, iar pârâtei să i se atribuie în natură partea a doua conform variantei II. La 2 iulie 2016, pârâta N.N. a înaintat acțiune reconvențională prin care a solicitat partajarea averii comune în devălmășie, astfel încât ei să i se atribuie partea întâi conform variantei I, iar lui N.A. să i se atribuie partea a doua conform variantei I și sulta pecuniară rezultată din diferențele de cost ale cotelor-părți.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 4 ianuarie 2018, a fost admisă acțiunea lui N.A. și respinsă acțiunea reconvențională a N.N. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 9 octombrie 2018, a fost admis apelul declarat de către N.N., casată hotărârea Judecătoriei Ungheni și emisă o hotărâre nouă de admitere a acțiunii reconvenționale și respingere a acțiunii inițiale. Prin încheierea CSJ din 5 februarie 2018, recursul declarat de către N.A. a fost considerat inadmisibil. La 25 iulie 2019, N.A. a depus cerere de revizuire împotriva încheierii CSJ, invocând drept temei de revizuire coraportat la art. 449 lit. b) CPC, că, prin raportul de constatare tehnico-științifică din 2 iulie 2019 al Centrului Național de Expertize Judiciare, s-a stabilit starea tehnică nesatisfăcătoare (avariată) a imobilului – casă de locuit lit. 02, atribuită lui în urma partajului averii comune în devălmășie.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 5 martie 2019, ÎMGFL nr. 3 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Z.T., intervenient accesoriu SA „Termocom”, cu privire la încasarea datoriei. Reclamanta a indicat că Z.T., proprietara apartamentului nr. 26, situat pe str. M. Viteazul nr. 71, mun. Chișinău, contrar obligațiilor de a achita cu bună-credință costul serviciilor locativ-comunale prestate, începând cu anul 2005, a acumulat o datorie nestinsă pentru energia termică livrată de SA „Termocom”. Reclamanta a solicitat ÎMGFL nr. 3 încasarea de la pârâta Z.T. în beneficiul său a datoriei restante la energie termică în sumă de 8.963 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 4 aprilie 2019, acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă. Pentru a stabili astfel, instanța a reținut că datoria restantă s-a format în perioada anilor 2008-2010, însă prezenta acțiune a fost înaintată de către ÎMGFL nr. 3 abia la 5 martie 2019, cu depășirea termenului de 3 ani al prescripției extinctive.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2019, a fost admis apelul declarat de către ÎMGFL nr. 3, casată integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și emisă o hotărâre nouă de admitere a acțiunii, fiind încasată de la Z.T. în beneficiul ÎMGFL nr. 3 datoria în mărime de 8.963 lei. Instanța de apel a considerat concluzia instanței de fond asupra tardivității acțiunii eronată, întrucât materialele cauzei atestau efectuarea de către Z.T. a unor plăți periodice (în anii 2008-2013) pentru serviciile de energie termică furnizată anterior, situație care a întrerupt la caz cursul prescripției pe motiv că debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria formată.

La 3 iunie 2019, Z.T. a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2019, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 2 martie 2019, SRL „F.I.”, în calitate de vânzător, și SA „M.”, în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 84 cu privire la comercializarea produselor alimentare (ceai, cafea și gume de mestecat) ce urmează a fi livrate de către vânzător în chioșcurile gestionate de cumpărător.

Conform pct. 3.1. din contract, vânzătorul s-a obligat să livreze marfa solicitată timp de 7 zile din data primirii comenzii de la cumpărător, iar cumpărătorul s-a obligat să achite costul mărfii timp de 5 zile din momentul livrării acesteia. În pct. 3.2 din contract s-a stipulat că, în cazul în care nu este livrată marfa solicitată, cumpărătorul este în drept să pretindă de la vânzător penalitatea în mărime de 10% din valoarea mărfii pentru fiecare zi de întârziere, iar în pct. 3.7. a fost menționat că cumpărătorul are dreptul să rețină suma penalității pentru nelivrarea mărfii din contul datoriilor sale față de vânzător.

Începând cu 21 martie 2019, SRL „F.I.” a început să livreze mărfuri în rețeaua de chioșcuri ale SA „M.”, în baza comenzilor parvenite de la ultima. SA „M.” a achitat costul mărfii până la 5 mai 2019. Ulterior, cumpărătorul a refuzat să achite costul, invocând livrarea mărfii cu întârziere. La 20 mai 2019, SA „M.” a expediat către SRL „F.I.” o scrisoare în care a indicat asupra pct. 3.2. și pct. 3.7. din contract și a comunicat despre reținerea sumei totale a penalității din contul datoriei sale, penalitatea calculată depășind costul mărfii livrate.

La 17 iunie 2019, SRL „F.I.” a depus acțiune împotriva SA „M.” cu privire la declararea nulității pct. 3.2. și pct. 3.7. din contractul de vânzare-cumpărare a mărfurilor și încasarea datoriei pentru marfa livrată după 5 mai 2019, în sumă de 550.000 lei. Reclamanta a invocat că prevederile respective sunt nule, deoarece cumpărătorul SA „M.” le-a inclus în mod dolosiv în textul contractului de tip standard, având scopul de a se îmbogăți fără justă cauză. Totodată, reclamanta a înaintat cerere privind asigurarea acțiunii prin care a solicitat aplicarea sechestrului pe toate conturile bancare ale părâtei.

SA „M.” a depus referință, menționând că contractul de vânzare-cumpărare a fost semnat în mod deliberat de către SRL „F.I.”, care a acceptat încheierea acestui contract conținând asemenea termeni și a manifestat acordul de voință în mod liber și neviciat.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 15 iulie 2018, F.V., în calitate de împrumutător, a încheiat cu G.A., în calitate de împrumutat, contractul de împrumut nr. 86, autentificat de notarul L.T., în privința sumei de 5.000 dolari SUA, cu scadență la 1 aprilie 2019. Tot în aceeași zi, între F.V., în calitate de creditor, G.A., în calitate de debitor, și R.V., în calitate de fidejutor, a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. 87, autentificat de același notar, prin care fidejutorul s-a obligat să răspundă în mod solidar cu debitorul față de creditor pentru onorarea obligațiunilor debitorului de rambursare a împrumutului.

La 25 februarie 2019, F.V. a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cerere de chemare în judecată împotriva lui G.A. și R.V. cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei în mărime de 5,000 dolari SUA și a dobânzii de întârziere în sumă de 530 dolari SUA, invocând că împrumutatul G.A. nu și-a îndeplinit obligațiile de rambursare a împrumutului contractat. În susținerea acțiunii, reclamantul a prezentat originalele contractelor de împrumut și de fidejusiune.

La 13 martie 2019, fidejutorul R.V. a depus acțiune reconvențională împotriva lui F.V. și G.A. cu privire la declararea nulității contractului de fidejusiune, în care a indicat că contractul nr. 87 din 15 iulie 2018 este lovit de nulitate relativă și afectat de eroare. Astfel, dânsul, fiind o persoană în etate de 73 ani și suferind de maladie oftalmică, nu a văzut și nu a înțeles textul contractului pe care l-a semnat, iar notarul L.T. nu i-a explicat consecințele juridice ce vor urma. În susținerea cererii reconvenționale, fidejutorul R.V. a prezentat certificatul medical eliberat de către medicul-oftalmolog, conform căruia i-a fost stabilită diagnoza de cataractă, cu reducerea vederii la 10% (din 100%).

În cadrul ședinței de judecată, la 20 martie 2019, împrumutătorul F.V. a înaintat demers privind dispunerea efectuării expertizei pentru a stabili dacă fidejutorul R.V. putea să vadă și să citească textul contractului de fidejusiune încheiat. În aceeași zi, instanța de judecată a admis demersul lui F.V. și a dispus efectuarea expertizei în sensul formulat. La 20 martie 2019, R.V. a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, privind suspendarea examinării cauzei, apreciind-o ca ilegală și neîntemeiată.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 01.07.2017, A. a încheiat cu B. un contract de locațiune a apartamentului care-i aparține cu drept de proprietate pentru o perioadă de un an, până la 01.07.2016.

După expirarea termenului contractului, la 03.08.2018, A. i-a cerut lui B. să elibereze apartamentul, întrucât a expirat termenul contractului de locațiune și el intenționează să-l transmită în locațiune unui terț, cu care deja a convenit asupra prețului.

Dat fiind faptul că B. nu a dorit benevol să elibereze apartamentul, A. s-a adresat cu cerere în instanța de judecată, solicitând evacuarea lui B. din imobilul care-i aparține cu drept de proprietate, pe motivul expirării contractului de locațiune pe care nu dorește să-l prelungească.

La examinarea pricinii în instanța de fond reclamantul și-a susținut poziția invocată și a cerut admiterea integrală a cererii.

Pârâtul nu a recunoscut pretențiile înaintate lui și a explicat că, după expirarea contractului de locațiune (01.07.2018), el a continuat să posede cu bună-credință de imobilul ce-i aparține lui A. în condițiile contractului de locațiune și i-a achitat reclamantului suma chiriei pentru luna iulie 2018, plată acceptată de A. Totodată, a invocat că a achitat la timp sumele prevăzute în contract și nu este împotrivă, dacă suma pentru locațiune se va mări, reieșind din prețurile de piață.

Ulterior, pârâtul a solicitat suspendarea procesului, pe motivul plecării sale la o stagiere de trei luni peste hotarele țării.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 14 martie 2019, SRL „M.C.” a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cerere de chemare în judecată împotriva SA „F.” cu privire la instituirea dreptului de servitute. În motivarea acțiunii a indicat că este proprietară în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 10537 din 7 septembrie 2016 a imobilului – clădirii de producere (lit. G), nr. cadastral 010011111501, amplasată pe str. Sarmizegetusa nr. 26, mun. Chișinău, care formează o curte sub formă de patruleter împrejmuită de gard de piatră, trecerea în interiorul căreia se efectua anterior prin intermediul drumului de acces de la intersecția str. Cernăuți cu str. Sarmizegetusa, aparținând SA „F.”. La 30 martie 2018 a recepționat de la SA „F.” notificarea nr. 31-002/12, prin care a fost înștiințată despre instalarea la intersecția str. Cernăuți cu str. Sarmizegetusa a unui nou punct de trecere, susceptibil de a fi folosit doar de către societatea pârâtă.

Reclamanta menționează că, în urma instalării punctului respectiv de trecere, i-a fost interzis accesul la imobilul-proprietatea sa, fiind în imposibilitate să efectueze lucrări de reparație a peretelui imobilului, precum și de curățare a acoperișului de gheață și zăpadă pe timp de iarnă. SRL „M.C.” consideră că instituirea unei servituți în favoarea bunului imobil cu destinația de producere, nr. cadastral 010011111501, amplasat pe adresa: mun. Chișinău, str. Sarmizegetusa nr. 26 (bun dominant), asupra drumului de acces de la intersecția str. Cernăuți cu str. Sarmizegetusa nr. 30, nr. cadastral 0100111012, (teren aservit) pe o lățime de 5 m de la peretele imobilului (lățimea totală a drumului fiind de 10 m), ar corespunde perfect opțiunii de valorificare a dreptului său legitim de proprietate.

În fața instanței de judecată, pârâta SA „F.” a depus referință în care a indicat că nu este împotriva să permită vecinei SRL „M.C.” accesul la peretele imobilului pentru a efectua lucrări de reparație și curățare, însă solicitarea reclamantei de a institui servitute pe o lățime de 5 m este neîntemeiată și vădit nerezonabilă, întrucât va bloca posibilitatea trecerii automobilelor de tonaj mare către SA „F.” pe drumul în cauză. Mai mult, trecerea de 5 m excedează accesul pentru necesitățile de curățare, fiind suficientă instituirea unei servituți de trecere cu piciorul.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 24 ianuarie 2019, C.I. (a.n. 1941) și C.G. (a.n. 1938) au înaintat la Judecătoria Comrat cerere de chemare în judecată împotriva fiicei C.N. cu privire la rezoluțiunea contractului de donație. Au invocat că, la 27 august 2015, au încheiat, în calitate de donatori, cu fiica C.N., în calitate de donatar, contract de donație potrivit căruia i-au transmis ultimei în proprietate cu titlu gratuit bunurile imobile compuse din casa de locuit, teren aferent și construcții accesorii amplasate în r-nul Comrat, s. Dezghingea. Ei susțin că contractul enunțat urmează a fi rezolvat, deoarece casa donată este singurul lor domiciliu. Ei sunt în etate, bolnavi și au nevoie de îngrijire permanentă, dar pârâta a plecat la muncă peste hotarele țării și nu revine decât ocazional. Mai mult, ei au un venit sub limita minimului necesar pentru existență, iar din pensia pe care o primesc nu e posibil de a supraviețui. Ambii consideră că se află în stare de nevoie, neputând să-și asigure o întreținere corespunzătoare și din acest motiv solicită rezoluțiunea contractului de donație. În susținerea cererii, au prezentat adeverințele eliberate de CTAS Comrat privind cuantumul pensiei - câte 1100 lei fiecare - și certificatele eliberate de medicul de familie privind starea de sănătate, relevând anumite maladii și disfuncțiuni cronice. De asemenea, reclamanții au anexat și extrasul din Registrul bunurilor imobile, care atestă lipsa de bunuri imobiliare.

La 4 martie 2019, pârâta C.N. a depus referință în care a invocat că în susținerea acțiunii nu au fost prezentate probe, precum că părinții s-ar fi aflat în stare de nevoie și nu beneficiază de o întreținere corespunzătoare. Or, la momentul încheierii contractului de donație, cuantumul pensiei lor a fost chiar mai mic decât cel actual, iar imobilul donat a fost mereu unicul lor domiciliu, astfel nu se poate spune că după executarea donației, situația lor s-ar fi înrăutățit. A mai relatat că, prin intermediul vecinei A.M., căreia îi plătește, asigură îngrijirea necesară părinților și gospodăriei lor. În susținerea referinței, a prezentat certificatul eliberat de Banca Comercială F. SA privind transferul în mod regulat pe numele lui C.I. de la C.N. a sumelor bănești din Italia și adeverința eliberată de Primăria s. Dezghingea, potrivit căreia C.I. și C.G. beneficiază de ajutor din partea fiicei plecate C.N. și vecinei A.M.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 18 februarie 2019, N.E. a depus cerere de chemare în judecată împotriva persoanelor N.A., N.V. și N.R. cu privire la declararea nulității contractului de donație și recunoașterea dreptului de proprietate asupra 1/2 cotă-parte din imobil. A indicat că la 6 noiembrie 2005 a înregistrat căsătoria cu pârâtul N.A. Din căsătorie, s-a născut fiul N.G. La nuntă au primit în dar de la părinții soțului, N.V. și N.R., apartamentul nr. 31 din str. Zelinschi 78, sect. Botanica, mun. Chișinău, cheile de la acest apartament fiind înmânate dânzei, fapt confirmat prin înregistrarea video de la celebrarea nunții. Ulterior, prin contractul de donație nr. 7474 din 2 august 2007, autentificat la notar, apartamentul sus-menționat a fost donat de socrii N.V. și N.R. soțului N.A., ultimul devenind astfel unicul proprietar al imobilului și înregistrând dreptul de proprietate în Registrul bunurilor imobile. N. E. menționează că căsătoria dintre ea și pârât a fost desfăcută la 10 mai 2016, el locuiește separat, iar în apartamentul litigios rezidă ea cu fiul minor, suportând de una singură toate cheltuielile de întreținere a locuinței. Ea consideră că, întrucât apartamentul litigios le-a fost dăruit la nuntă, ei ambii având viza de reședință în el, contractul de donație încheiat doar cu N.A. este lovit de nulitate absolută. Reclamanta solicită declararea nulității contractului de donație și recunoașterea dreptului de proprietate al dânzei asupra 1/2 cotă-parte din acest apartament.

Pârâtii N.A., N.V. și N.R. au depus referință la acțiune, în care au invocat că nici promisiunea la nuntă de a dărua un imobil și nici înmânarea cheilor de la apartament nu pot produce efecte juridice similare unui contract de donație perfectat conform rigorilor legii. Prin contractul de donație nr. 7474 din 2 august 2007, părinții N.V. și N.R. în mod clar și-au manifestat intenția de a dona apartamentul doar fiului N.A. Or, în circumstanțele în care dânșii ar dori să o gratifice și pe nora N.E., ar fi perfectat un contract de donație având un alt conținut. Astfel, nu există temeiuri legale de declarare a nulității contractului de donație și nici de recunoaștere a dreptului de proprietate al N.E. asupra 1/2 cotă-parte din imobil, apartamentul donat aparținând lui N.A. cu drept exclusiv de proprietate.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 22 ianuarie 2019, E.C. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui C.S. cu privire la partajarea proprietății în devălmășie. În motivarea acțiunii sale, a indicat că la 1 octombrie 2009 a înregistrat căsătoria între ea și C.S., iar la 22 octombrie 2015 pârâtul a primit de la Banca Comercială „V.” SA, în baza contractului nr. I105, un credit în sumă de 90.000 lei pe un termen de 180 de luni, cu dobândă, pentru reparația capitală a apartamentului nr. 2 din str. Lazari 2, or. Ungheni, aflat în proprietatea dânzei.

Reclamanta declară că, de fapt, C.S. a utilizat creditul primit în scopurile sale personale și nicidecum la reparația imobilului nominalizat, familia lor s-a destrămat, ei divorțând, iar pârâtul refuză să ramburseze creditul și plățile aferente contractului de credit, de aceea ea este nevoită să stingă singură toate datoriile față de bancă. În timpul căsătoriei nu au dobândit împreună cu pârâtul bunuri comune, acumulând doar datoria față de Banca Comercială „V.” SA, rezultată din contractul de credit. E. C. solicită partajarea între ea și C.S. în două părți egale a datoriei în valoare de 88.743 lei rezultată din contractul de credit.

La 17 aprilie 2019, C.S. a depus cerere reconvențională împotriva E.C. cu privire la recunoașterea bunului imobil ca proprietate comună în devălmășie și partajarea datoriei comune acumulate în timpul căsătoriei. În motivarea acțiunii reconvenționale, C.S. a indicat că la 22 octombrie 2015 a încheiat cu banca contractul de credit pentru reparația capitală a apartamentului ce aparține cu drept de proprietate privată pârâtei C.E. În perioada aflării în căsătorie cu pârâta, din creditul acordat a fost rambursată băncii suma de 50.000 lei, dintre care 19.000 lei a fost achitată de către debitorul ipotecar E.C., iar 31.000 lei a fost achitată de către el. Astfel, declară reclamantul, în timpul căsătoriei cu pârâta personal a rambursat băncii suma de 31.000 lei, prin urmare ultima îi datorează dânsului această sumă.

C.S. solicită recunoașterea bunului imobil - apartamentul nr. 2 din str. Lazari 2, or. Ungheni, ca proprietate comună în devălmășie a dânsului și a E.C., subliniind că pe parcursul căsătoriei imobilul respectiv a fost reparat capital, fapt ce a adus la sporirea simțitoare a valorii acestuia și încasarea sumei de 31.000 lei achitată personal din surse financiare proprii față de Bancă.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

C.R. s-a adresat în judecată cu acțiune privind încasarea din contul lui M.V., P.R., Ș.G. a sumei de 25.000 lei cu titlu de cheltuieli de întreținere a imobilului în care locuiesc părțile.

Reclamantul susține că locuiește într-un imobil cu mai multe etaje, unde apartamentul său este amplasat la ultimul etaj al construcției, iar apartamentele părților sunt amplasate la etajele de mai jos. Pentru întreținerea și reparația părților comune ale imobilului, reclamantul a suportat anumite cheltuieli și astfel solicită ca părții să-i compenseze o parte din aceste cheltuieli – proporțional numărului de locatari ai casei.

În referință, părții menționează că cheltuielile de întreținere și reparație a acoperișului trebuie să le suporte doar reclamantul, întrucât el este cel care locuiește la ultimul etaj. Părții susțin că nu au acces la podul casei și nici nu intenționează să revendice accesul la acesta, astfel că de beneficiile obținute în urma cheltuielilor efectuate, profită doar reclamantul. De asemenea, părții menționează că cheltuielile de reparație și întreținere a ascensorului nu pot fi puse în sarcina proprietarului de la primul etaj, deoarece acesta nu se folosește de ascensor.

Instanța de fond a respins acțiunea pe motiv că în situația în care cheltuielile suportate de reclamant nu sunt necesare pentru buna administrare a patrimoniului părților, aceștia nu pot fi obligați la plata lor.

După adoptarea hotărârii, C.R. a vândut apartamentul lui I.I., care, după ce și-a înregistrat dreptul de proprietate în Registrul bunurilor imobile, a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe. Apelul a fost depus în termen de 30 zile din momentul în care I.I. a făcut cunoștință cu hotărârea judecătorească.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 11 septembrie 2018, A.C. a încheiat cu SRL „F.I.R.” un contract de împrumut cu dobândă, în baza căruia acesta a primit un credit în sumă de 12.000 lei, cu dobândă de 20% anual.

În scopul garantării restituirii împrumutului, plății dobânzilor aferente și penalităților, a fost semnată clauza de fidejusiune de către S.I., care a fost inserată în contractul de împrumut.

La 22 noiembrie 2018, debitorul A.C. a decedat, motiv din care, în procesul inițiat cu privire la restituirea împrumutului, în calitate de pârât, a fost atras feciorul acestuia B.C., ca succesor legal al decedatului, el intrând în posesia averii rămase după decesul tatălui său, astfel devenind debitor.

B.C. nu a achitat integral restanța la credit, dobânzile aferente și penalitățile calculate, respectiv, prin hotărârea instanței de judecată din 27 februarie 2019, a fost admisă cererea creditorului, fiind dispusă încasarea din contul fidejursorului S.I. și succesorului B.C., în mod solidar, a sumei de 14.700, 94 lei.

Ulterior, la 11 martie 2019, fidejursorul S.I. l-a acționat pe succesorul B.C. în instanța de judecată, solicitând încasarea a 1/2 din suma adjudecată în mod solidar, în cuantum de 7,350, 47 lei.

Prin hotărârea instanței judecătorești, cererea lui S.I. a fost scoasă de pe rol din motivul că S.I., fiind fidejursor, nu a executat obligația principală, astfel nu este în drept de a se adresa în ordine de regres contra debitorului.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

În anul 2009, N.T. a participat, împreună cu I.T., la privatizarea apartamentului nr. 41 din str. Titulescu 26, mun. Chișinău, care constituia proprietate comună pe cote-părți. La 5 aprilie 2019, I.T., fără acordul lui N.T., a înstrăinat apartamentul către S.Ș., care, la rândul său, ulterior l-a înstrăinat lui T.D.

N.T. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui I.T., intervenienți accesorii S.Ș. și T.D., solicitând recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 41 din str. Titulescu 26, mun. Chișinău, încheiat între I.T. și S.Ș. la 5 aprilie 2019; recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare a aceluiași apartament, încheiat între S.Ș. și T.D. la 25 mai 2019 și repunerea reclamantei în termenul de realizare a dreptului preferențial la procurarea apartamentului susmenționat.

I.T. nu a recunoscut acțiunea și a comunicat că, de fapt, a avut o înțelegere verbală cu N.T. prin care ultima i-a dat acordul la înstrăinarea apartamentului susmenționat, precum și că N.T. a primit 1/2 din banii obținuți din contractul de vânzare-cumpărare, întocmind în acest scop o recipisă prin care confirmă că a primit de la I.T., la 13 aprilie 2019, suma de 20.000 euro, nefiind menționate alte detalii. Însă, având în vedere faptul că imobilul a fost înstrăinat la 5 aprilie 2019, la un preț de 40.000 euro, suma recepționată de N.T. conform recipisei fiind 1/2 din prețul respectiv, I.T. consideră că faptul transmiterii-primirii banilor în condițiile menționate este pe deplin demonstrat.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 20.04.2016, între N.V. și SRL „M” a fost încheiat contractul de arendă nr. 1, pe un termen de 5 ani, a încăperii nelocuibile situată pe str. Bănulescu Bodoni 64, of. 55, mun. Chișinău, contract înregistrat la 10.05.2016 la OCT Chișinău.

În pct. 2.1 din contract s-a stipulat că costul chiriei încăperii nelocuibile este de 1.000 euro lunar, iar conform pct. 2.2 – plata se efectuează preventiv pentru trei luni. În pct. 3.3 din respectivul contract s-a indicat că în cazul întârzierii achitării plății de arendă mai mult de 3 zile calendaristice de către arendaș, arendatorul are dreptul de a rezilia contractul anticipat, cu preaviz. De asemenea, în pct. 2.5 s-a indicat că arendașul se obligă să achite costul serviciilor comunale furnizate încăperii arendate. La data semnării contractului, reprezentantul SA „M.”, G.T., a transmis, iar N.V. a primit suma de 3.000 euro, fiind în acest sens făcută o mențiune pe versoul contractului.

La 16 aprilie 2019, N.V. a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „M” cu privire la rezilierea contractului de arendă și încasarea datoriei pentru plata de arendă, invocând că, după 20.04.2016, când pârâta i-a achitat suma de 3.000 euro, alte plăți de către arendașul SRL „M” nu au fost efectuate. Mai mult, ultima a acumulat o datorie la apă și canalizare în sumă de 2.000 lei și la agent termic în cuantum de 8.000 lei, pe care refuză să o achite. Reclamanta a mai indicat că SRL „M” refuză și eliberarea spațiului arendat. În susținerea acțiunii a fost prezentat originalul contractului de arendă și chitanțele la serviciile comunale ce atestau datorii.

Pârâta SRL „M” a depus referință în care a obiectat împotriva cererii de chemare în judecată, susținând că a achitat costul arende, precum este stabilit în contract și nu are înregistrate datorii. A recunoscut că le-a achitat fără a cere o recipisă din partea N.V., însă în contractul încheiat nu a fost indicat că achitarea cuantumului arende urmează a fi făcută în scris, mențiunea anterioară privind plata sumei de 3.000 euro fiind ocazională. Suplimentar, pârâta a enunțat că nu a fost preavizată despre rezilierea contractului și a solicitat scoaterea cererii de pe rol.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 12 martie 2019, SRL „M&Co” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui O.S. cu privire la încasarea datoriei în mărime de 6.470 lei, penalității în mărime de 16.045,6 lei (reieșind din cuantumul contractual al penalității de 2% pentru fiecare zi de întârziere) și compensarea cheltuielilor de judecată.

Reclamanta a invocat că, la 24 iunie 2018, SRL „M&Co” a încheiat cu O.S. contractul nr. 122 de executare a lucrărilor. Prin punctul 1.1. din contract societatea reclamantă s-a obligat să proiecteze, assembleze și să livreze pârâtului produse de tâmplărie - 1 ușă și 3 ferestre PVC. Valoarea totală a contractului este de 12.290 lei, fiind convenită achitarea în proporție de 50% din sumă la semnarea contractului și 50 % în ziua finisării lucrărilor de tâmplărie conform pct. 2.3 și 2.5 din contract.

La 22 septembrie 2018, cu o întârziere de 28 de zile, societatea reclamantă a executat lucrările prevăzute de contract. La momentul recepționării lucrărilor, O.S. a obiectat față de calitatea lucrărilor, însă a semnat actul de recepție, prin care a confirmat că nu are pretenții în privința executării depline a contractului și a indicat că refuză să achite diferența de cost în legătură cu întârzierea instalării cu 28 de zile, totodată nu a indicat deficiențele executării lucrărilor. La 23 septembrie 2018 societatea reclamantă a expediat pârâtului o somație prin care a solicitat achitarea datoriei de 6.470 lei.

La 1 aprilie 2019, O.S. a depus acțiune reconvențională împotriva SRL „M&Co” cu privire la încasarea contravalorii produselor necorespunzătoare, penalității și cheltuielilor de judecată. În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că produsele au fost instalate cu întârziere și că la fabricarea lor nu au fost respectate standardele de calitate, deoarece consideră că geamurile și ușile aveau defecte. O.S. a expediat SRL „M&Co” o pretenție prin care a solicitat restituirea avansului, penalității. Prin răspunsul din 8 ianuarie 2019, SRL „M&Co” a refuzat pretențiile O.S.

O.S. solicită încasarea de la SRL „M&Co” în beneficiul său a contravalorii produselor necorespunzătoare, în mărime de 6.450 lei, și a penalității, în mărime de 36.176 lei, pentru încălcarea drepturilor consumatorului, precum și compensarea cheltuielilor de judecată suportate.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 23 februarie 2017 Camera de Licențiere a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „T.” cu privire la retragerea licenței. În motivarea acțiunii, Camera de Licențiere a indicat că SRL „T.” este o companie privată a cărei activitate se referă la prestarea serviciilor de taxi în mun. Chișinău. În luna decembrie 2016 compania a angajat un nou administrator, modificându-și statele de personal, precum și a achiziționat 20 de autoturisme noi pentru prestarea serviciilor de transport, însă nu a anunțat în acest sens Camera de Licențiere în vederea reperfectării licențelor eliberate privind activitatea de transport rutier în regim de taxi. Având în vedere depistarea unor date neautentice în documentele companiei, situație care, servește temei pentru retragerea licenței, Camera de Licențiere a solicitat retragerea licenței privind activitatea de transport rutier în regim de taxi eliberată SRL „T.”

Pârâta SRL „T.” a depus referință la acțiune, în care a recunoscut faptul neînștiințării Camerei de Licențiere privind angajarea unui nou administrator și achiziționarea a 20 de autoturisme de taxi noi în luna decembrie 2015 pe motivul multiplelor zile nelucrătoare în cadrul sărbătorilor de iarnă, însă a enunțat că anterior înaintării acțiunii în judecată, în luna ianuarie, a depus deja pachetul de acte necesar pentru reperfectarea licențelor. Totodată, compania pârâtă a menționat că licența eliberată ei ce vizează activitatea de întreprinzător (prestator de servicii taxi) se bucură de protecția oferită bunurilor conform art. 1 Protocol nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar retragerea licenței și consecvent, sistarea activității comerciale pentru încălcări minore, precum neînștiințarea autorității competente despre schimbarea anumitor date, constituie o ingerință disproporțională ce afectează dreptul de proprietate și este contrară prevederilor CEDO.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 15 noiembrie 2017, acțiunea Camerei de Licențiere a fost respinsă, instanța considerând întemeiate argumentele pârâtei expuse în referință. La 3 decembrie 2017, Camera de Licențiere a contestat hotărârea primei instanțe la Curtea de Apel Chișinău.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 25 iulie 2017, B.A. a depus cerere de chemare în judecată împotriva D.C., S.C. și G.C. cu privire la partajarea bunului imobil comun în devălmășie în cote-părți egale. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 4 martie 2017, de către executorul judecătoresc M.R. a fost emisă încheierea nr. 175-1719/15 privind intentarea procedurii de executare în baza titlului executoriu din 14.11.2014, emis de Judecătoria Ungheni (sediul Central) privind încasarea de la D.C. în beneficiul lui B.A. a datoriei în sumă de 17.000 euro și 2.000 lei. Conform bazei de date electronice a ÎS „Cadastru”, după debitorul D.C. este înregistrat cu drept de proprietate apartamentul nr. 14 din mun. Chișinău, str. Kogălniceanu 6, suprafața de 34,2 m.p., dânsa fiind coproprietar împreună cu S.C. și G.C. În cadrul procedurii de executare s-a constatat că executorul judecătoresc nu dispune de posibilitatea de a executa la moment hotărârea judecătorească pronunțată de Judecătoria Ungheni (sediul Central), în pofida faptului că pârâta are în coproprietate apartamentul respectiv, deoarece nu este stabilită cota-parte a fiecărui coproprietar al imobilului.

Pentru soluționarea amiabilă a litigiului, reclamantul a expediat în adresa pârâților preavizurile prin care a solicitat partajarea benevolă a bunului imobil aflat în litigiu, care însă au rămas fără răspuns. Reclamantul B.A. a cerut partajarea bunului imobil nr. 14 din mun. Chișinău, str. Kogălniceanu 6, care aparține cu drept de proprietate lui D.C., S.C. și G.C. în cote-părți egale a câte 1/3 pentru fiecare proprietar.

În instanța de judecată, pârâta D.C. a depus referință în care a invocat că acțiunea este neîntemeiată, iar eventuala admitere a acesteia va constitui o ingerință arbitrară în dreptul său de proprietate garantat de art. 1 Protocol nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, deoarece imobilul va fi partajat în cote-părți contrar voinței proprietarilor. De asemenea, D.C. a solicitat antrenarea în prezenta cauză a OCT Chișinău în calitate de intervenient accesoriu, deoarece organul cadastral este instituția împuternicită să facă mențiuni și schimbări în registrul bunurilor imobile, la caz fiind atinse drepturile acestuia.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 septembrie 2017, a fost respinsă cererea pârâtei D.C. privind antrenarea în proces a OCT Chișinău ca neîntemeiată. La 17 septembrie 2017, D.C. a contestat cu recurs încheierea respectivă.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 4 iunie 2017, P.A. a depus la Judecătoria Orhei (sediul Șoldănești) cerere de chemare în judecată împotriva lui M.V. cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, repararea prejudiciului material și moral.

Reclamantul a indicat că în exercițiul funcției deținute de conducător (manager-șef) al ÎM „Piața Șoldănești”, la 19 iunie 2016, în jurul orei 10.00, a aflat de la taxatoarea T.R. despre faptul că pârâtul M.V. a refuzat categoric să achite taxa de piață în mărime de 300 lei și a intervenit în vederea soluționării situației iscate. Pârâtul, la intervenția sa, a reacționat negativ, agresându-l verbal cu expresii indecente și injurioase, precum și fizic, P.A. fiind îmbrâncit în prezența unui număr mare de cumpărători și întreprinzători pe care îi cunoaște personal.

Pe fapta respectivă, pârâtul M.V., conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 15 septembrie 2016, menținut prin hotărârea Judecătoriei Șoldănești din 6 decembrie 2016 și decizia Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2017, a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzută de art. 69 alin. (1) Cod Contravențional – injuria, fiindu-i aplicată amenda în mărime de 20 u.c. (400 lei). Reclamantul pretinde că prin comportamentul inadecvat și ilegal al pârâtului i s-a adus atingere onoarei, demnității și reputației sale profesionale, fiindu-i cauzat un prejudiciu moral considerabil, reprezentat prin stres și suferințe psihice, și solicită încasarea din contul pârâtului M.V. în beneficiul său a sumei de 25.000 lei cu titlu de prejudiciu moral. Pârâtul a depus referință pe parcursul examinării cauzei în fața Judecătoriei Orhei (sediul Șoldănești), în care a invocat netemeinicia acțiunii lui P.A., subliniind că hotărârile judecătorești adoptate în cauza contravențională sunt ilegale și pârinoare, deoarece P.A., prin comportamentul său agresiv, singur a provocat situația de conflict, iar cererea plății taxei de piață a fost abuzivă, întrucât aceasta a fost anterior achitată pentru o săptămână întreagă, inclusiv pentru ziua de 19.06.2016.

Acțiunea lui P.A. a fost repartizată spre examinare judecătorului T.P., care a pronunțat și hotărârea Judecătoriei Șoldănești din 6 decembrie 2016 în cauza penală.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 13 septembrie 2017 B.A. a depus acțiune împotriva ÎCS „F.” SRL cu privire la repararea prejudiciului material și moral. A indicat că la 18 decembrie 2016 în jurul orei 17.15 când ieșea cu cumpărăturile făcute la magazinul „F.”, ce aparține ÎCS „F.” SRL, situat pe adresa mun. Chișinău, bd. Moscovei 23, lângă boxele amenajate pentru ținerea altor mărfuri, a căzut pe cotul drept din cauza necurățirii corespunzătoare a teracotei podelei, care era înzăpezită și alunecoasă. A susținut că nu și-a dat seama inițial de gravitatea traumei suferite, dar a plecat acasă, de unde a chemat ambulanță, fiind imediat internată în spital. În perioada 21 decembrie 2016 – 10 aprilie 2017 a suferit 3 intervenții chirurgicale, iar în urma traumei a rămas în imposibilitate de a mișca două degete de la mâna dreaptă. A menționat că conform trimiterii – extrasului medical din 11 ianuarie 2017, eliberat de medicul de familie, în rubrica „anamneză” este stipulat că traumatismul a avut loc în incinta magazinului „F.”, astfel înscrisul în cauză demonstrează vina întreprinderii ÎCS „F.” SRL, proprietară a supermarketului respectiv, în prejudicierea sănătății sale. A cerut B.A. repararea de către ÎCS „F.” SRL a prejudiciului material în valoare de 50 000 lei și a celui moral în valoare de 35.000 lei cauzat dânzei în urma incidentului produs, subliniind că a încercat să soluționeze pe cale amiabilă situația respectivă, însă pretențiile au fost respinse.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 noiembrie 2017 acțiunea a fost admisă parțial, încasându-se de la ÎCS „F.” SRL în beneficiul B.A. prejudiciul material în suma de 50.000 lei și prejudiciul moral în valoare de 10.000 lei, în rest pretențiile au fost respinse. Instanța de fond a conchis că trimiterea-extrasul medical demonstrează cu certitudine vina ÎCS „F.” SRL în prejudicierea sănătății B.A. în urma căderii involuntare pe podeaua de la ieșirea din supermarket.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2018, a fost admis apelul declarat de către ÎCS „F.” SRL, casată hotărârea primei instanțe și emisă o hotărâre nouă prin care acțiunea a fost respinsă. Instanța de apel a concluzionat că trimiterea – extrasul medical nu poate fi reținut ca probă pertinentă, deoarece se fundamentează doar pe declarațiile reclamantei făcute peste 2 săptămâni medicului specialist cu privire la detaliile traumei, neconfirmate în mod obiectiv. Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău, B.A. a contestat-o cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, invocând drept motiv aprecierea arbitrară a probelor de către instanța de apel.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

P.I. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Companiei de Asigurare „A” cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare plătite.

În motivarea cererii s-a indicat că, la 10.10.2016, între Compania de Asigurare „A”, în calitate de asigurător, și P.I., în calitate de asigurat, a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule. Contractul a fost încheiat asupra riscurilor legate de automobilul de marca „Hyundai”, modelul „L200”, perioada de asigurare începând cu data de 11.10.2016.

La 31.12.2016 a avut loc accidentul rutier cu implicarea autovehiculului sus-indicat. Vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut P.I.

După respectarea tuturor procedurilor necesare, P.I. l-a despăgubit pe I.I. – persoana păgubită, pentru a evita disconfortul produs de accidentul rutier, fiind întocmit un înscris în acest sens, care ulterior a fost prezentat asigurătorului de răspundere civilă.

P.I. s-a adresat asigurătorului de răspundere civilă în vederea primirii despăgubirii de asigurare. Asigurătorul a refuzat plata, argumentând că o poate primi exclusiv păgubitul.

Reclamantul a mai solicitat scutirea de la plata taxei de stat, motivând că acțiunea reiese dintr-o contravenție, iar conform practicii constante CEDO, în acest sens, contravenția este asimilată unei infracțiuni.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 9 ianuarie 2019, SRL „F” s-a adresat în instanța de judecată cu o acțiune către B.A., solicitând încasarea prejudiciului cauzat prin utilizarea frauduloasă a sistemului de canalizare, în mărime de 3.643,10 lei, precum și obligarea pârâtei de a încheia un contract de recepționare a apelor uzate.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că, la 20 martie 2018, Consiliul or. Cimișlia a adoptat decizia nr. 2/1, prin care a transmis în gestiune exclusivă SRL „F” rețelele de canalizare din or. Cimișlia.

Urmare a emiterii deciziei respective, la 13 aprilie 2018, SRL „F” a expediat în adresa pârâtei o scrisoare recomandată, prin care i s-a comunicat că, urmează să se prezinte la sediul SRL „F” pentru a încheia contractul de recepționare a apelor uzate și achitarea datoriilor acumulate, însă pârâta nu a reacționat la scrisoarea expediată în adresa sa, motiv pentru care a depus acțiunea în judecată.

Reclamanta a indicat că, conform datelor apometrelor la 1 aprilie 2018, B.A. a consumat 329 m³ apă potabilă și, corespunzător, aceeași cantitate a fost deversată în rețeaua de canalizare gestionată de reclamantă, motive din care pârâta este ținută să achite SRL „F” suma de 3.643,10 lei, cu titlu de prejudiciu, pentru evacuarea apelor uzate.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, SRL „F” a depus și cerere de aplicare a măsurilor de asigurare, solicitând obligarea pârâtei la încheierea provizorie a unui contract de recepționare a apelor uzate, până la prima ședință de judecată. Cererea de asigurare a acțiunii a fost justificată prin cauzarea unor prejudicii reclamantei în rezultatul utilizării frauduloase de către B.A. a sistemului public de recepționare a apelor uzate.

Instanța a admis cererea de asigurare și a eliberat reclamantei titlu executoriu în acest sens.

La judecarea cauzei, B.A. a susținut că ea nu poate fi obligată la încheierea contractului de recepționare a apelor uzate, deoarece nici o normă legală nu reglementează posibilitatea obligării persoanei la încheierea contractului.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 7 iunie 2019, OCN „Credite Ieftine” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui R.M. cu privire la încasarea datoriei în mărime de 7.400 lei, a penalității în sumă de 9.940 lei, a dobânzii contractuale în mărime de 5.450 lei, a taxei aferente contractului în mărime de 2.500 lei, a taxei de administrare a împrumutului în mărime de 6.230 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Cerințele reclamantei cu privire la încasarea datoriei contractuale au fost motivate pe existența relațiilor contractuale de împrumut instituite între OCN „Credite Ieftine” SRL și R.M., în baza contractului de împrumut nr. 15739 din 11 mai 2018, conform căruia pârâtului i-a fost acordată cu împrumut suma de 7.400 lei.

A indicat că pentru nerespectarea termenului de rambursare a împrumutului, debitorul s-a angajat să plătească dobânda contractuală în mărime de 52,05 % anual, taxa aferentă contractului în mărime de 2 %, taxa de administrare a împrumutului în mărime de 2.500 lei și penalitate contractuală în mărime de 25 lei pentru fiecare zi de întârziere.

A susținut că R.M. nu și-a onorat obligația de restituire a împrumutului, iar la data înaintării cererii de chemare în judecată datoria pârâtului constituia suma de 31.520 lei, situație ce a generat sesizarea instanței cu prezenta acțiune de chemare în judecată.

Cererea de chemare în judecată a fost semnată și depusă în instanță de avocatul Alina Dadu, împuternicită în baza mandatului avocațial seria MA nr. 1305360 din 10 mai 2018. Mandatul avocatului a fost semnat de către compania de colectare a datoriilor „Accept Collect”, care avea încheiat contract de asistență juridică cu OCN „Credite Ieftine” SRL, însă, la cererea de chemare în judecată, nu a fost anexată o copie a acestui contract.

Pârâtul a obiectat împotriva cererii de chemare în judecată, susținând că deja a restituit împrumutul și taxele aferente, restituind în total suma de 19.450 lei, însă, ulterior, a aflat că toate sumele achitate au fost îndreptate pentru stingerea dobânzii contractuale și a taxelor aferente contractului. Totodată, pârâtul a indicat că, clauzele indicate în contract nu au fost negociate de părți, or, împrumutătorul a condiționat eliberarea împrumutului de semnarea contractului care i-a fost prezentat de compania de creditare.

Instanța a respins acțiunea, motivându-și soluția prin faptul că suma restituită de reclamant este suficientă.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 19 martie 2019, M.T. a depus în instanța de judecată cerere împotriva lui A.S. privind încasarea împrumutului restant în mărime de 600 dolari SUA și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 6 iulie 2018, reclamanta a dat cu împrumut pârâtei bani în sumă de 600 dolari SUA, iar conform înțelegerii verbale dintre părți, împrumutul urma a fi restituit în termen de 3 luni de la data acordării.

Reclamanta a menționat că a transferat pârâtei banii prin intermediul Sistemului de transfer internațional „Unistream” la data de 6 iulie 2018.

Deși termenul de restituire a împrumutului a expirat, pârâta refuză să restituie datoria.

Cererea de chemare în judecată a fost semnată și depusă în instanță de către concubinul reclamantei - I.S., care acționa în baza procurii scrise personal de reclamantă.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 28 iunie 2019, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral, fiind încasat de la pârâtă suma împrumutului restant în mărime de 600 dolari SUA, și cheltuielile de judecată.

Pârâta a declarat apel împotriva hotărârii și a solicitat respingerea acțiunii depuse de M.T., susținând că nu a împrumutat sume bănești de la reclamantă, iar suma de 600 dolari SUA i-a fost transferată pentru executarea unor lucrări de reparație executate în apartamentul reclamantei. Totodată, aceasta a menționat că, cererea de chemare în judecată urma a fi scoasă de pe rol, deoarece a fost depusă de o persoană care nu este în drept să depună acțiunea.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 14 mai 2019, A. A. a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni „Capital” cu privire la rezilierea contractului de locațiune, încasarea datoriei pentru plata de locațiune și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că la data de 20 aprilie 2017, între Armaș Alina și SA „Capital” a fost încheiat contractul de arendă nr. 1 privind darea în locațiune pe un termen de 5 ani a încăperii nelocuibile – ap. 15, situat pe str. Dacilor 57, mun. Chișinău, înregistrat la SCT Chișinău, prin care locatarul s-a obligat să achite trimestrial plata de locațiune în mărime de 500 lei și 1000 euro lunar, în termen de 3 zile până la începutul lunii trimestriale pentru care se efectuează plata, iar în cazul întârzierii achitării plății de locațiune mai mult de 3 zile calendaristice, potrivit p.3.3 al contractului, locatorul are dreptul de a rezilia contractul anticipat.

Deoarece pârâta nu și-a onorat obligațiunile sale contractuale, acumulând o datorie de 3.000 euro și 1.500 lei, reclamanta solicită rezilierea contractului de arendă nr. 1 din 20 aprilie 2017, încheiat între A. A. și SA „Capital”, încasarea de la SA „Capital” a datoriei în sumă de 11.000 euro și 5.500 lei, formate din neachitarea plății de locațiune a încăperii nelocuibile - ap. 15, situat pe str. Dacilor 57, mun. Chișinău, și încasarea cheltuielilor de judecată.

Reclamanta a susținut că, potrivit pct. 5.4 al contractului, toate litigiile care vor apărea între părți în legătură cu executarea contractului vor fi soluționate pe cale amiabilă, iar în caz de imposibilitate a soluționării cauzei pe cale amiabilă, cauza urmează a fi judecată de instanța de judecată competentă.

În acțiune, reclamanta a indicat că în speță nu este necesară respectarea procedurii prealabile, deoarece pârâta SA „Capital” a încălcat termenele de achitare a prețului de locațiune, iar încercările de soluționare amiabilă a litigiului nu vor duce la rezultatul scontat.

Pârâta a depus referință în care a obiectat împotriva cererii de chemare în judecată, susținând că a achitat costul locațiunii, precum este stabilit în contract și nu are înregistrate datorii. A recunoscut că le-a achitat fără a cere o recipisă de la reclamantă, însă în contractul încheiat nu a fost indicat că achitarea cuantumului locațiunii urmează a fi făcută în scris. Suplimentar, pârâta a enunțat că nu a fost preavizată despre rezilierea contractului și a solicitat scoaterea cererii de pe rol.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 15 ianuarie 2019, reclamanta P.V. a formulat și depus în instanța de judecată cererea de chemare în judecată împotriva G.M., prin care a solicitat încasarea datoriei formate în baza contractului de împrumut în sumă de 65.000 lei, a dobânzii contractuale în sumă de 70.200 lei și compensarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat achitate în mărime de 4.056 lei.

S-a susținut că, în baza contractului de împrumut din 1 iunie 2017, materializat prin recipisă, a acordat cu împrumut pârâtei suma de 65.000 lei cu scadența la 31.12.2018. Împrumutul este oneros, părțile convenind la plata unei dobânzi lunare de 6%, plătibile lunar a câte 3.900 lei. Pârâta nu a achitat suma și nici dobânda. Reclamația înaintată și recepționată personal de pârâtă a fost lăsată fără răspuns.

Prin încheierea instanței din 18 ianuarie 2019, cererea a fost acceptată spre examinare și s-a stabilit pentru părțile în proces ședința de mediere, pentru data de 8 februarie 2019.

Urmare a sesiunilor separate cu părțile și acordării termenului pentru conciliere, în ședința din 15 februarie 2019 reclamanta P.V., avocatul ei C.V. și pârâta M.G. au prezentat instanței spre confirmare tranzacția de împăcare din 14 februarie 2019, semnată de către părți și cererea de încetare a procesului, urmare a soluționării litigiului prin medierea judiciară.

Conținutul tranzacției de împăcare, după cum a fost formulată, se rezumă la următoarele reglementări:

- P.V. renunță la încasarea sumei de 5.200 lei, care reprezintă dobânda contractuală, iar G.M. recunoaște și se obligă să achite suma împrumutului de 65.000 lei, dobânda contractuală de 65.000 lei, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat achitate în mărime de 4.056 lei, în total – 134.056 lei, în trei tranșe trimestriale a câte 44.685,33 lei. plătibile până la 20 mai 2019, 20 august 2019 și 20 noiembrie 2019.
- În cazul nerespectării benevole de către pârât a tranzacției în termenii stabiliți, G.M. este obligată la achitarea unei penalități în mărime de 3% din suma aflată în întârziere de plată pentru fiecare zi de întârziere.
- În ședința de judecată părțile au susținut că sunt de acord să soluționeze amiabil litigiul potrivit conținutului tranzacției și au solicitat confirmarea tranzacției de împăcare și pronunțarea unei hotărâri de admitere a acțiunii.
- Instanța a pronunțat o hotărâre judecătorească prin care a confirmat tranzacția de împăcare.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 15 iulie 2019, C.A. „SuperAsig” SA a depus cerere de chemare în judecată către L.V. cu privire la rezoluțiunea contractului de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 23 august 2018, L.V. a încheiat cu reprezentantul C.A. „SuperAsig” SA contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto seria AK nr.0068217 pentru automobilul de model „TOYOTA PRADO”, număr de înregistrare LCZ484. Potrivit prevederilor contractului, Luca Vitalie urma să achite companiei de asigurări prima de asigurare în mărime de 562 lei.

S-a susținut că, prin notificările nr. 282 din 3 martie 2019 și nr. 703 din 25 martie 2019, s-a solicitat pârâtului de a prezenta dovada plății primei de asigurare, însă notificările au fost lăsate fără răspuns, iar din datele contabile nu rezultă că la contul companiei a fost transferată suma de bani cu titlu de primă de asigurare în baza contractului.

Astfel, compania de asigurări consideră că, contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto urmează a fi rezoluționat, deoarece pârâtul nu a executat obligația contractuală privind plata primei de asigurare.

Reclamanta a invocat în fața instanței că pentru soluționarea litigiului a suportat cheltuieli de judecată în mărime de 500 lei, în baza contractului de prestări servicii juridice nr.02/01 din 11 ianuarie 2019, încheiat cu SRL „Lex Consult”.

În ședința de judecată, pârâtul a susținut că prima de asigurare a fost achitată către Brokerul de asigurare-reasigurare „BDA”, prezentând în acest sens și o confirmare de plată eliberată de Broker. Totodată, pârâtul a solicitat acordarea unui termen pentru a-și angaja un avocat care să-i reprezinte interesele.

Instanța a respins cererea pârâtului de amânare a ședinței de judecată și a pronunțat hotărâre de admitere integrală a acțiunii, motivându-și soluția prin faptul că confirmarea prezentată de reclamant nu poate fi reținută ca probă de respingere a acțiunii, deoarece a fost prezentată în copie autenticată de reclamant.

L.V. a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 8 iulie 2018, V.G. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui V.T. privind repunerea acțiunii în termenul de prescripție extinctivă și încasarea dublului datoriei.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că, la 12 decembrie 2012, a împrumutat pârâtului suma de 2.620 euro pe un termen de până la 10 ianuarie 2013, ceea ce se confirmă prin contractul de împrumut a banilor, autentificat notarial.

Potrivit clauzelor contractuale, pârâtul și-a asumat obligația de a restitui dublul sumei împrumutate, în cazul în care nu va restitui suma în termen de până la 10 ianuarie 2013.

Pârâtul V.T. nu a rambursat suma împrumutului în termenul stabilit de părți în contractul de împrumut, iar încercările de a soluționa litigiul în procedură extrajudiciară nu s-a soldat cu succes.

La expirarea termenului împrumutului, V.T., sub orice pretext, tergiversa restituirea împrumutului, iar reclamantul, din cauza necesităților financiare, a fost nevoit pe parcursul anilor 2014 -2017 să plece peste hotarele Republicii Moldova la muncă, unde s-a aflat ilegal și nu a avut posibilitate să se adreseze în instanța de judecată.

La etapa pledoariilor, pârâtul V.T. a ridicat excepție de tardivitate a cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea cererii de repunere în termen a acțiunii și respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Instanța de judecată a pronunțat hotărâre prin care a admis excepția de tardivitate ridicată de V.T., a respins cererea lui V.G. cu privire la repunerea cererii de chemare în judecată și a respins cererea de chemare în judecată înaintată de V.G. ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 12 martie 2018, BC „Credit Bank” SA a înaintat cerere de chemare în judecată către L.T., L.V. și S.A. cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei acumulate conform contractului de credit bancar și încasarea taxei de stat.

Cerințele formulate de Bancă au fost justificate pe existența relațiilor contractuale de credit, instituite între BC „Credit Bank” SA și L.T. în baza contractului de credit nr. 21105682/41026107 din 23 octombrie 2016, conform condițiilor căruia Banca a acordat pârâtei un credit în sumă de 30.000 lei, pe un termen de 13 luni.

Executarea corespunzătoare a obligațiilor asumate prin contractul de credit nr. 21105682/41026107 din 23 octombrie 2016 a fost asigurată prin constituirea fidejusiunii cu L.V. și SA, în acest sens fiind încheiate contracte de fidejusiune.

Contrar obligațiilor asumate, debitorul L.T. nu a respectat graficul lunar de rambursare a creditului, fapt manifestat prin numeroase devieri de la prevederile contractului de credit, în ceea ce privește termenele de achitare a ratelor lunare.

Având în vedere neachitarea plăților lunare, Banca a expediat în adresa pârâților notificări privind acumularea datoriilor, prin care a solicitat achitarea sumelor restante în termen de 15 zile, încă aceste notificări au rămas fără răspuns.

Banca a susținut că, conform situației din 18 ianuarie 2018, suma datoriilor acumulată de către pârâți, conform contractului de credit nr. 21105682/41026107 din 23 octombrie 2016, constituia 62.334,28 lei, dintre care: 18.041,93 lei – soldul creditului rămas, 15.356,74 lei – dobânda neplătită, 28.935,61 lei – penalitate.

Pârâții au fost citați de instanță la adresa indicată în contractul de credit și în contractele de fidejusiune, însă citațiile au fost restituite cu mențiunea executată pe adeverința poștală „nereclamat”.

Instanța, considerând că procedura de citare a pârâților a fost legal executată, a judecat cauza în lipsa acestora și a pronunțat o hotărâre judecătorească de admitere integrală a pretențiilor formulate de Bancă.

Pârâții au declarat apel și au susținut că nu au fost citați legal pentru ședința de judecată, deoarece adresele indicate în contractul de credit și în contractele de fidejusiune nu corespund cu datele din buletinele de identitate care au fost prezentate Băncii. Totuși, pârâții nu au solicitat restituirea cauzei spre rejudecare, dar au solicitat reducerea penalității, menționând că cuantumul acesteia este disproporționat.

Curtea de apel Chișinău, judecând cauza în ordine de apel, a admis apelul și a trimis cauza la rejudecare, motivându-și soluția prin faptul că, prin examinarea cauzei în lipsa pârâților, acestora le-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 15 februarie 2019, Omelianova Maria a depus cerere de chemare în judecată către A.L., T.V. și T.A., intervenienți accesorii – R.T., Primăria mun. Chișinău, Agenția Servicii Publice și notarul public E.S. cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 7332 din 5 octombrie 2017.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că deține cu drept de proprietate terenul cu nr. cadastral 0100542032, amplasat în mun. Chișinău, str. Dornei 14.

Pe o porțiune a terenului respectiv este amplasat garajul cu nr. cadastral 0100543021, care aparținea cu drept de proprietate pârâtei A.L.

În anul 2018, consultând datele publice din Registrul bunurilor imobile, reclamanta a constatat că garajul cu nr. cadastral 0100543021 a fost înstrăinat de către A.L. co-pârâților T.V. și T.A., în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 7332 din 5 octombrie 2017.

Reclamanta a susținut că contractul de vânzare-cumpărare nr. 7332 din 5 octombrie 2017 este lovit de nulitate absolută, deoarece la încheierea acestuia a fost încălcat dreptul său de preemțiune. Cu referire la acest aspect, reclamanta a susținut că deținea dreptul preferențial de a cumpăra garajul de la A.L., așa cum acest garaj este amplasat parțial pe terenul ce-i aparține cu drept de proprietate reclamantei.

La cererea de chemare în judecată, reclamanta a atașat dovada de achitare a taxei de stat în sumă de 100 lei, susținând că pretențiile sale au un caracter nepatrimonial.

La etapa pregătirii cauzei de dezbateri judiciare, pârâții TV. și T.A. au înaintat un demers prin care au solicitat scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată înaintată de O.M., menționând că pretențiile reclamantei au un caracter patrimonial și aceasta urma să achite o taxă de stat în mărime de 3% din valoarea contractului de vânzare-cumpărare contestat.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 22 mai 2019, s-a admis demersul pârâților, iar cererea de chemare în judecată înaintată de O.M. a fost scoasă de pe rol, fiind explicat reclamantei că nu mai poate înainta o acțiune în instanță împotriva acelorași pârâți, pe aceleași temeuri și cu același obiect.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 13 decembrie 2018, Alina Stratu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Dor” privind declararea nulității absolute a antecontractului de vânzare-cumpărare din 19 decembrie 2016 și a acordului de reziliere din 1 septembrie 2017, încasarea sumei de 60.000 euro precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii depuse, reclamanta a indicat că, la 19 decembrie 2016, între părțile litigante a fost încheiat un contract prealabil de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile, conform condițiilor căruia pârâta s-a obligat să vândă, iar reclamanta s-a obligat să cumpere terenul de construcție cu nr. cadastral 0145725125 și casa de locuit nefinisată cu nr. cadastral 0145725125.01, amplasate în mun. Chișinău, str. Gh. Asachi 61.

Suma imobilelor, obiect al contractului, constituia 120.000 euro.

Reclamanta a menționat că, în scopul executării obligațiilor contractuale asumate, a achitat în conturile pârâtei suma de 60.000 euro, care constituie 50 % din prețul contractului.

La 1 septembrie 2017, părțile au reziliat contractul prealabil din 19 decembrie 2017, iar SRL „Dor” s-a obligat să restituie suma achitată în avans de către Alina Stratu în valoare de 60.000 euro până la data de 31 decembrie 2017, însă acest acord nu a fost autentificat notarial din lipsă de timp.

Până la data depunerii cererii de chemare în judecată, sumele indicate în acordul de reziliere nu au fost restituite Alinei Stratu.

Reclamanta a pledat în instanță că ambele acte juridice enunțate *supra* sunt lovite de nulitate, deoarece la încheierea acestora nu a fost respectată forma stabilită de lege.

În ședința de judecată, pârâțul a declarat că recunoaște acțiunea înaintată de Alina Stratu și nu are careva obiecții față de reclamantă.

În aceeași ședință, fără a cerceta probele din dosar, instanța de judecată a pronunțat hotărâre de admitere a acțiunii înaintate de Alina Stratu.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 20 septembrie 2017, Ciorbă Galina a depus cerere de chemare în judecată către Dub Radu privind rezoluționarea contractului de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață nr. 1482 din 25 mai 2007.

În motivarea acțiunii depuse, reclamanta a indicat că, la 25 mai 2007, fiind în vârstă și bolnavă, a înstrăinat casa de locuit și terenul aferent casei de locuit lui Dub Radu, iar în temeiul acestui contract, Ciobanu Victor și-a asumat obligația de a o întreține pe reclamantă pe tot restul vieții.

Ciorbă Galina a susținut că, potrivit contractului nr. 1482 din 25 mai 2007, care a fost autentificat la biroul notarului Svetlana Sîrbu, Dub Radu s-a obligat să o asigure pe reclamantă cu hrană zilnică, îmbrăcăminte, încălțăminte, să achite serviciile medicale prin procurarea medicamentelor necesare și altele.

Contrar obligațiilor contractuale asumate, Dub Radu refuză să-și îndeplinească obligațiile contractuale asumate. Astfel, dacă inițial Dub Radu o ajuta pe reclamantă, de o perioadă de timp nu o ajută cu nimic. Pe timp de iarnă, reclamanta a fost lăsată fără încălzire în casă, fiind vizitată doar de către nepoata sa Chifa Maria, pe care reclamanta a rugat-o să o ia cu traiul la ea.

S-a menționat că circumstanțele relatate se confirmă prin ancheta socială de evaluare a condițiilor de trai întocmită de asistentul social al Primăriei Ermoclia din 10 și din 19 ianuarie 2017, din conținutul cărora rezultă că Ciorbă Galina pe timp de iarnă era desculț, în casă era frig, trăia în condiții nesatisfăcătoare și era murdară.

După intentarea procesului, reclamanta Ciorbă Galina a decedat, iar după decesul acesteia, Chifa Maria a depus cerere de înlocuire a reclamantei cu succesorul ei în drepturi, la care a anexat certificatul de calitate de moștenitor legal.

Pârâtul a obiectat împotriva acestei cereri și a solicitat încetarea procesului, susținând că în speță nu este admisă succesiunea în drepturi procedurale.

Instanța de judecată a respins cererea înaintată de Chifa Maria cu privire la succesiunea în drepturi procedurale și a încetat procesul în legătură cu decesul reclamantei. Instanța și-a motivat soluția prin faptul că succesiunea în drepturi procedurale în acest litigiu nu este admisibilă.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 11 mai 2019, SRL „Exclusiv House”, reprezentată de avocatul Victor Rusu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Tractoare Moderne” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că SRL „Exclusiv House” a devenit proprietarul utilajului pentru electricitate, compus din dulap, transformator și celulă, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 12/A din 20 aprilie 2018.

Conform contractului de depozit din 30 iunie 2018, potrivit căruia deponentul a încredințat depozitarului spre păstrare, cu titlu de depozit, următoarele bunuri: dulap KtPP – 63/10/0,4, transformator TMG – 2 63/10U1, 10/0,4 kV, celula KCO 305, valoarea totală a căroră constituie 150.000 lei, sumă ce se confirmă prin factura nr. 1011788 din 30 iunie 2018.

Reclamanta a susținut că a expediat în adresa SA „Tractoare Moderne” o pretenție prin care a solicitat restituirea în termen de 7 zile a bunurilor predate în baza contractului de depozit nr. 03/A din 30 iunie 2018 sau contravaloarea acestora în mărime de 150.000 lei, însă pârâta nu a răspuns la pretenția expediată și nici nu a întreprins anumite acțiuni în vederea despăgubirii SRL „Exclusiv House” pentru prejudiciul cauzat.

Pârâta a depus referință prin care a solicitat respingerea acțiunii, menționând că bunurile ce i-au fost transmise spre păstrare au fost ridicate ilegal de către Dumitru Josu, care a fost sancționat pentru faptele sale ilegale prin ordonanța Procurorului mun. Chișinău din 10 februarie 2019.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului a înaintat demers cu privire la scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată, deoarece reprezentantul reclamantului nu s-a prezentat la ședința de judecată și nici nu a comunicat instanței motivele imposibilității de a se prezenta.

Instanța a respins demersul prin încheiere protocolară și, în rezultatul judecării cauzei în fond, a pronunțat hotărâre de respingere a acțiunii.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 21 decembrie 2018, Compania Internațională de Asigurări „Asito”, societate pe acțiuni, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Brokerului de Asigurare-Reasigurare „RapidAsig” SRL în mărime de 107.537,18 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Cerințele reclamantei de încasare a datoriei restante au fost motivate de existența relațiilor contractuale de mandat, instituite în baza contractului nr. 06/15 din 11 noiembrie 2015, încheiat între Compania Internațională de Asigurări „Asito” societate pe acțiuni, în calitate de mandant, și societatea cu răspundere limitată „RapidAsig”, în calitate de mandatar.

Astfel, s-a indicat că, potrivit pct. 5.3 din contractul de mandat din 11 noiembrie 2015, una dintre obligațiile mandatarului este ca acesta să transfere primele de asigurare încasate direct de la asigurați către mandant până la sfârșitul lunii de gestiune, dar nu mai târziu de data de 5 a lunii următoare.

A indicat că, în pofida acestui fapt, pe parcursul colaborării s-a format o datorie față de Compania Internațională de Asigurări „Asito”, societate pe acțiuni, în mărime de 107.537,18 lei.

Societatea reclamantă a arătat că Brokerul de Asigurare-Reasigurare „RapidAsig”, societate cu răspundere limitată, nu și-a executat reciproc și corelativ obligațiile care-i revin în virtutea contractului, și anume: de a achita integral primele de asigurare încasate, acumulând o datorie în mărime de 107.537,18 lei.

Deși reclamanta a încercat în repetate rânduri soluționarea pe cale amiabilă a acestui diferend financiar, fie prin transmiterea unor notificări de plată, fie prin discuții telefonice purtate cu reprezentanții părții, nu s-a ajuns la un rezultat concret.

În proces, pârâta a fost reprezentată de avocatul Vasile Maftai, care, pe parcursul a 3 ședințe consecutive, a înaintat cereri de amânare a ședinței de judecată. Reprezentantul reclamantei a obiectat împotriva ultimei cereri de amânare și a înaintat, la etapa completărilor, cerere cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a executării.

În ședința din 5 septembrie 2019, instanța a respins cererea de amânare a ședinței de judecată și a pronunțat hotărâre judecătorească de admitere a acțiunii și de aplicare a măsurilor de asigurare a executării.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 13 iunie 2018, Rusu Ludmila a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Rusu Dumitru cu privire la revocarea contractului de donație nr. 3700 din 9 decembrie 2017.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în temeiul contractului de donație nr. 3700 din 9 decembrie 2017, Rusu Ludmila și Rusu Ion au donat lui Rusu Dumitru bunurile imobile situate pe adresa mun. Chișinău, or. Durești, str. Păcii 31.

De la momentul încheierii contractului de donație și până la depunerea acțiunii, relațiile dintre părțile litigante s-au înrăutățit, din considerentul că Dumitru Rusu a manifestat un comportament agresiv față de reclamantă, care se exteriorizează printr-o ingraturitudine fără de precedent.

Astfel, a indicat că soția lui Rusu Dumitru, Solovei Alina, îl instigă pe acesta să denote un asemenea comportament față de Rusu Ludmila și Rusu Ion și să nu le poarte nici un pic de respect.

Ca rezultat al comportamentului agresiv manifestat de către Solovei Alina, Rusu Ion a fost internat în Spitalul Clinic Municipal nr. 2, iar pe perioada cât acesta a fost internat în spital, pârâtul nu l-a vizitat niciodată pe Rusu Ion. La scurt timp după ce a fost internat în spital, Rusu Ion a decedat.

Reclamanta a invocat că, ingraturitudinea și comportamentul agresiv al soților Rusu Dumitru și Solovei Alina se confirmă inclusiv și prin raportul de expertiză extrajudiciară nr. 201802P1354 din 2 mai 2018, din care rezultă că Rusu Ludmila, la 28 aprilie 2018, în jurul orelor 17.00, la domiciliu, a fost agresată fizic de către fiu și noră.

Reclamanta a mai menționat că, la momentul de față, nu are unde locui și îi este frică să locuiască împreună cu fiul și soția acestuia, întrucât prezintă un pericol real pentru viața și sănătatea sa, făcând trimitere în acest sens la informația Agenției Servicii Publice, Departamentul Cadastru nr. 0101/18/13208 din 7 mai 2018, care confirmă că Rusu Ludmila deține în proprietate doar un teren și nici un bun imobil – construcție în care ar putea să locuiască.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 7 mai 2019, Sandu Ion a formulat cerere de chemare în judecată împotriva lui Sandu Victor privind revocarea contractului de donație și obligarea restituirii bunurilor donate.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că pârâtul este fiul său care locuiește în imediata apropiere și deținând în proprietate un sector de teren.

Având în vedere vârsta înaintată, Sandu Ion, în temeiul contractului de donație nr. 2178 din 28 martie 2014, i-a donat, cu titlu gratuit, lui Sandu Victor casa de locuit cu nr. cadastral 6728000.002.01, cu construcțiile accesorii, precum și lotul de teren cu nr. cadastral 6728000.002.

A indicat că Sandu Victor, devenind proprietar al casei de locuit și a terenului, a depășit limita hotarului gospodăriei donate, a construit pe linia de hotar o construcție destinată pentru animale și, ca rezultat, tot mirosul se duce în gospodăria reclamantului. Totodată, acesta samavolnic a închis fereastra de la casa reclamantului cu o plasă metalică, locuința reclamantului fiind astfel lipsită de lumină solară.

La 23 octombrie 2015, Sandu Ion, aflându-se în curtea casei împreună cu fiica sa, Sandu Maria, a fost împroșcat cu bulgări și pietre, precum și cu bucăți de ardezie de către soția lui Sandu Victor. Ulterior, la 18 ianuarie 2016, în jurul orei 18.00, Sandu Ion a intrat în cotețul păsărilor și în acel moment Sandu Victor a aruncat în reclamant cu o bârnă groasă din curtea sa și l-a numit cu cuvinte necenzurate.

Acțiunile ilicite ale pârâtului s-au repetat și la 20 februarie 2016, când acesta, împreună cu soția sa, prin fereastra cotețului, au aruncat în reclamant cu o furcă și diferite bețe, iar când soția reclamantului, auzind zgomote, s-a apropiat pentru a-l ajuta, a fost numită cu cuvinte necenzurate, fiind amenințată cu răfuială și moarte.

Reclamantul susține că Sandu Victor nu-și îndeplinește obligațiile de întreținere a tatălui său, ba din contra - îi face reclamantului viață imposibilă, are un comportament neadecvat cu reclamantul, cu soția acestuia, precum și cu rudele reclamantului, iar din aceste motive consideră că contractul de donație urmează a fi revocat.

După începerea examinării cauzei în fond, pârâtul a depus cerere de ridicare a excepției de tardivitate a acțiunii lui Sandu Ion, susținând că de la data încheierii contractului de donație au expirat mai mult de 3 ani.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 18 septembrie 2019, s-a admis excepția de tardivitate ridicată de pârât și s-a respins cererea de chemare în judecată ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

**INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019**

La 29 august 2019, Zavitaeva Tatiana a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tonev Gheorghii cu privire la declararea nulității contractului de donație, ca fiind fictiv.

În motivarea acțiunii sale, reclamanta a indicat, în baza contractului de donație din 3 martie 2019, autentificat de notarul Valentina Tataru, că i-a donat lui Tonev Gheorghii casa de locuit individuală și a terenului aferent acesteia, amplasate în mun. Chișinău, str. Pietrarilor 15.

Până a merge la notar, părțile contractante s-au consultat cu un avocat care a comunicat reclamantei că, prin contractul de donație, Tonev Gheorghii va fi obligat să acorde întreținere și spațiu locativ donatorului până la deces.

După încheierea contractului de donație, Tonev Gheorghii a început să manifeste un comportament nepăsător față de reclamantă și refuză să-i acorde întreținere.

Astfel, reclamanta a considerat că contractul de donație urmează a fi declarat nul, ca fiind fictiv, deoarece părțile au încheiat de fapt un contract de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață.

Prin încheierea de acceptare a cererii de chemare în judecată pe rol, judecătorul a aplicat sechestru asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. Pietrarilor 15.

Instanța de judecată a interpelat de la notar dosarul de autentificare a contractului de donație din 3 martie 2019, iar după recepționarea copiei de pe dosarul respectiv, s-a constatat că, la data autentificării contractului, reclamanta a semnat o declarație prin care a confirmat că notarul i-a explicat natura și esența contractului de donație, precum și faptul că donatarul nu va fi obligat să-i acorde donatorului întreținere și spațiu locativ.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 18 septembrie 2019, cererea de chemare în judecată a fost respinsă și s-a anulat sechestrul aplicat prin încheierea din 1 septembrie 2019 asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. Pietrarilor 15.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 13 decembrie 2018, SRL „Argo” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Braga cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 24 august 2017, a încheiat cu Braga Valentina contractul de intermediere, prin care s-a obligat să o reprezinte la vânzarea apartamentului nr. 6 din str. I. Soroceanu 14/2, mun. Chișinău.

Reclamanta susține că a îndeplinit pe deplin obligațiile care îi reveneau conform contractului, manifestate prin publicarea anunțurilor despre vânzarea imobilului, precum și prezentarea acestuia către 64 potențiali cumpărători, însă pârâta nu a ținut cont de prevederile contractului încheiat și a înstrăinat imobilul menționat către un cumpărător găsit de însuși SRL „Argo”, în lipsa reprezentantului companiei.

A menționat că, potrivit prevederilor contractuale, Braga Valentina urma să achite companiei „Argo” 2% din valoarea bunului înstrăinat, iar conform anexei nr. 1 la contract, suma de înstrăinare a imobilului urma să fie minim de 36.000 euro, respectiv, costul serviciilor ce urmau a fi achitate companiei de către Braga Valentina constituie 720 euro.

La fel, invocă că prin pct. 10.3 al contractului menționat, beneficiarul a confirmat că, în cazul înstrăinării bunului imobil fără participarea intermediarului, ultimul are dreptul de a pretinde plata onorariului în mărime dublă, care urmează a fi achitată nu mai târziu de 5 zile din momentul înstrăinării imobilului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 22 iulie 2019, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Argo” a fost admisă integral, fiind încasat din contul pârâtei în beneficiul reclamantei datoria în mărime de 720 euro.

Valentina Braga a declarat apel prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintate de SRL „Argo”, menționând că era îndreptățită și nu putea fi limitată în dreptul său să negocieze la direct vânzarea bunului său cu potențialii cumpărători. La cererea de apel, au fost anexate mai multe înscrisuri pertinente cauzei, apelanta menționând că instanța de fond a respins demersul de administrare a probelor.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 18 martie 2019, SRL „Voiaj” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Super Tur” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 5 decembrie 2018, la agenție s-a adresat Ion Lungu pentru a verifica posibilitatea de a i se oferi produsul turistic, și anume 2 odăi la hotelul Aurelius-Împăratul Romanilor 5*, situat în Poiana Brașov, România, pentru perioada 2 ianuarie 2019 – 8 ianuarie 2019.

În aceeași zi, a contactat agenția de turism intermediară SRL „Super Tur” privind rezervarea produsului turistic supra vizat, dar i s-a comunicat că la hotelul nominalizat odăile solicitate nu sunt disponibile și cu acordul lui Ion Lungu au rezervat un apartament de tip lux, expediind imediat solicitarea către pârâtă, iar la 6 decembrie 2018 aceasta i-a eliberat proforma invoice nr. 109R.

Ulterior, la 10 decembrie 2018, a efectuat transferul mijloacelor bănești la contul de decontare al pârâtei pentru serviciile prestate, însă la 2 ianuarie 2019, Ion Lungu, ajungând la locul de destinație - hotelul Aurelius-Împăratul Romanilor 5*, Poiana Brașov, România, a fost cazat în apartament de tip Premier Suite, adică cu un nivel inferior decât cel convenit, fapt ce rezultă și din confirmarea eliberată de către administrația hotelului vizat.

Contactând SRL „Super Tur”, aceasta nu a putut da explicații referitor la situația creată, turistul fiind nevoit să părăsească hotelul. Astfel, la 9 ianuarie 2019, Ion Lungu i-a înaintat pretenție privind returnarea sumei de 34.425 lei, sumă pe care reclamanta i-a restituit-o lui Lungu Ion la 16 ianuarie 2019.

A menționat că SRL „Super Tur” nu și-a onorat pe deplin și corespunzător obligațiunile contractuale, cauzându-i astfel reclamantei un prejudiciu material în mărime de 34.425 lei.

Declară că, la 11 ianuarie 2019, s-a adresat cu pretenție către SRL „Super Tur”, solicitând restituirea sumei pentru neacordarea serviciilor de cazare conform proforma invoice nr. 109R din 6 decembrie 2018, însă nu a primit nici un răspuns.

La faza pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, reprezentantul pârâtei a depus cerere de suspendare a procesului, menționând că pe rolul Judecătoriei Brașov se află spre examinare o cauză civilă intentată la acțiunea SRL „Super Tur” împotriva administrației Hotelului Aurelius-Împăratul Romanilor cu privire la încasarea datoriei.

Instanța a admis cererea înaintată și a suspendat procesul, menționând că încheierea poate fi atacată cu recurs pe toată durata suspendării.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 21 septembrie 2018, soții Vasile și Ana Manole au înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Super Tur” cu privire la încasarea sumei de 55.725 lei achitată în baza contractului nr.33 din 21 martie 2018, a sumei de 10.000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, au invocat că, la 21 martie 2018, au semnat cu SRL „Super Tur” contractul de prestare a serviciilor turistice nr. 33, în baza căruia primii au achitat suma de 55.725 lei.

Astfel, la 6 iulie 2018, în baza contractului enunțat, reclamanții au decolat cu avionul cu destinația Grecia, insula Creta, hotelul „Aldernar Royal Mare & Suites” 5* pentru o perioadă de 7 zile.

Conform condițiilor contractuale și imaginilor foto prezentate de către SRL „Super Tur”, la momentul semnării contractului erau prevăzute următoarele condiții: camera urma să fie amplasată pe prima linie de la mare, cu o suprafață - nu mai puțin de 29 m², fără suprafața băii și a wc-ului, și, eventual, un balcon, cu un pat matrimonial și un pat fotoliu, cu vedere la mare, cu un mini-bar asigurat rigorilor unui hotei de 5*, cu cel puțin două scaune și o măsuță sau două fotolii și măsuță, iar plaja cu nisip de pe malul mării urma să fie în imediata apropiere a hotelului.

La 6 iulie 2018, aflați la recepția hotelul „Aldernar Royal Mare & Suites” 5*, după mai multe ore de așteptări și discuții interminabile și contradictorii cu administrația hotelului, au fost informați că camera destinată lor, cu o zi înaintea sosirii, fusese distribuită altui grup turistic din Olanda, iar altă cameră liberă și identică condițiilor lor contractuale nu există.

La îndemnul administratorului hotelului, fiindcă era noapte, iar reclamanții erau obosiți, flămânzi și extenuați, au acceptat cazarea doar pentru o noapte într-o cameră în afara hotelului, într-o căsuță din două nivele, unde paturile erau din metal, patul matrimonial, precum și patul-fotoliu lipseau, camera avea o suprafață de 20 m², mini-barul era gol, iar în cameră nu exista nici un scaun sau fotoliu.

Totodată, camera în care au fost cazați nu avea vedere la mare și era la o distanță de aproximativ 200 m de la restaurant și 250 m de la plajă, care era din pietre ascuțite. Mai indică faptul că a treia zi au fost informați că nu pot fi ajutați cu nimic, fiindu-le propusă o altă cameră, în aceeași căsuță, cu aceleași condiții expuse mai sus, doar că la parter.

În aceeași zi au informat SRL „Super Tur” despre încălcarea integrală a condițiilor contractuale, iar ultima a procurat bilete retur la avion și reclamanții s-au întors în mun. Chișinău.

După ce reclamanții au revenit în țară, pârâta a refuzat restituirea sumelor bănești achitate pentru procurarea serviciilor turistice.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 8 februarie 2019, Uncuța Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Luța Gheorghe prin care a solicitat încasarea sumei de 1.400 euro, a dobânzii de întârziere în mărime de 436,90 euro, cheltuielilor de judecată în mărime de 4.000 lei cu titlul de servicii pentru asistența juridică, cheltuielile cu titlul de taxă de stat și repararea prejudiciului moral în mărime de 5.000 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la data de 22 august 2017, în urma unei înțelegeri cu Luța Gheorghe, a dat acestuia în folosință temporară generatorul electric cu puterea de 6,5 Kwh.

Ultimul i-a eliberat o recipisă cu următorul conținut „*Eu, Luța Gheorghe, cu date personale A0012485, am luat în chirie fără plată de la Uncuța Vasile generator cu putere 6.5 kwh sub răspundere personală. 22 august 2017. Mă oblig, la 26 august 2017, să-l întorc, pentru ce și mă semnez*”.

După expirarea termenului de restituire a generatorului indicat în recipisă, Luța Gheorghe l-a informat pe reclamant că generatorul nu mai există și s-a obligat să restituie echivalentul bănesc stabilit de comun acord la suma de 1.400 euro.

La 13 august 2018, Luța Gheorghe a fost somat în scris să restituie contravaloarea bunului, fapt confirmat prin avizul de recepție a somației, dar la somație nu a reacționat, bunul sau contravaloarea acestuia nu a fost restituită.

Reclamantul a indicat că în această perioadă a fost lipsit de bunul ce-i aparține cu drept de proprietate, fiindu-i cauzat un prejudiciu moral estimat la suma de 5.000 lei.

Pârâtul Luța Gheorghe a depus cerere reconvențională prin care a solicitat declararea nulității recipisei, susținând că a fost impus să semneze recipisa respectivă de către Uncuța Ion, care este fiul lui Uncuța Vasile. A mai indicat că, de fapt, nu a primit de la Uncuța Vasile generatorul electric.

Instanța, prin încheiere motivată, a refuzat în primirea spre examinare a cererii reconvenționale, indicând că pârâtul nu este privat de dreptul de a intenta un proces separat.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 15 iunie 2019, Vasile Luca a depus cerere de chemare în judecată către Elena Spoială privind obligarea restituirii bunului și repararea prejudiciului cauzat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 14 februarie 2017, în urma unei înțelegeri cu Elena Spoială, a transmis pârâtei, în folosință temporară, cu titlu gratuit, pe un termen de doi ani, automobilul de model „Mercedes C Class”, cu numărul de înmatriculare „KSE 014”.

La expirarea termenului stabilit în contract, pârâta nu a restituit automobilul transmis în posesie și folosință temporară, iar la somația înaintată a expediat un răspuns prin care a refuzat restituirea automobilului, susținând că acest automobil i-a fost oferit drept cadou.

În ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare s-a stabilit că, anterior, la 10 iunie 2019, Spoială Elena a depus cerere de chemare în judecată către Luca Vasile privind recunoașterea nulității contractului de comodat și recunoașterea dreptului de proprietate.

Ambele cereri au fost conexe pentru a fi judecate într-un proces.

În cererea de chemare în judecată înaintată de Elena Spoială s-a indicat că, contractul de comodat din 14 februarie 2017 este afectat de eroare, menționând că, în realitate, automobilul respectiv i-a fost transmis drept cadou la „Ziua îndrăgostiților” de către prietenul ei Vasile Luca.

Aceasta a susținut că circumstanțele relatate pot fi confirmate de 3 martori, care au fost prezenți la fața locului în momentul în care Luca Vasile i-a transmis automobilul drept cadou, și anume: fratele lui Luca Vasile – Luca Andrei, Angela Frumosu și Gheorghe Iurcu.

Instanța a admis cererea Elenei Spoială și a audiat martorii, care au confirmat circumstanțele expuse de Spoială Elena.

După ce instanța a audiat replicile și a anunțat că se retrage în camera de deliberare, Vasile Luca a declarat că renunță la cererea de chemare în judecată.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 9 ianuarie 2019, SRL „T” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „F” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 1 ianuarie 2018, între SRL „T” și SRL „F” a fost încheiat contractul de locațiune a încăperii cu suprafața de 182 m.p. din str. Bucuriei 1, mun. Chișinău, pe un termen de până la 31 decembrie 2019.

Conform contractului menționat, pârâtul s-a obligat să achite lunar câte 5.200 lei, iar în caz de reținere a plății de locațiune partea vinovată va achita penalitatea în mărime de 0,1% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

Reclamantul menționează că, începând cu luna iunie 2018, pârâtul a încetat să achite plata pentru locațiunea încăperii, continuându-și activitatea în spațiul închiriat până în luna iulie 2018 inclusiv.

Prin urmare, pârâtul a acumulat o datorie de 10.400 lei pentru plata chiriei, urmând să achite și penalitatea pentru luna iunie în sumă de 982,80 lei și pentru luna iulie în sumă de 826,80 lei.

Reprezentantul pârâtei a înaintat demers prin care a solicitat încetarea procesului, menționând că sumele revendicate de reclamantă prin prezenta acțiune au fost validate în cadrul procesului de insolabilitate intentat în privința SRL „F”.

Reclamanta a obiectat împotriva acestui demers, susținând că în speță nu sunt incidente temeiuri de încetare a procesului.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 18 august 2019, procesul civil intentat la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „T” către SRL „F” a fost încetat. Instanța și-a motivat soluția prin faptul că semnătura judecătorului aplicată în tabelul definitiv al creanțelor este echivalentă unei hotărâri judecătorești irevocabile.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 15 mai 2019, Primăria orașului Codru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Durleșteanu Nicolae cu privire la evacuarea din bunul imobil, repararea prejudiciului cauzat prin nerestituirea bunului.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 14 mai 2013, între părți a fost încheiat un contract de locațiune, conform condițiilor căruia autoritatea publică locală a transmis, iar Durleșteanu Nicolae a luat în locațiune, pe un termen de 5 ani, bunul imobil – spațiu nelocativ, cu suprafața de 93,2 m.p.

Conform prevederilor contractului Durleșteanu Nicolae urma să achite chiria în mărime de 15.000 lei până la data de 5 a fiecărei luni.

La 20 mai 2018, pârâtul a fost somat că termenul contractului de locațiune a expirat și, respectiv, urmează să elibereze spațiul închiriat.

La somația expediată, Durleșteanu Nicolae a răspuns printr-o pretenție în care a indicat că nu dorește să elibereze spațiul închiriat, deoarece a efectuat reparația imobilului, a făcut unele îmbunătățiri esențiale ale bunului, care i-au mărit considerabil valoarea acestuia.

Pârâtul a depus cerere prin care a solicitat acordarea unui termen pentru soluționarea amiabilă a cauzei, solicitare cu care a fost de acord și reprezentantul reclamantului.

Prin încheiere protocolară, părților le-a fost acordat termen pentru soluționare amiabilă a cauzei. La expirarea termenului acordat de instanță, participanții la proces, fiind citați legal, nu s-au prezentat în ședință de două ori consecutiv, motiv din care instanța a scos cererea de pe rol.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 16 iunie 2019, Cucu Elena s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Alinei Brumaru privind rezoluțiunea contractului de donație.

Reclamanta a susținut că, a făcut cunoștință cu pârâta în timpul când aceasta învăța la școala profesională și închiria o odaie în casa ei din or. Orhei, str. Renașterii 46.

După finisarea școlii, s-a întâlnit întâmplător cu pârâta și aceasta i-a comunicat că ar vrea să locuiască într-o casă pe pământ.

Fiind o persoană singuratică și pensionară, cunoscând-o anterior pe pârâtă, i-a propus că poate să-i doneze casa de locuit cu condiția ca să locuiască împreună și să o ajute cu întreținerea când va fi în neputință de a se îngriji singură.

Astfel, la 14 martie 2013, a încheiat cu Brumaru Alina un contract de donație a casei de locuit și a terenului aferent, cu respectarea condițiilor convenite verbal, adică să locuiască cu ea în casă și să o ajute când nu va fi în stare de a se îngriji.

Ulterior încheierii contractului de donație, pârâta nu a trecut cu traiul la ea în casă, s-a căsătorit și a plecat cu traiul în altă localitate. Trecând câțiva ani, pârâta a revenit în or. Orhei, însă a trecut cu traiul la părinții săi, unde locuiește și în prezent, refuzând să treacă cu traiul la ea.

Cucu Elena a relatat că are vârsta de 74 ani și nu mai poate să se îngrijească de sine stătător, având necesitatea de a fi ajutată de altă persoană, însă pârâta refuză categoric de a locui cu ea și a o întreține. Astfel, consideră că, unica ieșire din situație este înstrăinarea imobilului unei alte persoane cu condiția de întreținere pe viață, care va avea grijă de ea.

Concomitent cu depunerea acțiunii, Cucu Elena a formulat cerere de asigurare a acțiunii prin care a solicitat aplicarea interdicției de înstrăinare a bunurilor imobile din or. Orhei, str. Renașterii 46.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 18 decembrie 2018, Rotaru Lidia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Rusu Anatolie cu privire la constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a cotei părți ideale din imobil.

În motivarea cererii s-a indicat că Rotaru Lidia și Rusu Anatolie sunt foști soți și dețin cu drept de proprietate câte 1/2 cotă parte ideală din casa de locuit din mun. Hâncești, str. Alexandru cel Bun 24.

Rusu Anatolie, din cauza că domiciliază în mun. Hâncești, str. Alexandru cel Bun 24, adică în localitatea unde este situată casa în litigiu, iar Rotaru Lidia este plecată peste hotarele țării, a vândut cota sa parte din imobil lui Prutianu Constantin.

Rotaru Lidia solicită constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare, încheiat între fostul ei soț, Rusu Anatolie, în calitate de vânzător și Prutianu Constantin, în calitate de cumpărător, deoarece ea, dispune de dreptul de preemțiune care a fost ignorat de către fostul ei soț.

Soluționând cauza în fond, Judecătoria Hâncești prin hotărârea din 15 aprilie 2019 a admis integral cererea de chemare în judecată și a constatat nulitatea contractului de vânzare-cumpărare, fără a aduce părțile la poziția inițială.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 23 octombrie 2018, SRL „Vita” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Dumitru Vasile, intervenient accesoriu SRL „Econom Magazin” privind încasarea datoriei în mărime de 300,40 lei, a penalității în mărime de 270,36 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii s-a indicat că la 24 noiembrie 2016, între SRL „Vita” și SRL „Econom Magazin” a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 478.

Administratorul SRL „Econom Magazin”, Dumitru Vasile, conform prevederilor contractului menționat supra, a garantat ca fidejutor executarea clauzelor contractuale.

Astfel, potrivit pct. 6.8 din contractul nr. 478 din 24 noiembrie 2016, în caz de neexecutare a obligațiunilor contractuale de către cumpărător, fidejutorul, în persoana administratorului societății, va răspunde solidar cu cumpărătorul pentru neexecutarea obligațiunilor născute din acest contract.

Potrivit datelor din evidența contabilă a reclamantei, la data înaintării acțiunii, datoria SRL „Econom Magazin” față de SRL „Vita”, conform actului de verificare, constituia 300,40 lei, care nu a fost achitată, fiind încălcate prevederile pct. 1.1, 3.3 din contract.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 14 iunie 2019, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial și s-a încasat din contul lui Dumitru Vasile în beneficiul SRL „Vita” datoria în mărime de 3004,0 lei, penalitatea în mărime de 270,36 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei.

Dumitru Vasile a depus cerere de apel și cerere de corectare a greșelilor, în motivarea căreia a indicat că, la emiterea hotărârii au fost admise unele erori, or, datoria sa față de SRL „Vita” este în mărime de 300,40 lei, și nu de 3004,0 lei.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 30 octombrie 2018, Gordilă Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tatianei Andreeva, intervenient accesoriu notarul privat Ciuchitu Olesea, cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 29 decembrie 2016, cu repunerea părților în poziția inițială.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 29 decembrie 2016, a încheiat un contract de vânzare-cumpărare, autentificat de notarul privat Ciuchitu Olesea, prin care a vândut în condiții favorabile, rezervându-și dreptul la răscumpărare în termen de un an, adică până la 29 decembrie 2017, iar cumpărătorul Tatiana Andreeva a cumpărat apartamentul nr. 43 situat în or. Durlești, str. Ștefan cel Mare 35. Prețul convenției a constituit 165.110 lei, bani care au fost achitați până la semnarea contractului.

La momentul semnării acestui contract, reclamantul avea o situație financiară dificilă și, practic, a fost nevoit să încheie acest contract, necăutând la faptul că ulterior au convenit să încheie un contract de împrumut cu achitarea unor procente pe perioada de un an.

Folosindu-se de situația financiară dificilă a reclamantului, Tatiana Andreeva a insistat la încheierea unui astfel de contract, asigurându-l că apartamentul cu trei odăi va fi ca o garanție fermă că va restitui suma împrumutată.

La împlinirea termenului de un an, a acumulat banii cuveniți și a dorit să-i achite, însă pârâta a refuzat primirea acestora, și de câte ori reclamantul a încercat să restituie datoria pârâtei, aceasta invoca că Gordilă Vasile este dator cu o sumă mai mare.

Reclamantul indică că pârâta intenționează să vândă apartamentul unde el locuiește și în prezent, la suma de 38.000 euro, iar despre acest fapt, a aflat în luna august 2018.

Cererea de chemare în judecată a fost întocmită de reclamant în limba rusă, iar la cerere nu a fost anexată nici o copie a contractului contestat, susținând că nu dispune de originalul acestui contract.

După 18 zile de la depunerea acțiunii, judecătorul a emis încheiere de a nu da curs cererii de chemare în judecată și a acordat reclamantului termen de 3 zile de la primirea copiei de pe încheiere, pentru a prezenta copia buletinului de identitate, originalul contractului de vânzare-cumpărare și cererea de chemare în judecată tradusă în limba de stat.

Copia încheierii a fost expediată reclamantului prin e-mail.

Reclamantul a depus cerere de prelungire a termenului de înlăturare a neajunsurilor, motivându-și solicitarea prin faptul că traducătorul, la care s-a adresat pentru a-i traduce cererea de chemare în judecată, nu dispune de termen suficient.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 10 martie 2019, Lungu Dumitru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasilache Emil și Compania „Trade Forex” cu privire la declararea nulității contractului de administrare fiduciară din 23 septembrie 2017 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în vara anului 2017, fiind în căutare de serviciu a găsit anunțul unei firme cu denumirea „Trade Forex”, care oferea cursuri gratuit, iar ulterior oferind și un loc de muncă.

La cursurile menționate reclamantului i s-a afirmat că învață cum să beneficieze în urma variației valutei străine pe piața valutară, beneficiul reieșind din faptul dacă reușea să prevadă cât mai aproape variația valutei. Astfel, fiindu-i creată o atmosferă prietenoasă, faptul dat l-a determinat pe reclamant să aibă multă încredere în compania dată.

În toamna anului 2017, a fost telefonat de către administratorul companiei „Trade Forex”, ultimul spunându-i că există o persoană care dorește să-i încredințeze o sumă impunătoare de bani, pentru a exploata internetul și pentru a beneficia în urma variației valutei străine pe piața valutară.

Astfel, el a făcut cunoștință cu pârâtul Emil Vasilache, cu care a semnat la data de 23 septembrie 2017, un contract de administrare fiduciară, potrivit căruia pârâtul a transmis reclamantului suma de 10.014 dolari SUA, deținută pe contul companiei „Trade Forex”, pentru a o administra potrivit deciziilor personale ale reclamantului.

Reclamantul a indicat că personal nu a primit suma de 10.014 dolari SUA, pârâtul informându-l că suma dată a fost depusă pe contul „Trade Forex”.

După ce a efectuat unele tranzacții, reclamantul a pierdut suma de bani care i-a fost încredințată pentru administrare.

În luna noiembrie, la insistența administratorului companiei „Trade Forex”, s-a prezentat la sediul acesteia, unde a fost obligat să scrie o recipisă prin care să-și asume responsabilitatea de a restitui suma de 10.014 dolari SUA, a câte 1.000 dolari SUA lunar, plus o dobândă de 2.000 dolari SUA, explicația fiind faptul că reclamantul a pierdut banii transmiși în temeiul contractului de administrare fiduciară.

Prin hotărârea din 2 septembrie 2019, cererea de chemare în judecată a fost admisă și s-a declarat nul contractul de administrare fiduciară. Totodată, instanța a dispus ca hotărârea judecătorească să fie executată imediat.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 21 aprilie 2018, Agenția „Moldsilva” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Trei Brazi” cu privire la rezilierea contractului de arendă a fondului forestier în scop de recreere nr. 26 din 1 iulie 2009, încasarea datoriei pentru anii 2017-2018, precum și încasarea dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 1 iulie 2009, între Agenția „Moldsilva” și SRL „Trei Brazi” a fost încheiat contractul de arendă a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere nr. 26, conform condițiilor căruia Agenția „Moldsilva” a transmis în arendă terenul forestier cu suprafața de 1,0 ha, situat în cadrul Întreprinderii pentru Silvicultură „Chișinău”, ocolul silvic Durlești, în scop de recreere, iar SRL „Trei Brazi” și-a asumat obligația de achitare, anual, prețul de arendă în sumă de 4.450 lei.

Același contract stabilește că pârâta urma să transfere plata pentru arendă nu mai târziu de 1 martie pentru anul viitor, adică, pentru anul 2017, plata pentru arendă urma a fi achitată nu mai târziu de 1 martie 2017.

Contrar obligațiilor asumate prin contract, pârâtul nu a achitat plata pentru arenda terenurilor din fondul forestier, acumulând față de Agenția „Moldsilva” o datorie în mărime de 8.900 lei, pentru perioada 2017-2018.

Totodată, s-a indicat că, SRL „Trei Brazi” nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute în contractul de arendă, prin ce a admis încălcarea clauzelor stabilite la pct. 5 lit. c), l), o) din contract, care stipulează că: în termenul stabilit de către arendator, dar nu mai târziu de 2 ani după semnarea actului de primire-predare a terenului fondului forestier arendat, să prezinte proiectul de gospodărire în scopuri de recreere elaborat de către instituțiile abilitate în acest domeniu; să achite la timp plata pentru arendă; să prezinte anual darea de seamă cu privire la folosirea terenului arendat arendatorului.

Pârâta a obiectat împotriva acțiunii, indicând că a fost în imposibilitate de a-și executa obligațiile contractuale din cauza intentării procedurii de insolabilitate. La fel, a depus cerere de suspendare a procesului până la încetarea procesului de insolabilitate în privința SRL „Trei Brazi”.

Instanța a respins cererea de suspendare și a amânat ședința de judecată.

După ședință, participanții la proces au depus cerere de schimbare a termenului de judecată pentru o dată ulterioară, motivându-și solicitarea prin inițierea procedurii de soluționare amiabilă a cauzei.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 10 februarie 2019, SRL „Octopus” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Ruta-Prim” cu privire la rezilierea contractului de vânzare-cumpărare, repararea prejudiciului material și încasarea taxei de stat.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că, la 20 noiembrie 2018, a încheiat contract de vânzare-cumpărare a mărfurilor alimentare cu pâra. Potrivit pct. 2.2 din contract, calitatea mărfii livrată de vânzător trebuie să corespundă certificatului de calitate.

În temeiul contractului de vânzare-cumpărare, SRL „Ruta-Prim” i-a livrat marfă și anume, pastă de tomate „TELLI”, însoțită de certificatul de conformitate, pentru care a achitat suma de 94.081,50 lei.

Ulterior, după ce marfa a fost transmisă întreprinderilor pentru distribuție, în adresa sa au parvenit pretenții, precum că, în urma expunerii mărfii pe rafturile magazinelor și comercializării acesteia, au apărut nenumărate reclamații din partea consumatorilor privind calitatea produselor, majoritatea borcanelor cu pastă de tomate dovedindu-se a fi bombate și cu mușgai la suprafața conținutului, motiv din care marfa a fost returnată întreprinderii.

Potrivit rapoartelor de încercări nr. 4817-c, 4818-c și 4819-c din 30 septembrie 2014, s-a depistat că produsul testat – pasta de tomate nu corespunde cerințelor documentelor normative aplicabile după indicii microbiologici și anume, s-a constatat prezența bacteriilor coliforme, produsul testat prezentând risc pentru sănătatea omului.

SRL „Ruta-Prim” a depus referință, prin care a solicitat respingerea acțiunii, iar în susținerea poziției sale a indicat că, vânzătorul nu a fost informat imediat de către cumpărător despre viciile descoperite, despre întocmirea rapoartelor de încercări și investigații și, ca urmare, rapoartele de încercări nu confirmă temeinicia acțiunii.

Prin referință, pâra a solicitat inclusiv și efectuarea expertizei produselor comercializate.

Instanța a respins cererea de efectuare a expertizei și a admis integral cererea de chemare în judecată.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 9 martie 2019, Natalia Ursu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Expert Auto” și SA „Vasigur” cu privire la recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a automobilului, recunoașterea sa ca dobânditor de bună-credință și anularea înregistrării dreptului de proprietate asupra automobilului.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 28 martie 2016, a încheiat cu SRL „Expert Auto” contractul de vânzare-cumpărare, prin care SRL „Expert Auto” s-a obligat să predea în proprietate reclamantei automobilul de model „BMW X3”, iar ea s-a obligat să preia bunul și să plătească prețul convenit ce constituia 224.000 lei. La data semnării contractului, a achitat integral prețul automobilului, ulterior, fiindu-i transmis în natură bunul imobil procurat.

Mai târziu, a aflat că automobilul de model „BMW X3”, a fost înregistrat după SA „Vasigur” în baza facturii 04PT 121653 din 13 februarie 2017, cu eliberarea nr. de înmatriculare „CMX 739”.

Susține că încercările sale de a soluționa amiabil litigiul au eșuat, deoarece SA „Vasigur” a declarat că este proprietarul automobilului și a refuzat restituirea acestuia.

În proces, pârâta SRL „Expert Auto” a recunoscut pretențiile formulate de Natalia Ursu și a solicitat admiterea acestora.

Pârâta SA „Vasigur” a depus referință, prin care a solicitat respingerea acțiunii, menționând că automobilul de model „BMW X3” îi aparține cu drept de proprietate, în baza contractului de vânzare-cumpărare din 13 februarie 2017.

La referința SA „Vasigur” a fost anexată și copia deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2019, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Expert Auto” cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare din 13 februarie 2017.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 20 mai 2019, cererea de chemare în judecată înaintată de Ursu Natalia s-a admis integral.

SA „Vasigur” a declarat apel și a susținut că la soluționarea cauzei în fond a fost nesocotită puterea lucrului judecat.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 10 ianuarie 2019, SRL „Vis-Agro” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Lupu și Gheorghe Ionaș cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 20 august 2017, între SRL „Vis-Agro” și Igor Lupu a fost încheiat contractul de arendă în agricultură a terenului agricol cu S = 1,80 ha, nr. cadastral 1548632145, situat în extravilanul sat. Vorniceni, pe un termen de la 1 septembrie 2017 până la 1 septembrie 2020.

Contractul de arendă a fost înregistrat în Primăria sat. Vornicea, r-nul Strășeni, la 26 septembrie 2017, sub nr. 1102.

Conform lit. b), art. III al contractului de arendă, arendatorul este obligat să anunțe arendașul privitor la intenția de a înstrăina terenul. În cazul dorinței de înstrăinare, este obligat să-l informeze în scris pe arendaș, care are prioritate la procurarea terenului, iar conform lit. g) – despre intenția de reziliere a contractului de arendă arendatorul s-a obligat să informeze arendașul în forma scrisă cu un an înainte, indicând motivul.

La începutul lunii octombrie 2018, societatea reclamantă a aflat că, la 15 decembrie 2017, arendatorul Igor Lupu a decedat, iar succesorul lui Vasile Lupu, la 16 iulie 2018, a primit certificatul de moștenitor legal, după decesul tatălui său.

La 03 august 2018, Vasile Lupu, reprezentat prin procura din 31 iulie 2018 de Rufa Elena, a încheiat contractul de vânzare-cumpărare a terenului cu destinație agricolă amplasat în extravilanul sat. Vorniceni, r-nul Strășeni, cu cumpărătorul Gheorghe Ionaș, prețul vânzării fiind de 5.000 lei.

Consideră că, prin încheierea contractului de vânzare-cumpărare nominalizat, părțile au încălcat drepturile arendașului stipulate în contractul de arendă din 20 august 2017. A indicat că, chiar în cazul când arendatorul a decedat, succesorul legal al acestuia, Vasile Lupu, urma să respecte prevederile contractului de arendă din 20 august 2017, deoarece Legea nu prevede rezilierea contractului de arendă în legătură cu decesul arendatorului.

După audierea explicațiilor participanților la proces, pârâtul Vasile Lupu a solicitat întreruperea ședinței de judecată, deoarece se simte rău, cererea respectivă fiind respinsă.

Instanța a finisat judecarea cauzei în fond, a audiat pledoariile participanților la proces și a amânat deliberarea și pronunțarea hotărârii pentru un termen de 2 luni, menționând că completul de judecată pleacă în concediu.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 23 iulie 2019, Diana Anghel a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Estetic Home” cu privire la rezolvarea contractului de antrepriză, încasarea sumei, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 16 februarie 2018, a încheiat cu SRL „Estetic Home” contractul de antrepriză nr. 006.

Conform pct. 4.1 al contractului, Diana Anghel a achitat suma de 33.750 lei cu titlu de avans, iar antreprenorul, conform punctului 3.1, s-a obligat ca, în decurs de o lună de la data luării măsurărilor, să îndeplinească comanda de confecționare a mobilei.

Reclamanta a indicat că, deși toate măsurările au fost întreprinse, executarea corespunzătoare a mobilei, din motive evident neîntemeiate, nu a fost executată. Mai mult ca atât, a fost confecționată o mobilă, parametrii căreia nu corespund cu bucătăria comandată, neajuns care, până la data adresării în instanța de judecată, nu a fost înlăturat.

Afirmă că, pârâtul, prin neexecutarea obligațiilor sale contractuale, i-a cauzat tulburări psihice, insomnii și stres, pricinuindu-i un prejudiciu moral, pe care îl estimează la suma de 10.000 lei.

Reclamanta a solicitat rezoluțiunea contractului de antrepriză nr. 006 din 16 februarie 2018, obligarea SRL „Estetic Home” să-i restituie suma de 33.750 lei achitată în avans, încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 4.015 lei și repararea prejudiciului moral în mărime de 10.000 lei.

Prin hotărârea judecătorului din 5 august 2019, s-a restituit cererea de chemare în judecată, pe motiv că reclamanta nu a respectat procedura prealabilă de soluționare a cauzei pe cale amiabilă. Potrivit mențiunilor executate la finele actului judecătoresc, hotărârea nu se supune căilor de atac.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 21 iulie 2019, Olari Ludmila a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Vera-Plast” privind încasarea sumei contravalorii produsului livrat și serviciilor acordate, a penalității de întârziere și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 4 martie 2015, a încheiat cu SRL „Vera-Plast” contractul nr. 86 de confecționare și instalare a obiectelor din termopan, prin care SRL „Vera-Plast” s-a obligat să confecționeze și să instaleze trei geamuri și o ușă din termoplast. Conform pct. 2.2 al contractului, calitatea mărfii urma să corespundă standardelor SP VID 91-26-003-99 și certificatelor de confirmare CN 004133, CN 004136, CN 004134. Iar, conform pct. 61 al contractului, prețul comenzii a fost stabilit în mărime de 1.147 euro.

Termenul de garanție conform pct. 9.1 al contractului era de până la 5 ani.

După un an de la instalarea termopanului, au fost descoperite și unele defecte ale acestuia. În anii 2016-2018, SRL „Vera-Plast” a înlocuit toate termopanele instalate anterior, însă situația după înlocuire nu s-a îmbunătățit, dar s-a înrăutățit.

În iarna anilor 2018-2019, termopanul nou reinstalat a început să colecteze umezeală între sticle și, din interiorul apartamentului, la geam, se forma gheață.

Mai mult ca atât, dimensiunile termopanului nou instalat, nu corespund mărimii golului pentru fereastră, din care cauză există ecartament, ce a adus la deteriorarea izolației acustice.

La 22 martie 2019, s-a adresat în scris cu plângere către SRL „Vera-Plast”, la care, pe data de 15 aprilie 2019, a primit un răspuns, prin care SRL „Vera-Plast” s-a obligat să înlocuiască termopanul necalitativ, cu prelungirea termenului de garanție până în anul 2024.

A indicat că, dat fiind faptul că SRL „Vera-Plast” i-a acordat repetat servicii necalitative, a determinat-o să solicite returnarea banilor achitați, conform contractului nr. 86 din 4 martie 2015.

Prin încheierea judecătorului din 26 iulie 2019, s-a acceptat spre examinare în procedură contencioasă cererea de chemare în judecată înaintată de Olari Ludmila și s-a fixat ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare pentru data de 2 august 20149, ora 11.00.

Reprezentantul SRL „Vera-Plast”, în ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, a solicitat ca judecătorul să soluționeze cauza prin mediere judiciară, însă, judecătorul a respins demersul reprezentantului pârâtului, a declarat încheiată ședința de pregătire a cauzei de dezbateri judiciare și a trecut la judecarea cauzei în fond.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 15 ianuarie 2019, SA „Leasing Grup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Globa privind rezilierea contractului de leasing financiar, restituirea bunului mobil, încasarea datoriei contractuale și a cheltuielilor judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în baza contractului de leasing financiar nr. L 027.03.14 din 19 martie 2017, a transmis în posesie și folosință temporară lui Vasile Globa autoturismul de model „BMW 740 LI”, cu numărul de înmatriculare „KGV 777”, care s-a obligat să achite plata pentru autoturism în 22 rate lunare, a câte 831,97 euro pe lună, conform cursului valutar.

Pârâtul nu și-a onorat obligațiunile contractuale privind achitarea ratelor de leasing financiar, încălcând clauzele contractului de leasing din 19 martie 2017.

A precizat că potrivit pct. 1.4 din contract, pentru neachitarea la timp a plăților de leasing se stabilește o penalitate în mărime de 0,3% din suma lunară neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel, a rezumat că datoria plăților de leasing pentru perioada septembrie 2017 – decembrie 2018, constituie 12.581,64 euro, iar penalitatea pentru neachitarea plăților în termenul de 15 decembrie 2018 reprezintă 9.404,87 euro.

Totodată, restanța pentru asigurarea CASCO este de 19.145,69 lei, iar penalitatea pentru neonorarea obligației de achitare a plății constituie 14.074,46 lei.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, a fost înaintată cerere de aplicare a măsurilor de asigurare privind ridicarea silită din posesia lui Vasile Globa a automobilului de model „BMW 740 LI”, cu numărul de înmatriculare „KGV 777”, și transmiterea acestuia în proprietate companiei de leasing financiar.

Judecătorul a respins cererea de asigurare a acțiunii.

Compania de leasing a contestat încheierea de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2019 s-a casat încheierea și s-a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare, fiind dispusă ridicarea silită din posesia lui Vasile Globa a automobilului de model „BMW 740 LI”, cu numărul de înmatriculare „KGV 777”, și transmiterea acestuia în proprietate companiei de leasing financiar.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 20 iunie 2019, OCN „SMS-Credit” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Efim Stolarencu cu privire la încasarea împrumutului restant în mărime de 2.800 lei, a penalității în mărime de 14.850 lei, a dobânzii de contractuale în mărime de 6.200 lei, și a dobânzii de întârziere în mărime de 1.250 lei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 10 noiembrie 2018, între OCN „SMS-Credit” SRL și Efim Stolarencu a fost încheiat un contract de împrumut, conform căruia pârâtul a beneficiat de un împrumut în mărime de 3.000 lei, cu o dobândă anuală de 45,08 %.

Împrumutului urma a fi restituit în 5 tranșe lunare.

Prin contract, pârâtul s-a obligat la plata unei penalități în mărime de 3%, pentru fiecare zi de întârziere, în cazul în care va admite încălcarea graficului de restituire a împrumutului.

Contrar obligațiilor asumate, pârâtul a achitat doar prima tranșă, iar ulterior, s-a eschivat cu rea-credință de la executarea obligațiilor asumate.

Astfel, Efim Stolarencu a admis restanțe la restituirea împrumutului, datoria acestuia constituind 23.850 lei.

În cadrul examinării litigiului, pârâtul a indicat că, într-adevăr, a admis încălcări ale graficului de rambursare a împrumutului acordat, însă, consideră că sumele revendicate prin acțiune de reclamanță sunt exagerate în raport cu cuantumul împrumutului acordat.

La etapa completărilor, pârâtul a solicitat atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, menționând că, printr-un act al Agenției, a fost constatat caracterul abuziv al unor clauze contractuale.

Instanța a respins cererea pârâtului, cu motivația că a fost depășită etapa procesuală la care putea fi înaintată o astfel de cerere.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 2 septembrie 2019, s-a admis parțial acțiunea și s-a încasat de la Efim Stolarencu în beneficiul OCN „SMS-Credit” SRL împrumutul restant în mărime de 2.800 lei, penalitatea în mărime de 14.850 lei și dobânda contractuală în mărime de 6.200 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Efim Stolarencu a declarat apel prin care a solicitat casarea hotărârii și restituirea cererii de chemare în judecată, pe motivul nerespectării procedurii prealabile stabilite prin contract.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 17 februarie 2019, SRL „Postică-Trans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Alfa-Grup” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că SRL „Postică-Trans” a prestat servicii de transport pârâtei, iar ultima refuză să achite costul serviciilor conform contractului nr. 445 din 10 martie 2018, invocând diferite motive.

Toate încercările de a soluționa pe cale amiabilă litigiul apărut au eșuat, fapt ce a generat prezenta adresare în justiție.

SRL „Alfa-Grup” a înaintat acțiune reconvențională împotriva SRL „Postică-Trans” cu privire la repararea prejudiciului.

În motivarea cerințelor înaintate, s-a indicat că, din cauza încălcării obligațiilor de către SRL „Postică-Trans” la transportarea mărfii, s-au rupt cutiile de ambalaj, iar borcanele metalice – 3264 unități, în care era produsul finit – fruct ananas conservat, au fost ruginite, astfel nu au putut fi comercializate.

SRL „Alfa-Grup” a solicitat încasarea de la SRL „Postică-Trans” a sumei de 51.132,32 lei, care este costul încărcăturii (mărfii) avariate, a pagubei suportate, a venitului ratat, precum și costul taxelor vamale la importul de mărfuri.

Pârâta-reclamantă a solicitat instanței anexarea la dosar a înregistrărilor video efectuate la momentul recepționării încărcăturii transportate de către SRL „Postică-Trans”, care confirmă argumentele expuse în cererea reconvențională.

Reclamanta-pârâtă a obiectat împotriva anexării înregistrărilor video la dosar, deoarece înregistrarea video a fost făcută cu o cameră ascunsă, fără ca șoferul automobilului să fie înștiințat despre efectuarea înregistrărilor video.

Instanța a anexat înregistrarea video la dosar și a vizualizat-o la etapa cercetării materialelor dosarului.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 12 august 2019, Anghel Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Oil” cu privire la obligarea demolării construcției neautorizate.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 1 iunie 2016, Anghel Vasile a încheiat cu SRL „Oil” un contract de locațiune a unui imobil destinat pentru depozitarea produselor alimentare.

În perioada locațiunii, SRL „Oil” a efectuat construcția unei anexe la imobilul închiriat, deși, conform condițiilor contractuale, locatarul nu era în drept să efectueze lucrări de extindere a bunului imobil transmis în locațiune.

La expirarea termenului contractului, Anghel Vasile a solicitat demolarea construcției efectuate de către locatar, însă a primit refuz, fapt care l-a determinat de a se adresa instanței de judecată cu o cerere, solicitând obligarea a SRL „Oil” de a demola construcția efectuată fără autorizația sa.

În ședința primei instanțe, la etapa audierii pledoariilor, reclamantul a înaintat cerere de recuzare grefierului. Cererea de recuzare a fost întemeiată pe faptul că grefierul nu notează în procesul-verbal al ședinței de judecată toate declarațiile participanților la proces. Președintele ședinței a anexat la dosar cererea de recuzare, dar a considerat că aceasta a fost înaintată la o etapă procesuală necorespunzătoare, respectiv, nici nu s-a expus asupra acesteia.

Prin hotărârea instanței de judecată, cererea reclamantului a fost respinsă. Soluția instanței s-a axat pe faptul că construcția anexei la depozit, efectuată de către pârâtă, a fost autorizată de către organele administrației publice locale și inspecția în construcții, astfel fiind respectate normele și standardele în construcții.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, Anghel Vasile a contestat-o la Curtea de Apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond, invocând ca temei de casare neexaminarea cererii de recuzare.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 13 iulie 2019, Condratov Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Grosu Gheorghe și Ursu Ștefan cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei în mărime de 5.000 euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 10 mai 2018, a încheiat cu Grosu Gheorghe contractul de împrumut nr. 86, autentificat de notarul Elena Constantinescu, în privința sumei de 5.000 euro, cu scadență la 1 ianuarie 2019.

Tot în aceeași zi, între Condratov Andrei, în calitate de creditor, Grosu Gheorghe, în calitate de debitor, și Ursu Ștefan, în calitate de fidejutor, a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. 87, autentificat de același notar, prin care fidejutorul s-a obligat să răspundă în mod solidar cu debitorul față de creditor pentru onorarea obligațiunilor debitorului de rambursare a împrumutului.

Contrar obligațiilor asumate, împrumutatul Grosu Gheorghe nu și-a îndeplinit obligațiile de rambursare a împrumutului contractat, iar fidejutorul a refuzat să restituie datoria debitorului.

La faza pregătirii cauzei de dezbateri judiciare, fidejutorul Ursu Ștefan a depus referință prin care a solicitat respingerea acțiunii în privința sa. În referința pârâtului s-a indicat că, până la autentificarea contractului de fidejusiune, notarul nu i-a explicat esența fidejusiunii. Pârâtul a susținut că nu a înțeles care este esența contractului pe care l-a semnat, considerând că semnează un act care confirmă că Grosu Gheorghe va restitui împrumutul în termen, dar nu un act prin care și-a asumat obligația de a restitui împrumutul în mod solidar cu debitorul.

Grosu Gheorghe a susținut că, până la semnarea contractului de fidejusiune, Ursu Ștefan a fost informat de către un avocat referitor la natura juridică a contractului de fidejusiune, în acest sens, fiind semnat și un document care confirmă acest fapt. Acesta a solicitat instanței anexarea înscrisului respectiv la dosar, pentru a-și confirma argumentele sale, însă, instanța a respins demersul de anexare, motivându-și soluția prin faptul că acest înscris a fost semnat de un avocat care nu participă la judecarea cauzei.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la 15 august 2018, SRL „Transporter” a solicitat instanței ca să pronunțe o hotărâre prin care să încaseze din contul SRL „Sian Logistic” datoria în mărime de 450 euro, precum și compensarea cheltuielilor de judecare a cauzei.

Cerințele formulate de SRL „Transporter” au fost motivate pe existența raporturilor contractuale de transport, instituite între reclamantă și pârâtă, în baza contractului de transport internațional nr. 201703TMMD din 27 februarie 2017, conform condițiilor căruia, părțile au convenit efectuarea serviciilor de transport auto internațional din România, Timișoara către Moldova, Chișinău.

SRL „Transporter” și-a executat integral obligațiile contractuale, însă, SRL „Sian Logistic” nu a achitat costul serviciilor de transport în mărime de 450 euro.

Reclamanta a susținut că, faptul prestării serviciilor de transport, se confirmă prin actul nr. 5 din 2 martie 2017, semnat de SRL „Sian Logistic”.

A indicat că, conform prevederilor contractului nr. 201703TMMD din 27 februarie 2017, achitarea serviciilor urma să fie efectuată prin transfer bancar, în termen de până la 30 de zile după primirea actelor în original (CMR + factura). Actele în original au fost prezentate, iar în baza acestora a fost eliberat actul serviciilor acordate nr. 5 din 2 martie 2017.

Ca urmare, a menționat că termenul de achitare a serviciilor de transport a expirat la 2 aprilie 2017.

Întru respectarea procedurii prealabile de sesizare a instanței, prin pretenția din 10 noiembrie 2017, reclamanta a solicitat pârâtei achitarea benevolă a datoriei în mărime de 450 euro, dar, până la depunerea acțiunii în vederea încasării datoriei, pârâta nu și-a onorat obligația de plată a costului serviciilor prestate.

În pledoarii, pârâta a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, dar, totodată a indicat că reclamanta a omis termenul de depunere a acțiunii.

Prin hotărârea Judecătoriei Hâncești din 15 iulie 2019, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral. Instanța a considerat că argumentele pârâtei cu referire la tardivitatea acțiunii sunt neîntemeiate, așa cum reclamanta a respectat termenul de 3 ani pentru a-și apăra drepturile sale prin intentarea proces.

SRL „Sian Logistic” a declarat apel prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, reiterând și argumentele cu referire la tardivitatea acțiunii.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 25 aprilie 2019, Nasu Tatiana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Istrati Anatolie, intervenienți accesorii Surdu Victor și Agheev Tudor, solicitând recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 41 din str. Titulescu 26, mun. Chișinău, încheiat între Istrati Anatolie și Surdu Victor la 5 aprilie 2017; recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare a aceluiași apartament, încheiat între Surdu Victor și Agheev Tudor la 25 mai 2017 și repunerea reclamantei în termenul de realizare a dreptului preferențial la procurarea apartamentului sus-menționat.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în anul 2009, Nasu Tatiana a participat împreună cu Istrati Anatolie la privatizarea apartamentului nr. 41 din str. Titulescu 26, mun. Chișinău, care constituia proprietate comună pe cote-părți.

După o perioadă de timp, la 5 aprilie 2017, Istrati Anatolie, fără acordul Tatiane Nasu, a înstrăinat apartamentul către Surdu Victor, care, la rândul său, ulterior l-a înstrăinat lui Agheev Tudor.

Istrati Anatolie nu a recunoscut acțiunea și a comunicat că, de fapt, a avut o înțelegere verbală cu Nasu Tatiana, prin care ultima i-a dat acordul la înstrăinarea apartamentului sus-menționat, precum și că Nasu Tatiana a primit 1/2 din banii obținuți din contractul de vânzare-cumpărare, întocmind în acest scop o recipisă prin care confirmă că a primit de la Istrati Anatolie la 13 aprilie 2017 suma de 20.000 euro, nefiind menționate alte detalii.

Însă, având în vedere faptul că imobilul a fost înstrăinat la 5 aprilie 2017, la un preț de 40.000 euro, suma recepționată de Nasu Tatiana conform recipisei fiind 1/2 din prețul respectiv, Istrati Anatolie consideră că faptul transmiterii-primirii banilor în condițiile menționate este pe deplin demonstrat.

Prin hotărârea instanței, cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Nasu a fost admisă integral.

Agheev Tudor a declarat apel prin care a solicitat casarea hotărârii și respingerea acțiunii. Totodată, apelantul a indicat că instanța de fond nu a dispus aducerea părților la poziția inițială.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 26 martie 2019, SRL „Aleea” a depus în instanța de judecată cerere împotriva SRL „Fulger” cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că între reclamant și pârât există raporturi juridice de o perioadă îndelungată de timp, care s-au dezvoltat pe baza încrederii reciproce.

Astfel, SRL „Aleea” a prestat pârâtului servicii de publicitate și anume: a tipărit pliante, a instalat panouri publicitare în locuri publice, a regizat și a realizat un videoclip care ulterior a fost difuzat pe unele canale TV.

În rezultatul acțiunilor întreprinse de către reclamant, SRL „Fulger” a devenit un agent economic cunoscut pe piața din țară și a realizat venituri în urma activității sale.

În baza dispoziției de plată nr. 365 din 1 august 2018, SRL „Aleea” a transferat pe contul SRL „Fulger” suma de 200.000 lei.

La adresările către pârât, ultimul recunoaște faptul că pe contul său bancar a parvenit suma de 200.000 lei, dar refuză restituirea sumei împrumutate, indicând că între părți nu a fost încheiat un contract de împrumut în formă scrisă.

După intentarea procesului, instanța a dispus comunicarea actelor de procedură pârâtei, însă, plicul expediat în adresa pârâtei s-a întors cu mențiunea „refuzat”.

Instanța a considerat că procedura de citare legală nu a fost respectată și a dispus citarea publică a pârâtei.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 17 februarie 2019, Anton Dumitru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Șova Ilie cu privire la evacuarea din imobil.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 2154 din 15 decembrie 2018, a dobândit dreptul de proprietate asupra bunului imobil – apartamentul nr. 32 din str. Pietrarilor 21, mun. Chișinău.

După încheierea contractului de vânzare-cumpărare și înregistrarea dreptului de proprietate asupra imobilului, s-a deplasat la apartamentul cumpărat pentru a vedea care este starea imobilului.

La momentul deschiderii ușii apartamentului cumpărat, a stabilit că în acest apartament locuiește Șova Ilie, care refuză să părăsească imobilul.

Prin urmare, reclamantul a susținut că prin acțiunile pârâtului îi este încălcat dreptul de proprietate asupra apartamentului pe care l-a dobândit cu drept de proprietate.

Pârâtul a prezentat referință prin care a solicitat respingerea acțiunii, menționând că, la 20 octombrie 2017, a încheiat cu Vlas Gheorghe contract de locațiune a apartamentului nr. 32 din str. Pietrarilor 21, mun. Chișinău, pe un termen de 4 ani, însă, din neglijență, părțile au omis înscrierea contractului de locațiune în registrul bunurilor imobile. Astfel, consideră pârâtul că contractul de vânzare-cumpărare nu-i este opozabil, iar contractul de locațiune încheiat cu fostul proprietar este perfect valabil și produce efecte juridice în continuare.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 29 mai 2019, Natalia Păduraru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alinei Arapu cu privire la încasarea sumelor de 7.355,76 lei cu titlu de cheltuieli suportate în legătură cu fidejusiunea, 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică și 220,68 lei cu titlu de cheltuieli legate de achitarea taxei de stat.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 22 iulie 2014, între ÎM „Microinvest” SRL și Alina Arapu a fost încheiat contractul de împrumut cu dobândă nr. BLNS-42.09PT, iar în rezultat pârâtei i s-au eliberat mijloace bănești în suma de 5.000 lei, cu o dobândă de 32% anual și scadență finală la 20 iulie 2015.

În scopul garantării restituirii împrumutului, plății dobânzilor aferente și penalităților, a fost prevăzută clauza de fidejusiune din partea sa, care a fost inclusă în contractul de împrumut nr. BLNS-42.09 PT din 22 iulie 2014.

Din cauza neexecutării obligațiilor contractuale de către Alina Arapu, ÎM „Microinvest” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Păduraru și a Alinei Arapu, prin care a solicitat încasarea, în mod solidar, a datoriei în suma de 7.213,54 lei, formată din suma împrumutului în mărime de 3.404,04 lei, dobânzii aferente în mărime de 575,70 lei și a penalității în mărime de 3.233,80 lei, din motiv că pârâtul a înregistrat în repetate rânduri datorii la ratele de împrumut și dobânda aferentă.

Prin hotărârea din 20 iunie 2017 a Judecătorei Ungheni a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată formulată de ÎM „Microinvest” SRL și a fost dispusă încasarea din contul acestora, în mod solidar, în beneficiul ÎM „Microinvest” SRL, sumei împrumutului în mărime de 3.404,04 lei, dobânda aferentă în mărime de 575,70 lei, penalitatea în suma de 3.063,64 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 216,41 lei, iar în total suma de 7.259,79 lei.

După devenirea definitivă a hotărârii judecătorești, la 28 februarie 2018, a achitat executorului judecătoresc Vera Mighic suma de 7.355,76 lei, ce constituie datoria în baza procedurii de executare nr. 094-14/477/17 intentată în baza documentului executoriu nr. 2-464/11 din 20 iunie 2017 și cheltuielile de executare, fapt confirmat prin ordinul de încasare a numerarului nr. 1.

Reclamanta a relevat că, dat fiind faptul că Alina Arapu nu i-a restituit cheltuielile suportate în legătură cu fidejusiunea, în sumă totală de 7.355,76 lei, suma respectivă urmează de a fi încasată de la pârâtă pe cale judiciară.

La 31 mai 2019, Natalia Păduraru a depus cerere de retragere a cererii de chemare în judecată.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 15 martie 2019, Oxana Lupașcu a depus cererea de chemare în judecată către Elena Dadu, Vasile Arhirii și Daniela Arhirii cu privire la recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare, evacuarea pârâților și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în vara anului 2017, a convenit cu Elena Dadu asupra vânzării apartamentului nr. 24 din strada Izvoarelor, mun. Orhei, contra sumei de 10.000 euro.

Deoarece apartamentul nu era privatizat și avea datorii la servicii comunale, a convenit cu Elena Dadu ca aceste cheltuieli să fie stinse de reclamantă, ulterior fiind deduse din prețul apartamentului, pe care urma să-l vândă reclamantei.

Astfel, respectându-și obligațiile asumate, Oxana Lupașcu a achitat datoriile care s-au acumulat pe apartamentul pârâtei și anume pentru apa potabilă – 10.083,26 lei, serviciile comunale – 6.093,21 lei, energia termică – 15.378,66 lei, a suportat cheltuielile pentru eliberarea pașaportului pârâtei și a copilului acesteia în sumă de 3.100 lei, i-a împrumutat suma de 3.500 euro și 20.000 lei, și i-a acordat suma de 4.650 euro pentru perfectarea actelor de privatizare a apartamentului menționat, achitarea serviciilor avocatului, serviciilor comunale, angajarea la lucru în Federația Rusă, 25.000 ruble rusești ce i-au fost transmiși în Federația Rusă prin intermediul verișoarei sale, iar în total în total a transmis pârâtei suma de 9.400 euro în vederea procurării apartamentului menționat, fapt confirmat prin recipisele întocmite la data de 12 august 2017 și 25 august 2017.

După achitarea datoriilor la serviciile comunale și transmiterea sumei necesare pentru privatizarea apartamentului, pârâta a dobândit cu drept de proprietate apartamentul nr. 24 din strada Izvoarelor, mun. Orhei, și și-a înregistrat dreptul în Registrul bunurilor imobile.

Din cauza că pârâta cu rea-voință nu s-a prezentat la notar pentru a autentifica tranzacția de vânzare-cumpărare a apartamentului, Oxana Lupașcu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Dadu cu privire la încasarea sumelor respective, iar prin hotărâre judecătorească irevocabilă s-a admis acțiunea de încasare.

În prezent apartamentul dat este dat în locațiune lui Vasile și Danielei Arhirii, iar pentru asigurarea intrării reclamantei în drepturile depline de proprietate asupra imobilului este necesară evacuarea ultimilor.

Pârâta Dadu Elena nu a recunoscut acțiunea și a comunicat instanței că deja a restituit o parte din suma transmisă de reclamantă, prezentând, în acest sens, și o recipisă eliberată de reclamantă care confirmă recepționarea sumei de 3.000 euro.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 20 mai 2019, cererea de chemare în judecată a fost admisă.

La 12 iulie 2019, Dadu Elena a depus cerere de apel.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 17 iunie 2019, Constantin Dumitrescu a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Stelei Petrescu cu privire la evacuarea din bunul imobil.

În motivarea acțiunii depuse s-a indicat că, la 1 decembrie 2017, Constantin Dumitrescu a încheiat cu Stela Petrescu un contract de locațiune a apartamentului nr. 59 din str. Livezilor 14, mun. Chișinău, pentru o perioadă de un an, adică până la 1 decembrie 2018.

După expirarea termenului contractului, la 3 decembrie 2018, Constantin Dumitrescu i-a cerut Stelei Petrescu de a elibera apartamentul, întrucât a expirat termenul contractului de locațiune și el intenționează de a-l transmite în locațiune unui terț cu care deja a convenit asupra prețului.

Contrar solicitărilor reclamantului, pârâta Stela Petrescu a refuzat să părăsească imobilul luat în locațiune.

Pârâta nu a recunoscut pretențiile înaintate și a explicat instanței că, după expirarea contractului de locațiune (1 decembrie 2018), a continuat să se folosească cu bună credință de imobilul ce-i aparține lui Constantin Dumitrescu în condițiile contractului de locațiune și i-a achitat reclamantului suma chiriei pentru luna decembrie 2018, plată acceptată de reclamant. Totodată, a menționat că a achitat la timp sumele prevăzute în contract și nu este împotrivă dacă suma pentru locațiune se va mări, reieșind din prețurile de piață.

Prin hotărârea instanței de judecată, acțiunea lui Constantin Dumitrescu a fost admisă cu dispunerea evacuării lui Stelei Petrescu din apartamentul reclamantului, în legătură cu expirarea termenului contractului de locațiune.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 4 iunie 2019, Zinaida Cucerescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alionei Dron cu privire la rezoluțiunea contractului de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 21 decembrie 2009, a încheiat contractul de înstrăinare a casei de locuit din s. Hrușova, r-nul Criuleni cu condiția întreținerii pe viață cu fiica sa Aliona Dron.

Reclamanta a indicat că și-a îndeplinit obligațiunile contractuale, a transmis casa și terenul aferent casei de locuit Alionei Dron, iar contractul a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile. Conform contractului menționat, pârâta s-a obligat de a asigura reclamanta cu hrană, îmbrăcăminte, de a efectua reparația curentă a casei de locuit și de a procura medicamentele necesare.

Începând cu anul 2018, pârâta nu și-a onorat obligațiunile contractuale. Deoarece reclamanta este o persoană în etate, suferă de diferite boli, permanent are nevoie de îngrijire medicală și de ajutorul altei persoane, iar pârâta nu-și mai onorează obligațiunile contractuale, a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată.

Pe parcursul judecării cauzei în fond, Aliona Dron a depus cerere reconvențională împotriva Zinaidei Cucerescu cu privire la compensarea valorii bunurilor imobile construite.

În motivarea acțiunii reconvenționale s-a indicat că, la data de 21 decembrie 2009, a încheiat cu mama sa, Zinaida Cucerescu, contractul de înstrăinare a casei de locuit din s. Hrușova, r-nul Criuleni, cu condiția întreținerii pe viață.

Susține că și-a onorat obligațiile contractuale de întreținere a beneficiarului.

Ba, mai mult, după încheierea contractului, reclamanta a îmbunătățit considerabil starea casei de locuit, construind o nouă casă, a ridicat mai multe anexe pe lângă aceasta, în special, coteț pentru păsări, gard pe perimetrul lotului, fântână, etc., toate fiind construite din sursele ei proprii și cu acordul Zinaidei Cucerescu.

Întru confirmarea pretențiilor sale, Aliona Dron a solicitat instanței administrarea probei cu înscrisuri și a probei cu martori, specificând că persoanele care urmează a fi audiate sunt muncitorii ce au executat lucrările de construcție.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Zinaida Cucerescu, precum și cererea reconvențională înaintată de Aliona Dron.

Instanța a indicat că hotărârea judecătorească este definitivă și poate fi contestată cu recurs în termen de 30 zile de la pronunțare.

Atât Zinaida Cucerescu cât și Aliona Dron au declarat apel împotriva hotărârii adoptate.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 5 februarie 2019, Furtună Cezara a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Drum Bun” cu privire la revendicarea de la agentul transportator a bagajului pierdut sau al costului bagajului ce constituie 750 lei și 700 euro.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că, la 28 noiembrie 2018, a procurat un bilet de călătorie pe ruta București, România – mun. Orhei, Republica Moldova, cu microbuzul care aparține companiei SRL „Drum Bun”.

La momentul îmbarcării, Furtună Cezara a depus la secția de bagaje a microbuzului geanta sa personală, dar, pe parcursul călătoriei de la secția de bagaje a microbuzului a dispărut geanta cu îmbrăcăminte și alimente în sumă de 750 lei și 700 euro.

Tentativele de soluționare a litigiului pe cale amiabilă nu s-au soldat cu succes, motive din care reclamanta a depus prezenta acțiune.

În întâmpinare, pârâta SRL „Drum Bun” a depus referință prin care a solicitat să fie exclusă din calitatea de pârât în cadrul prezentului proces, deoarece în situația respectivă responsabil de păstrarea și integritatea bagajelor este șoferul mijlocului de transport, respectiv răspunderea o poartă acesta.

Totodată, s-a solicitat audierea șoferului care a efectuat cursa, pentru a fi stabilite circumstanțele dispariției bagajului reclamantei.

Instanța a admis cererea respectivă și l-a audiat pe Vasile Gheorghiță (șoferul), declarațiile martorului fiind înregistrate audio, fără redactarea acestora pe suport de hârtie.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 24 februarie 2019, Panfil Natalia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Spitalului Privat „SuperMed” privind repararea prejudiciului moral în sumă de 150.000 lei.

În motivarea acțiunii depuse, s-a indicat că, la 26 iunie 2018, a semnat un contract de prestare a serviciilor medicale cu pârâta. Conform acestui contract, medicii din cadrul Spitalului Privat „SuperMed” urmau să asiste reclamanta la naștere și să-i acorde tratament medical corespunzător ulterior nașterii.

La 26 iunie 2018, a născut un copil în cadrul Spitalului Privat „SuperMed”. Nașterea a avut multiple complicații, pacientei fiindu-i administrate diverse preparate, inclusiv sedative.

Nașterea a durat 10 ore și 14 minute, iar în timpul nașterii, în sală erau prezenți, afară de 2 medici și 2 moașe, încă 3 studenți de la Universitatea de Medicină în rezidență.

Peste 2 zile de la naștere, Natalia Panfil a auzit în sala medicilor discuții între practicanți despre detaliile nașterii sale și comentarii medicale cu diverse opinii, și anume în aceste momente a aflat despre prezența la naștere a celor 3 studenți practicanți.

Reclamanta Panfil Natalia afirmă că a formulat o plângere către Șeful Spitalului prin care și-a exprimat dezacordul cu faptul că cei 3 studenți au asistat la naștere fără permisiunea ei, pricinuindu-i o doză considerabilă de frustrare, fiindu-i atinsă cea mai mare intimitate din viața ei, însă, prin răspuns, spitalul i-a reproșat acesteia că nu are nevoie de permisiunea pacienților în timpul operațiilor/procedurilor medicale, deoarece asistarea lor face parte din procesul de învățământ, iar Spitalul Privat „SuperMed” este instituția abilitată să elibereze certificate de desfășurare a practicii.

Totodată, prin răspuns, administrația spitalului i-a reproșat reclamantei că aceasta și-a dat acordul atunci când a semnat fișa de internare.

Reclamanta remarcă că, în momentul în care a semnat contractul, se afla în travaliu, fiind puternic sedată și nimeni dintre angajații spitalului nu i-a atras atenția asupra acestui fapt.

Pârâta nu a recunoscut acțiunea reclamantei, menționând că participarea studenților la naștere a avut loc cu acordul Nataliei Panfil.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 26 iulie 2019, SA „Standart” prin intermediul reprezentantului său legal, Filimon Grigore, care acționează în baza statutului și a extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice din 23 iulie 2018, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Viza-Vat” cu privire la încasarea împrumutului în mărime de 420.000 lei, încasarea dobânzii contractuale în mărime de 15.850,78 lei, încasarea penalității în mărime de 7.560 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Cerințele reclamantei cu privire la încasarea datoriei au fost justificate pe existența relațiilor contractuale de împrumut instituite între SA „Standart” și SRL „Viza-Vat”, în baza contractului de împrumut bănesc nr. 2/2-15 din 4 mai 2015, conform căruia reclamanta a acordat cu împrumut pârâtei suma de 420.000 lei, pe un termen de 3 luni.

La expirarea termenului contractual de restituire a împrumutului, pârâta nu a rambursat suma împrumutată, din care motive SA „Standard” s-a adresat, la 23 decembrie 2018, cu o cerere de a fi rambursată suma datorată, precum și dobânda de întârziere și penalitatea.

Printr-un răspuns, semnat de administratorul SRL „Vizan-Vat”, pârâta s-a obligat să achite toate sumele datorate până la 30 mai 2019.

Din considerentul că pârâta nu a restituit împrumutul până la 30 mai 2019, SA „Standart” a înaintat, la data de 12 iunie 2019, o solicitare repetată către pârâta cu solicitarea de restituire a împrumutului, a dobânzii contractuale și a penalității, însă, această somație a rămas fără răspuns.

Reclamanta a indicat că, conform prevederilor pct. 2.2 din contract, a fost stabilită o dobândă contractuală în mărimea ratei de refinanțare stabilită de Banca Națională a Moldovei și, ca urmare, pentru perioada 4 mai 2015 – 4 august 2015, societatea cu răspundere limitată „Vizan-Vat” datorează o dobândă contractuală în mărime de 15.850,78 lei.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamanta a solicitat aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești aflate la conturile bancare ale pârâtei, până la judecarea cauzei în fond, iar prin încheierea judecătorului din 29 iulie 2019, cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a fost admisă integral.

La 15 august 2019, SRL „Vizan-Vat” a depus cerere de anulare a măsurilor de asigurare a acțiunii.

Imediat după primirea cererii respective, judecătorul a emis încheiere irevocabilă prin care a respins cererea de anulare a măsurilor de asigurare a acțiunii.

**INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019**

I.S. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui V.V. cu privire la constatarea nulității testamentului.

În motivarea cererii s-a indicat că la 15.10.2011 de către notarul C.M., din numele lui P.N., a fost întocmit un testament prin care testatorul – P.N. testa toată averea sa fiului I.S.

La 10.03.2019 a decedat P.N. Adresându-se la notarul, a aflat că tatăl său a întocmit un alt testament pe numele lui V.V., care îi este nepot. Însă, acest testament nu a fost autentificat notarial, ci a fost scris personal de către defunct.

Reclamantul I.S. consideră că testamentul pe numele lui V.V. este nul, deoarece nu a fost autentificat notarial, respectiv, nu corespunde legii și nu poate anula testamentul întocmit la 15.10.2011 pe numele său, care a fost autentificat notarial și, respectiv, are o putere juridică superioară.

Judecătorul a restituit cererea de chemare depusă de către I.S. pe motiv că reclamantul nu a respectat procedura prealabilă de soluționare a litigiului.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

I.C. a depus cerere de chemare în judecată de acceptare a succesiunii. În motivarea cererii s-a indicat că I.C. este fiica lui V.C. și T.C. Mama sa – T.C. a decedat la 28.07.2015. După decesul mamei sale, succesiunea a fost acceptată de către tatăl ei – V.C., care a decedat la 17.09.2017. După decesul tatălui, ea – I.C., a rămas să locuiască în casa părintească, astfel acceptând succesiunea, dar cerere la notar nu a depus și dosar de moștenire nu a fost deschis.

Surorile sale, X și Y, sunt plecate peste hotarele țării la muncă și pretenții față de I.C. nu au, precum și nu pretind la averea succesorală.

I.C. a declarat că ea are grijă de casa părintească, achită serviciile comunale, achită impozitele pentru această casă, anexând la cerere facturile de plată pentru ultimul an. I.C. a mai indicat, că până la decesul tatălui său, ea a locuit în casă cu tatăl său, având grijă de el. La fel și înmormântarea tatălui a fost exclusiv în grija ei, deoarece surorile erau plecate peste hotare. Din această cauză, fiind foarte devastată de moartea tatălui său, nu s-a gândit la moștenire și nici nu s-a adresat la notar. De asemenea, a mai indicat că a făcut reparație în această casă, a schimbat acoperișul, a pavat curtea și a schimbat poarta și gardul, prezentând facturi de plată a acestor lucrări.

I.C. a solicitat să fie recunoscută ca persoană care a acceptat succesiunea.

**INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019**

Soții A. și B., la 1 iulie 2014, au testat toate bunurile lor, proprietate comună în devălmășie, nepotului N., testamentul fiind întocmit cu mâna lui A. și semnat de ambii soți. A. a decedat la 25 octombrie 2014, iar soția B. a decedat la 30 mai 2016. Nepotul N. a depus cerere de acceptare a moștenirii, însă notarul a refuzat primirea cererii și eliberarea certificatului de moștenitor testamentar, pe motiv că testamentul este nevalabil. N. a depus cerere de chemare în judecată împotriva acțiunilor ilegale ale notarului, invocând că, prin ultima voință a bunei, i-a fost testat întreg patrimoniul, iar notarul, în mod ilegal, i-a refuzat eliberarea certificatului de moștenitor testamentar.

F., fiul lui A. și B., a înaintat o cerere reconvențională cu privire la declararea nulității testamentului, invocând că părinții nu puteau să testeze bunurile lor printr-un singur testament, precum și faptul că testamentul a fost scris doar de mâna tatălui A.

Instanța de judecată a respins integral cererea lui N. și a admis parțial acțiunea reconvențională a lui F., declarând nul testamentul referitor la $\frac{1}{2}$ cotă-parte din patrimoniu testat. Instanța a motivat soluția prin faptul că B. nu a întocmit personal testamentul, astfel, fiind încălcate condițiile de formă și valabilitate ale testamentului olograf, iar cota-parte a lui B. urmează a fi culeasă de către moștenitorii legali ai acesteia.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

M. a depus în instanța de judecată o cerere în procedură specială, solicitând constatarea faptului acceptării succesiunii.

Instanța a restituit cererea petiționarului în baza art. 170 lit. a) CPC (*„judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă reclamantul nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a pricinii pe calea extrajudiciară, inclusiv prin mediere, prevăzută de lege pentru categoria respectivă de pricini sau de contractul părților”*), deoarece la cerere nu a fost anexat refuzul notarului de a deschide dosarul succesor.

În motivație judecătorul a indicat că, în conformitate cu pct.17 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 4 din 07.07.2008 „Cu privire la constatarea faptelor care au valoare juridică și declararea persoanei dispărută fără urmă sau decedată”, cererea de constatare a acceptării unei succesiuni (art.281 alin. (2), lit. f) CPC al RM se examinează în procedură specială, numai în cazul în care organul, care efectuează acțiuni notariale, nu este în drept să elibereze petiționarului certificatul de moștenitor din lipsa sau din insuficiența documentelor corespunzătoare necesare pentru confirmarea în procedura notarială a faptului de intrare (aderare) în posesiunea averii succesorale.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 10.07.2017, V.S. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui C.C. cu privire la prelungirea termenului de acceptare a succesiunii care a rămas după decesul tatălui său survenit la 10.07.2016.

În motivarea cererii, V.S. a invocat aflarea unei perioade îndelungate în afara teritoriului Republicii Moldova, pe acest motiv nereușind să accepte succesiunea în termen legal, în comparație cu C.C., mama vitregă a acestuia, care a depus cererea de acceptare a succesiunii la notar.

În cadrul judecării pricinii, s-a stabilit că V.S. a fost prezent la înmormântarea tatălui său, însă a plecat a două zi la muncă peste hotare.

Instanța de judecată a respins solicitarea lui V.S. ca fiind neîntemeiată.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 29.04.2016, soții C.I. și C.E., deplasându-se cu automobilul pe traseul Chișinău – Bălți, au suferit un accident rutier. În urma acestui accident, soțul C.I. a decedat pe loc, iar soția C.E. a decedat în următoarea zi la spital.

Patrimoniul succesoral includea apartamentul evaluat la prețul de 200.000 lei, amplasat în mun. Chișinău, care-i aparținea defunctului C.I. cu drept de proprietate. În urma deschiderii moștenirii s-a stabilit că C.I. a transmis prin testament toată averea fiului său C.R. din prima căsătorie, iar pe fiica sa, C.S., inaptă de muncă din cauza sănătății, din căsătoria cu C.E., a dezmoștenit-o.

Fiica C.S. s-a adresat notarului pentru a i se elibera certificat de calitate de moștenitor, invocând rezerva succesorală, notarul însă a refuzat, menționând că există testament și moștenitorul testamentar deja a depus cerere de eliberare a certificatului de calitate de moștenitor. Nefiind de acord cu refuzul notarului, C.S. s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere privind anularea refuzului notarial și eliberarea certificatului de calitate de moștenitor pretins în baza rezervei succesoriale.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 15 septembrie 2016 a decedat P.B., care nu a lăsat testament. Ultimul domiciliu al defunctului a fost în mun. Chișinău. La momentul decesului P.B. avea în proprietate: un automobil de model „VAZ” (care era pus în gaj, în asigurarea executării contractului de credit indicat mai jos), bani depuși, depozitați la o instituție financiară, obiecte de uz casnic, care se aflau în ap. 15, str. Valea Crucii 12, mun. Chișinău.

P.B. avea calitatea de creditor, care rezulta dintr-un contract de împrumut (scadența a survenit la 15 martie 2016), dreptul de a privatiza apartamentul indicat mai sus (Agenția de privatizare a emis hotărârea despre privatizare, dar defunctul nu a reușit să semneze contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată), calitate de debitor în baza contractului de credit, cu scadență la 20 ianuarie 2017.

Defunctul a avut următoarele rude: soția A.D., care era plecată din Republica Moldova și, conform contractului, lucra și locuia de doi ani în Italia; fiica F.T., care locuia în or. Ungheni, fratele R.D., care a locuit cu defunctul până la deces (din 2001) în apartamentul nominalizat și a continuat să locuiască după deces.

Toate persoanele vizate s-au adresat la notar cu cerere de acceptare a succesiunii în termenul prevăzut de lege. Notarul a eliberat certificate de moștenitor legal soției și fiicei, refuzând solicitarea fratelui care a locuit într-o casă cu defunctul. Fratele R.D. a contestat refuzul notarului în instanța de judecată.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 25.06.2010, A.B. și C.B., ambii cetățeni ai Republicii Moldova cu domiciliul în Italia, au încheiat căsătoria pe teritoriul Italiei. La 27.06.2015, aceștia au desfăcut căsătoria prin intermediul instanței de judecată din Florența.

Dat fiind faptul că, în cadrul divorțului nu s-a examinat și partajarea averii, la 15.04.2017, C.B. a depus în instanța din Republica Moldova cerere privind partajul proprietății comune în devălmășie, care se rezumă la un automobil ce se află pe teritoriul Italiei.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 03.06.2016 LTD „X”, companie engleză, a depus în Republica Moldova cerere privind recunoașterea și încuviințarea executării silite a sentinței arbitrale a Tribunalului Arbitral ICC Paris, în privința SRL „Y”, prin care ultimul era obligat la plata sumei de 300.000 de dolari SUA pentru neonorarea obligațiilor contractuale.

SRL „Y” a obiectat că Tribunalul Arbitral a depășit prevederile convenției arbitrale, care a fost încheiată în Republica Moldova, precum și faptul că nu a fost citat legal la soluționarea litigiului în arbitraj.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Reclamantul A.B., cetățean al Federației Ruse, cu domiciliul în Moscova, a solicitat instanței de fond din Republica Moldova recuperarea prejudiciului material cauzat de la pârâta Z, companie de transport din Republica Moldova, cu sediul în Chișinău, invocând că, deplasându-se cu automobilul proprietate personală pe teritoriul Ucrainei, a fost accidentat de camionul companiei de transport.

Instanța de fond s-a declarat competentă în soluționarea litigiului. La examinarea litigiului instanța a supus proba faptei și fondul cauzei legii Republicii Moldova.

Pârâta Z a atacat hotărârea instanței de fond, susținând că instanța a aplicat în mod greșit legea privind proba faptei ilicite, precum și norma conflictuală privind determinarea legii aplicabile delictelor civile cu element de extraneitate.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

E.D. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui A.C. cu privire la declararea privării de dreptul la cota din rezerva succesorală. În motivarea acțiunii, E.D. a indicat că este mama pârâtului A.C. După desfacerea căsătoriei cu I.C., s-a căsătorit în s. Cojușna, r-nul Strășeni, unde s-a stabilit cu traiul. În anul 1988 a început să construiască casă, iar în anul 1999 a plecat la muncă peste hotarele RM.

Reclamanta susține, că pârâtul, fiind mereu nemulțumit de ceea ce face reclamanta, se comporta agresiv și o înjosea, însă mereu îl ierta, fiind mamă. După ce s-a căsătorit, pârâtul A.C. locuia cu familia sa pe la gazde, dar când E.D. se afla la muncă în Grecia, fără acordul ei, A.C. s-a stabilit cu traiul în gospodăria reclamantei, promițându-i că va îngriji de gospodărie și o să efectueze lucrările necesare la construcția casei.

Menționează, că în anul 2010, când casa era finisată și bine amenajată, profitând de faptul că reclamanta lipsea din țară, A.C. s-a adresat cu acțiune în judecată și a depozitat-o pe aceasta de bunul ce-i aparținea cu drept de proprietate, necătând că banii investiți în acest imobil aparțineau reclamantei.

Reclamanta, fiind depozitată de bun, A.C. nu-i permite nici să intre în gospodărie. Consideră, că pârâtul nu merită să fie inclus în cercul de moștenitori la averea succesorală, care va rămâne la momentul decesului reclamantei și solicită să fie privat de dreptul la cota din rezerva succesorală ce va rămâne după decesul reclamantei, E.D.

Reclamanta solicită privarea lui A.C. de dreptul la cota succesorală, care va rămâne după decesul E.D.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

A. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui N. cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor din masa succesorală. În motivarea acțiunii, A. a indicat că, la 5 iunie 2005, a încheiat căsătoria cu V. Din această căsătorie au un copil minor, W. După înregistrarea căsătoriei, A. și V. au dus o gospodărie comună. Reclamanta a invocat că, în timpul căsătoriei cu V., au cumpărat, în comun, bunuri mobile și imobile. Astfel, în luna septembrie a anului 2014, soții au procurat automobilul de model „Opel-Zafira”, la preț de 5.500 euro. Pentru procurarea automobilului au împrumutat o sumă bănească, în mărime de 2.000 dolari SUA de la ÎM „Credit Rapid”, actele fiind întocmite pe numele soțului, V., însă datoria a fost achitată din banii comuni.

Reclamanta a menționat că, la 27 aprilie 2015, V. a decedat, iar la 29 decembrie 2015, notarul a eliberat pe numele soției, A., certificatul cu privire la dreptul de proprietate asupra cotei-părți din proprietatea comună în devălmășie, conform căruia reclamantei îi aparține dreptul de proprietate asupra 1/2 cotă parte din proprietate comună în devălmășie a bunurilor, dobândită de soți, în perioada căsătoriei. Reclamanta a mai specificat că, în calitate de moștenitori legali, după decesul lui V., au fost recunoscute reclamanta, fiica sa, W. și mama defunctului, N. Astfel, conform certificatului de moștenitor legal, lui A. îi aparține dreptul de proprietate asupra 1/6 cotă-parte, din garajul amplasat în mun. Chișinău, cu valoarea de 34.766 lei și asupra 5/6 cotă-parte, din automobilul „Opel-Zafira”, cu numărul de înmatriculare „X”. Reclamanta a invocat că, la 7 mai 2015, A. a achitat către ÎM „Credit Rapid”, suma restantă a împrumutului, în valoare de 27 325 lei, deoarece N., fiind și ea succesoarea lui V., a refuzat să participe la achitarea obligațiunilor de plată a împrumutului. La fel, A. a menționat că, la 14 iulie 2016, o instituție specializată a efectuat evaluarea automobilului de model „Opel-Zafira”, cu numărul de înmatriculare „X”, prin care s-a stabilit că valoarea de piață a acestui automobil constituie suma de 76.558 lei. Reclamanta A. a indicat că toate încercările de a soluționa litigiul pe cale amiabilă au eșuat.

Astfel, reclamanta A. a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului din masa succesorală – automobilul „Opel-Zafira”, cu numărul de înregistrare „X” și recunoașterea dreptului de proprietate a lui N. asupra garajului situat în mun. Chișinău, ținând cont de cotele-părți din averea succesorală moștenite de fiecare: soția A., minora W. și mama N.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 12 iulie 2017, Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul Clinic de Psihiatrie” a depus cerere cu privire la încuviințarea spitalizării persoanei în staționarul de psihiatrie fără liberul consimțământ în privința cet. X., domiciliată în mun. Chișinău, str. xxx. În motivarea cererii s-a indicat că, la 10 iulie 2017, ora 21.26, persoana spitalizată X., a fost internată în IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie, conform trimiterii medicului-psihiatru de urgență or. Chișinău (agitație psihomotorie, comportament agresiv). A fost solicitată autosanitară de către organele de poliție pentru comportament agresiv raportat la rude și colaboratorii organelor de poliție.

Fiind examinată, cet. X., în secția de internare a instituției, s-a stabilit agitație psihomotorie, irascibilitate, comportament agresiv, dezechilibru afectiv, incoerență ideatorie, cu expunerea ideilor delirante de relații, discernământ critic absent. Din cauza dereglării psihice acute, fapt confirmat prin concluzia Comisiei Medicale Consultative din 11 iulie 2017 ora 12.00, biletul de trimitere al medicului psihiatru de urgență nr.1353/129 din 10 iulie 2017, unde se probează faptul că cet. X nu poate conștientiza și dirija acțiunile sale, iar tulburarea psihică este gravă și condiționează pericol social direct dacă nu i se va acorda asistență psihiatrică, ceea ce necesită spitalizare fără liberul consimțământ în conformitate cu art. 28 lit.a) din Legea privind sănătatea mentală, care prevede: *„Persoana suferindă de tulburări psihice poate fi spitalizată în staționarul de psihiatrie fără liberul ei consimțământ sau al reprezentantului ei legal care acționează conform dorințelor exprimate de persoana suferindă de tulburări psihice, până la emiterea hotărârii judecătorești, dacă examinarea sau tratarea ei este posibilă numai în condiții de staționar, iar tulburarea psihică este gravă și condiționează: a) pericolul social direct; c) prejudiciul grav sănătății sale dacă nu i se va acorda asistență psihiatrică”*.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Agenția Națională Transport Auto a depus o cerere de chemare în judecată către SRL „M” cu privire la retragerea autorizațiilor de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic interraional, în care a indicat că operatorul de transport rutier SRL „M” în perioada 01.04.2017-30.04.2017 la efectuarea rutei Chișinău – Ungheni, din cele 30 plecări planificate a efectuat doar 21, prin ce a înregistrat 30% de suspendări din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație la ruta/cursa vizată. Operatorul de transport rutier SRL „M”, în perioada 01.05.2017 – 31.05.2017, la efectuarea rutei Chișinău – Ungheni, din cele 31 plecări planificate, a efectuat doar 26, prin ce a înregistrat 16% de suspendări din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație la ruta/cursa vizată. Operatorul de transport rutier SRL „M”, în perioada 01.06.2017 – 30.06.2017, la efectuarea rutei Chișinău – Ungheni, din cele 30 plecări planificate a efectuat doar 14, prin ce a înregistrat 53% de suspendări din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație la ruta/cursa vizată. Astfel, operatorul de transport rutier SRL „M”, a comis abateri prevăzute în art.38 alin.(21) lit.a) Codul Transporturilor Rutiere, care prevede: *„Autorizația de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic local, municipal, raional și interraional se retrage de către Agenție în următoarele situații: a) operatorul de transport rutier nu a efectuat lunar cel puțin 10% din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație în decurs de 3 luni consecutive sau nu a efectuat mai mult de 30% din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație în decursul unei luni calendaristice, cu excepția curselor suspendate din cauza stării drumului sau a condițiilor climaterice nesatisfăcătoare, constatate de către organul responsabil de sectorul de drum respectiv”*.

Fiind constatate faptele comiterii abaterilor menționate, Agenția a adoptat decizia nr. 54 din 25.09.2017, privind retragerea autorizațiilor de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic interraional pentru ruta Chișinău – Ungheni, de la operatorul de transport SRL „M”. Prin urmare, Agenția solicită instanței retragerea autorizațiilor de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic interraional, pentru efectuarea transportului rutier de persoane, de către SRL „M”, prin servicii regulate pe ruta regulată Chișinău – Ungheni.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 19 octombrie 2017, reprezentantul IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie, medicul V.F., a depus o cerere cu privire la spitalizarea în staționarul de psihiatrie fără liberul consimțământ a cet. L., a.n. 1955, domiciliată în mun. Chișinău, str. xxx.

În cererea înaintată, medicul a indicat că, la 18 octombrie 2017, ora 12.13, persoana spitalizată L. a fost internată în IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie, conform trimiterii medicului psihiatru de urgență or. Chișinău (agitată, neliniștită, confuză, agresivă). Fiind examinată, cet. L., în secția de internare a instituției, s-a stabilit agitație psihomotorie, agresivitate, incoerență ideatorie, idei delirante de urmărire, de relație, instabilitate afectivă. Din cauza dereglării psihice acute, fapt confirmat prin concluzia Comisiei Medicale Consultative din 19 octombrie 2017, ora 09:30, biletul de trimitere al medicului psihiatru de urgență nr.50737 din 18 octombrie 2017, unde se probează faptul că cet. L. nu poate conștientiza și dirija acțiunile sale, iar tulburarea psihică este gravă și condiționează pericol social direct dacă nu i se va acorda asistență psihiatrică, ceea ce necesită spitalizare fără liberul consimțământ, în conformitate cu art. 28 lit.a) din Legea privind sănătatea mentală, care prevede: *„Persoana suferindă de tulburări psihice poate fi spitalizată în staționarul de psihiatrie fără liberul ei consimțământ sau al reprezentantului ei legal care acționează conform dorințelor exprimate de persoana suferindă de tulburări psihice, până la emiterea hotărârii judecătorești, dacă examinarea sau tratarea ei este posibilă numai în condiții de staționar, iar tulburarea psihică este gravă și condiționează: a) pericolul social direct; c) prejudiciul grav sănătății sale dacă nu i se va acorda asistență psihiatrică”*.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 2 februarie 2018, SRL „W” a înaintat cerere de chemare în judecată către Agenția Servicii Publice a RM cu privire la anularea suspendării licenței.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului a menționat că, la 05.12.2017, de către Agenția Servicii Publice a RM, a fost emisă Decizia nr. 15, prin care s-a dispus suspendarea Licenței SRL „W”, eliberată pentru *„activitatea legată de plasarea în câmpul muncii a cetățenilor în străinătate”*. Ca urmare, Agenția Servicii Publice a înaintat în judecată, cerere privind suspendarea licenței SRL „W” și la 29.12.2017, de către Judecătoria Chișinău, a fost emisă Hotărârea prin care a admis cererea și a suspendat licența SRL „W”. Potrivit art. 278¹⁴ Cod de procedură civilă: *„După remedierea circumstanțelor care au dus la suspendarea actului permisiv ce vizează activitatea de întreprinzător, instanța de judecată care a emis hotărârea corespunzătoare, la cererea întreprinzătorului sau a autorității competente, intențează un proces și, în termen de 5 zile lucrătoare, pronunță o hotărâre prin care anulează suspendarea actului permisiv respectiv. În temeiul acestei hotărâri, autoritatea competentă emite decizia privind reluarea activității de întreprinzător”*.

Astfel în vederea remedierii neajunsurilor, SRL „W” a înaintat, la 09.01.2018, Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, Agenției Teritoriale Chișinău notificare privind remedierea erorii indicate în raportul statistic nr. 3. În ședința de judecată reprezentantul reclamantului SRL „W” a declarat că, în raportul statistic nr.3 din septembrie 2017, a fost indicat eronat numărul de 242 persoane angajate și 0 (zero) mediate, în realitate, în cadrul SRL „W”, pe parcursul anului 2017, au fost, de fapt, 0 (zero) persoane angajate și 242 persoane mediate, prin raportul statistic nr. 3 din 9 ianuarie 2018, compania reclamantă a remediat eroarea comisă și a raportat că, pe parcursul anului 2017, nu a angajat persoane, dar a acordat servicii de mediere la un număr de 242 persoane.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 15 august 2018, SRL „S” a depus cerere de chemare în judecată către SRL „M” cu privire la încasarea datoriei în sumă de 20.890,17 lei, a cheltuielilor de judecată în mărime de 3.000 lei și taxa de stat în mărime de 626,70 lei. În motivarea cererii sale, reclamantul a indicat că între SRL „S” și SRL „M”, a fost încheiat un contract la 26.04.2018, părțile convenind la efectuarea serviciilor transport auto internațional din Moldova către Serbia. Compania SRL „S” a executat integral obligațiile contractuale, însă compania SRL „M” nu a achitat costul serviciilor de transport în mărime de 20.890,17 lei. Conform prevederilor contractului din 26.04.2018, achitarea serviciilor se efectuează prin transfer bancar, în termen de până la 25 zile, după prezentarea actelor în original și semnate. Actele în original au fost prezentate, iar în baza acestora a fost eliberat actul de predare-primire al serviciilor acordate și factura din 4 mai 2018, însă, până la moment SRL „M” nu a achitat benevol datoria.

La 12 martie 2019, prin intermediul Secretariatului Judecătoriei Chișinău, SRL „M” a depus o referință la cererea de chemare în judecată, în care a indicat că a stins integral datoria față de SRL „S”. La 10 august 2018, între întreprinderile SRL „M”, SRL „S” și SRL „C” a fost semnat un contract de cesiune a dreptului de creanță, prin care întreprinderea SRL „C” si-a asumat obligațiunea de a achita datoria întreprinderii SRL „M” față de SC SRL „S”. Prin ordinul de plată nr. 106 din 10 august 2018, întreprinderea SRL „C”, a achitat suma de 20.890,17 lei în contul SRL „S”, iar la destinația plății a indicat expres: **„Plata pentru transport auto conform facturii din 4 mai 2018”. Prin urmare, a solicitat respingerea cererii integral. Ulterior, reclamantul a depus o cerere de concretizare a acțiunii prin care a solicitat doar cheltuielile de judecată – 3.000 lei și taxa de stat – 626,70 lei.**

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 24 mai 2017, T., a înaintat o cerere în instanță împotriva acțiunilor violente ale soțului său, N., solicitând: obligarea lui N. de a părăsi temporar locuința comună din str. xxx, ap. 4, mun. Chișinău prin interzicerea vizitei la locul de trai, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor; obligarea lui N. de a sta departe de locul aflării victimei și de a nu contacta cu victima; obligarea lui N. de a participa la un program special de consiliere psihologică, măsura fiind necesară pentru reducerea violenței sau dispariției ei; limitarea agresorului de a dispune unilateral de bunurile comune.

În motivarea cererii sale, T. a indicat că este victima violenței în familie de o perioadă îndelungată de timp și anume din anul 2012, manifestate prin maltratări, amenințări cu răfuială fizică și insultări sistematice aplicate asupra victimei de către membrul familiei, soțul N., care, în mod continuu, manifestă același comportament de aplicare a violenței fizice și psihice în privința victimei, Tatiana Ciudanova.

În ședința de judecată, T. a declarat că este supusă permanent înjosirilor și agresiunilor cu lovituri fizice, în diferite regiuni ale corpului, din partea soțului N., care este beat permanent și foarte agresiv. Mereu susține că vrea s-o omoare. Ultima dată a lovit-o cu o farfurie de lut peste tot corpul, în cap, pe mâini, picioare și în burtă. Anterior a lovit-o și cu pumnii, tot din cauza că se afla în stare de ebrietate avansată. Mai mult decât atât, în iulie 2014, T. a suferit un atac cerebral cu pierderea cunoștinței în urma loviturilor aplicate de soț. A fost internată în spital, a prezentat în ședință extrasul medical și, după acel atac cerebral, a primit certificat de invaliditate (la fel, a prezentat certificatul în ședință de judecată). Au împreună cinci copii, deja adulți, care au încercat să vorbească cu tatăl lor pentru a stopa violența asupra mamei, dar acesta manifestă comportament agresiv și față de copii.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 20 martie 2019, O., în vârstă de 25 ani, a înaintat o cerere privind prelungirea măsurilor de protecție pentru fratele său, minorul M., în vârstă de 10 ani, împotriva acțiunilor violente ale tatălui său, S., și anume: a-l obliga pe S. de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunului; obligarea de a sta departe de locul aflării victimei; obligarea de a nu contacta victima, sora acestuia, alte persoane dependente de ea; interzicerea de a vizita locul de studiu și de trai al victimei.

În motivarea cererii sale, O. a indicat că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 28 februarie 2019, au fost stabilite pentru minorul M. măsurile de protecție ale victimelor violenței în familie, de la acțiunile agresorului, tatălui S., începând cu 28 februarie 2019, pe un termen de 20 de zile. A mai comunicat că mama lor este decedată și că minorul este în custodia tatălui, dar, la moment, locuiește cu sora mai mare, O., fiindcă tatăl este violent.

Minorul M. a fost audiat de instanța de judecată, în condițiile audierii martorului minor, prevăzute la art. 218 alin.(2) Cod de procedură civilă și a declarat că dorește să locuiască cu sora sa mai mare, dar dorește să se vadă și cu tatăl său, pentru că-și iubește tatăl și nu are frică de acesta, decât atunci când servește băuturi alcoolice. În marea majoritate a timpului, tatăl său este adecvat și are grijă de minor. A mai declarat că tatăl său l-a bătut o singură dată. Minorul a mai declarat că vrea ca pe viitor să locuiască cu sora mai mare, dar să aibă posibilitatea ca tatăl să-l viziteze. Copilul nu vrea să rupă legătura cu tatăl său.

Tatăl S. a declarat în ședința de judecată că își iubește copilul și vrea să-l vadă, l-a bătut o singură dată pentru că copilul a mințit, dar îi pare rău că l-a bătut și realizează că pe viitor trebuie să comunice mai mult cu copilul.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 31 mai 2017, SRL „M” a depus în instanța de judecată o cerere privind eliberarea ordonanței judecătorești cu privire la întoarcerea executării ca efect a emiterii Hotărârii Judecătoriei Chișinău din 16.12.2016 și încasarea de la SRL „R” a sumei contravalorii bunului evaluat. În motivarea cererii, SRL „M” a indicat că, prin încheierea din 30.09.2015, emisă de executorul judecătoresc G.B., ultimul a transmis prin fraudă către SRL „R”, în contul stingerii datoriei SRL „M”, bunurile ce aparțineau SRL „M” compuse din: camionul de marca „DAF FT XF”, cât și semiremorca frigorifică marca „CHEREAU”, la prețul total de 454.969 lei, fapt cu care SRL „M” nu a fost de acord, din motiv că prețul a fost diminuat intenționat prin fraudă, dat fiind faptul că bunurile au fost evaluate conform Raportului de evaluare nr.1564 din 29.07.2015 la prețul de 710.890 lei. Din aceste motive, SRL „M” a contestat la Judecătoria Chișinău, încheierea și procesele-verbale emise de executorul judecătoresc G.B. Cererea a fost admisă parțial și au fost anulate procesele-verbale ale licitațiilor publice din 14.09.2015 și 29.09.2015 cu privire la vânzarea bunurilor mobile: autocamionul de marca „DAF FT XF” și semiremorca frigorifică marca „CHEREAU”, ce aparțineau SRL „M”. La fel, a fost anulată ca fiind ilegală încheierea executorului judecătoresc G.B. din 30.09.2015, prin care bunurile mobile – autocamionul de marca „DAF FT XF” și semiremorca frigorifică marca „CHEREAU” – au fost transmise în proprietatea creditorului SRL „R” la prețul de 454.969 lei.

Hotărârea din 16.12.2016 a devenit irevocabilă.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

V. a fost angajat în calitate de jurist la SRL „B”. Conform contractului individual de muncă nr.10/17 din 10.09.2017, încheiat între V. și SRL „B”, angajatorul achită salariatului lunar un salariu de funcție de 6.400 (șase mii patru sute) lei. Potrivit pretențiilor formulate, în lunile septembrie și octombrie angajatorul i-a calculat salariul, însă nu i-a fost achitat, din lipsă de bani, conform răspunsului angajatorului, anexat la cerere. Prin urmare, V. s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere privind eliberarea unei ordonanțe judecătorești de încasare a salariului.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 20 iulie 2017, executorul judecătoresc I.D. a depus în instanța de judecată un demers cu privire la anunțarea în căutare în privința cet. I.F., domiciliat or. X. În motivarea demersului, a indicat că are în executare procedura de executare a documentului executoriu nr. 2222, emis de Judecătoria Călărași la 04.11.2015, privind încasarea de la I.F. în beneficiul C.A., a sumei în mărime de 69.164,97 lei. Executorul judecătoresc a indicat că, la 26.01.2016, debitorului I.F. i-au fost aplicate măsuri de asigurare conform art. 63 Cod de executare. În urma acestor măsuri de asigurare, s-a constatat că debitorul nu are înregistrate careva bunuri mobile și imobile, nu dispune de careva mijloace bănești în conturi, nu este angajat oficial în câmpul muncii, nu figurează în calitate de întreprinzător individual și asociat la societățile comerciale, conform ÎS „Camera Înregistrării de Stat”, nu are declarate careva venituri și nu dispune de patentă de întreprinzător. Executorul judecătoresc a mai indicat că debitorul, fiind citat la adresa indicată în documentul executoriu, or. X, nu a recepționat corespondența, iar, conform înscrisului de pe avizul poștal, debitorul este plecat.

Potrivit informației Inspectoratului de Poliție Călărași din 02.06.2017, s-a stabilit că debitorul nu locuiește la adresa indicată și că nu a mai fost văzut la domiciliu de 3 ani. La fel, conform informației din baza de date *Acces Web*, debitorul are viză de reședință în or. X, dispune de dublă cetățenie, a Republicii Moldova și a României, și are înregistrată intrare în țară la 25.03.2017, dar locul de aflare al acestuia nu este cunoscut.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 19 septembrie 2017, executorul judecătoresc L.G. a depus în instanța de judecată un demers cu privire la anunțarea în căutare și aducerea forțată a debitorului I.G. În motivarea demersului a indicat că are în procedură de executare silită documentul executoriu nr.2-537/16 din 21 iulie 2016 emis de Judecătoria Chișinău despre încasarea de la I.G. în beneficiul lui B.T. a sumei datoriei de 17.588,00 lei.

În urma măsurilor de executare silită întreprinse până în prezent hotărârea nu este posibil de executat din motiv că debitorul nu se găsește, nu locuiește la adresa mun. Chișinău, str. xxx și nu dispune de careva bunuri ce ar putea fi urmărite. La adresa indicată locuiesc părinții debitorului. Din spusele vecinilor, debitorul apare foarte rar la adresa indicată. Despre acest fapt a fost întocmit un proces-verbal de ieșire la fața locului.

În prezent nu există nici o posibilitate de a afla locul de trai al debitorului. Procesul-verbal din 5 decembrie 2017 de ieșire la fața locului nu este contrasemnat de martori. Alte acte întocmite de executorul judecătoresc nu au fost anexate.

La caz, instanța de judecată a constatat că măsurile întreprinse de executorul judecătoresc în vederea găsirii debitorului nu erau în corespundere cu art.67 din Codul de executare.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 3 aprilie 2017, executorul judecătoresc O.U. a depus demers privind aplicarea interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova, pe un termen de 6 luni, debitorului V.F. În motivarea demersului a indicat că în procedura de executare se află documentul executoriu nr. 2-414/12 din 23.02.2012 emis de Judecătoria Ialoveni, privind încasarea de la debitorul V.F. în beneficiul lui I.U. a sumei de 16.653 euro și 8.679,17 lei.

În demers, executorul judecătoresc indică că, prin încheiere, executorul judecătoresc a dispus interdicția de a efectua careva modificări în Registrul Bunurilor Imobile, a bunurilor mobile ce aparțin cu drept de proprietate debitorului V.F. și interdicția la instituțiile bancare. Conform bazei de date a ÎS „Cadastru” s-a constatat că debitorul, la 24.04.2012, dispunea de următoarele bunuri imobile: 2 terenuri situate în extravilanul sat. xxx și casă de locuit individuală în satul xxx, precum și terenul pe care este situată casa individuală de locuit.

Debitorul, fiind citat la biroul executorului judecătoresc pentru executarea cerințelor documentului executoriu sus menționat, nu s-a prezentat la data și ora stabilită și nici nu a comunicat executorului judecătoresc despre motivele neprezentării, însă, la 8 august 2012, în cadrul biroului executorului judecătoresc s-au prezentat părțile procedurii de executare și au încheiat un grafic de achitare, totodată, creditorul a solicitat anularea sechestrului aplicat față de debitor la ÎS „Cadastru” cu menținerea sechestrului doar pe un singur bun imobil, întrucât a fost încheiat un grafic de rambursare a sumei.

Debitorul V.F. nu a respectat graficul de achitare, acesta nu a achitat nici o rată, a vândut bunuri imobile, însă nu a achitat datoria către creditor, astfel eschivându-se până în prezent de la executarea cerințelor hotărârii de judecată, menționează executorul judecătoresc.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI

CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 20 aprilie 2017, C. a depus cerere de chemare în judecată către „MAIB-Leasing” SA și către executorul judecătoresc O.B. cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc. În motivarea cererii, reclamantul a indicat că creditorul Inspectoratului Fiscal de Stat s-a adresat către Curtea de Apel Chișinău cu o cerere introductivă, prin care a solicitat intentarea procesului de insolabilitate în privința debitorului SRL „T”, din motivul incapacității de plată a acestuia. Prin încheierea instanței de insolabilitate a Curții de Apel Chișinău a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat, fiind destituit administratorul G. și a fost desemnat, în calitate de administrator provizoriu, C.

La 18.04.2017, în adresa lui C. a fost transmisă încheierea executorului judecătoresc O.B. din 12 aprilie 2017, prin care s-a dispus transmiterea lichidatorului C. a documentelor executorii, obligarea lichidatorului C. să informeze executorul judecătoresc despre derularea valorificării masei debitoare și a executării documentelor executorii care i-au fost transmise prin încheierea din 12 aprilie 2017, informarea lichidatorului despre faptul că cheltuielile de executare vor fi achitate în mod prioritar altor categorii de creanțe.

C. a comunicat că nu este de acord cu încheierea din 12 aprilie 2017 din motiv că C., în calitate de lichidator al SRL „T”, nu are posibilitatea și nu este în drept să satisfacă cheltuielile de executare prioritar altor categorii de creanțe, din considerentul că art.43 al Legii insolabilității stabilește consecutivitatea creanțelor creditorilor, astfel încheierea executorului judecătoresc nu poate fi pusă în executare din motiv că, potrivit art.81 alin.(2) și (3) Cod de executare al R. Moldova, pentru creditorii chirografari este interzisă executarea silită în mod individual a masei debitoare pe întregul proces de insolabilitate.

În ședința de judecată C. a adăugat că încheierea executorului judecătoresc este una neîntemeiată, deoarece aceasta nu este adresată către SRL „T”, dar a fost adresată lui C., *ca persoană fizică, la domiciliul acestuia*. A mai menționat faptul că executorul judecătoresc a făcut trimitere eronată la art.104 alin.(2) Cod de executare, din motiv că art. 43 al Legii insolabilității stabilește consecutivitatea satisfacerilor creanței creditorului, astfel Codul de executare nu se aplică și cheltuielile de executare nu pot fi satisfăcute în mod prioritar altor categorii de creanțe, deoarece în procedura insolabilității creanțele neconfirmate prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și nu se satisfac conform procedurii stabilite de Legea insolabilității.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 11 august 2017, ÎI „D” a depus cerere de chemare în judecată către SRL „X”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc I.M., cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc din 20.07.2017 privind calcularea cheltuielilor de executare. În motivarea cererii, a indicat că prin încheierea executorului judecătoresc din 20.07.2017 s-a încasat din contul ÎI „D” în beneficiul executorului judecătoresc I.M. onorariul executorului în sumă de 2.000,00 lei pentru executarea documentului executoriu nr. 2i din 14.04.2016 și cheltuielile de executare în sumă de 535,50 lei, iar în total s-a încasat suma de 2.535,50 lei. Încheierea executorului judecătoresc I.M. din 20.07.2017 a fost recepționată de către ÎI „D” la data de 03.08.2017.

ÎI „D” nu este de acord cu această încheiere și o consideră ilegală, neîntemeiată și pasibilă casării ca emisă cu încălcarea legislației în vigoare. În situația de față, ÎI „D” nu s-a adresat executorului judecătoresc I.M. cu nici o cerere în vederea executării documentului executoriu nr. 2i din 14.04.2016 și, ca urmare, nu poate fi obligată să avanseze taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și spezele procedurii de executare necesare în acest scop.

Mai mult decât atât, chiar din textul încheierii contestate reiese că în adresa executorului judecătoresc s-a adresat SRL „X”, în persoana administratorului D., și, respectiv, SRL „X” urmează să plătească executorului judecătoresc I.M. taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și spezele procedurii de executare necesare în acest scop, și nicidecum aceste cheltuieli nu pot fi încasate din contul ÎI „D” și/sau din contul persoanei fizice D.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

V.V. a depus cerere de chemare în judecată către Banca Comercială X, intervenient accesoriu executorul judecătoresc I.N., cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc din 09.11.2017. În motivarea cererii sale, reclamantul a indicat că executorul judecătoresc a emis o încheiere de reținere a 50% din veniturile debitorului V.V., începând cu 01.12.2017, pentru achitarea datoriei și cheltuielilor de executare. În motivarea acțiunilor sale, executorul judecătoresc indică că a preluat executarea documentului executoriu nr. 160/2000 din 24.05.2000 emis de Judecătoria Centru de la executorul judecătoresc D.L., privind încasarea de la debitor în beneficiul Băncii Comerciale X a datoriei în sumă totală de 55.000 dolari SUA și 8.201.630, 47 lei, 47 bani.

Reclamantul menționează că executorul solicită încasarea a 50% din toate veniturile debitorului, în temeiul art. 106 al Codului de Executare, invocând că procedura de executare a fost intentată în temeiul a mai multor documente executorii. Reclamantul menționează că la 24.05.2000, a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Centru la un termen de 14 ani 6 luni, cu încasarea sumelor indicate în documentul executoriu vizat în încheierea contestată. Totodată, reclamantul invocă art. 13 al Codului de executare, care prevede că, în temeiul unei hotărâri, se eliberează un singur titlu executoriu, însă instanța de judecată eronat a eliberat două titluri executorii în temeiul unei hotărâri, din care motiv, la moment, sunt în fața executării a două părți a unui singur document executoriu – nr. 160/2000.

Astfel, reclamantul consideră că, în situația în care executorul judecătoresc are o singură procedură de executare, urmează să solicite reținerea din venituri de la debitorul V.V. a datoriei și cheltuielilor de executare nu mai mult de 20%, conform art. 106 al Codului de executare, care prevede că *cuantumul reținerilor din salariu și din alte venituri se calculează din suma pe care debitorul urmează să o primească. Din salariul și din alte venituri ale debitorului pot fi reținute, în baza unui document executoriu, nu mai mult de 20%, iar în baza câtorva documente executorii, nu mai mult de 50% din cuantumul lor până la achitarea deplină a sumei urmărite*. La caz, instanța a constatat că, la 24.05.2000, Judecătoria Centru a emis 2 titluri executorii în baza aceleiași sentințe din 24.05.2000, prin care a dispus: printr-un titlu de încasat – 55.000 dolari SUA, iar prin alt titlu de încasat – 8.201.630, 47 lei, 47 bani.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Reclamantul X, autor al lucrării „Drept internațional privat. Normele conflictuale”, susține că pârâtele Universitatea A și Fundația Universitară A.M. din Chișinău au procedat la reproducerea și distribuirea operei sale, redactată în coautorat cu S.N., și solicită obligarea acestora să înceteze orice tipărire, difuzare și comercializare a lucrării, la repararea prejudiciului material produs prin neachitarea drepturilor de autor, precum și la repararea prejudiciului moral. În speță, Universitatea, care susține că autorul lucrării are calitatea de profesor în cadrul instituției de învățământ (de fapt, celălalt coautor – S.N. a avut calitatea de angajat în acea instituție, însă ei nu au creat opera la comandă, ci din proprie inițiativă), a autorizat tipărirea lucrării de către editura fundației din care face parte. În ceea ce privește distribuirea lucrării, de către Universitate s-a contestat faptul că această instituție ar fi distribuit lucrarea, iar Fundația A.M. a negat, la rândul său, că ar fi vândut (distribuit) lucrarea, susținând că lucrarea a fost ridicată de la editură. Lucrarea a apărut și are obținut codul ISBN prin Editura Universității A, iar între coautori și editura care a girat apariția cărții nu a existat nici un fel de contract care să reglementeze valoarea care revine autorilor sau valoarea de vânzare a cărții. În acest context, a rezultat litigiul.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 22 martie 2017, X a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva companiei „Online GMB”, prin care a solicitat constatarea încălcării drepturilor patrimoniale de autor și a drepturilor morale de autor, încasarea venitului ratat și a sumelor compensatorii.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că este autor al mai multor cărți din domeniul informării despre componentele electronice semiconductoare. Reclamantul indică în acțiune că aceste trei cărți (opere) au fost create de către el pe parcursul mai multor ani și publicate (aduse la cunoștința publicului și puse în vânzare) în format electronic ca fișiere în format PDF pe site-ul personal al autorului <http://www.x.md>. Navigând prin internet, reclamantul a observat că pe site-ul www.share.com erau reproduse și distribuite (puse la dispoziția publicului în regim interactiv) cărți fictive cu titlurile cărților sale „Integrated Circuits” și „Physics. Metaphysics”. De asemenea, reclamantul menționează că a depistat, că și pe site-urile <http://www.s100-manuals.com> și <http://www.servicemanuals.me> erau reproduse, distribuite și puse la dispoziția publicului în regim interactiv cărțile: „Active SMD components” și „SMD-Codes”, fără a exista acordul său în calitate de autor.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 16 martie 2017, I.G. a depus o cerere privind constatarea faptelor cu valoare juridică, persoană interesată Primăria or. Codru, prin care a solicitat: 1) constatarea posesiunii, dispoziției și folosinței asupra bunului imobil teren pentru construcții nr. cadastral 01111, cu suprafața de 0,0083 ha, amplasat pe adresa mun. Chișinău or. Codru, începând cu 20 februarie 1998, după I.G.; 2) încheierea contractului nr. 8 din 20 februarie 1998 dintre Primăria or. Codru și I.G. asupra lotului de teren cu nr. cadastral 01111; și 3) constatarea pierderii contractului nr. 8 din 20 februarie 1998 dintre Primăria or. Codru și I.G.

În motivarea cererii, petiționarul a menționat că este proprietar al bunului imobil, teren pentru construcții nr. cadastral 01111, cu suprafața de 0,0083 ha, amplasat pe adresa mun. Chișinău, or. Codru. Primăria or. Codru a eliberat lui A.D. titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. 444 din 15.12.1995.

Ulterior, prin decizia Consiliului Orășenesc Codru din 10.04.1998, a fost declarat nul titlul sus indicat. Tot prin această decizie s-a solicitat Agenției Naționale pentru Geodezie, Cartografie și Cadastru eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren pentru petiționarul I.G., care a fost trecut în registrul cadastrului cu nr. 1551 din 04.11.1998. Temeiul eliberării titlului de autentificare este Decizia Primăriei or. Codru și contractul de vânzare-cumpărare cu nr. 8 din 20 februarie 1998, pe care petiționarul invocă că l-a pierdut.

Potrivit informației de la Serviciul Municipal de Arhivă, nu a fost depistat contractul menționat anterior între I.G. și Primăria or. Codru, astfel. deși se consideră proprietarul bunului. nu poate exercita dreptul de dispoziție asupra bunului imobil. Menționează că posesiunea pe care o exercită este una continuă care nu a fost întreruptă de nici o acțiune în revendicare, posesiunea mai este una pașnică și publică.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 11 mai 2017, petiționarele N.C. și V.G. au depus o cerere cu privire la constatarea acceptării succesiunii asupra bunului imobil garaj, declararea dreptului de proprietate și dispunerea înregistrării în Registrul bunurilor imobile a bunului imobil garaj cu numărul cadastral 01 din mun. Chișinău, str. X 21. În motivarea cererii, petiționarele au indicat că sunt succesorii legali ai cet. V.Z. (tatăl lor), care a decedat la data de 28 ianuarie 1996. În timpul vieții sale, V.Z. a construit și a locuit în bunul imobil – casă de locuit din mun. Chișinău, str. X 21.

Totodată, prin Hotărârea Comitetului Executiv nr. 13 din 25 decembrie 1990 al Sovietului raional Lenin din or. Chișinău, cet. V.Z. i s-a permis construcția unui garaj cu dimensiunile 3,5x6,5, în curtea din strada X 21, construcție care a fost edificată, însă, din motive necunoscute, organele abilitate din acea perioadă nu au făcut modificările de rigoare și nu au înregistrat bunul imobil, cu toate că erau obligate să înregistreze toate modificările în Fișa tehnică de la adresa respectivă. Totodată, petiționarele mai indică că, la 20.03.1998, au primit certificatul de moștenitor testamentar, eliberat de notarul V., privind moștenirea a câte ½ din casa de locuit din mun. Chișinău, str. X 21, însă, la acea dată, bunul imobil garaj, cu numărul cadastral 01, din mun. Chișinău, str. X 21, încă nu era înregistrat și nu a putut fi inclus nici în testament și, respectiv, nici în certificatul de moștenitor testamentar. Astfel, a expirat termenul pentru a depune cerere către notar privind acceptarea succesiunii asupra bunului imobil garaj, de aceea, au înaintat prezenta cerere privind constatarea acceptării succesiunii. N.C. și V.G. menționează faptul că sunt unicii succesorii legali de gradul I ai defunctului, iar după decesul tatălui lor, au continuat să folosească bunul imobil și anume garajul, achitând impozitele la Primăria mun. Chișinău.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 31 martie 2017, D.V. a depus cerere de chemare în judecată către USA Immigration, reprezentanță a unei persoane juridice străine, cu privire la obligarea pârâtului de a prezenta reclamantului *case number* – numărul dosarului prin care D.V. a participat la loteria Green Card. În motivarea cererii, a indicat că, la finele anului 2016, a primit o scrisoare de la compania USA Immigration, prin care a fost informat că a fost selectat pentru continuarea procesului de imigrare în cadrul programului Green Card. Scrisoarea a fost primită pe numele lui D.V. la adresa de domiciliu a soției reclamantului, D.V., deoarece ea a fost persoana care a completat formularul de participare la loterie pentru ambii.

Reclamantul a indicat că, după ce a primit scrisoarea, s-a prezentat la sediul companiei pentru a se informa asupra acțiunilor pe care urmează să le întreprindă pentru a obține viza de imigrare Green Card. Acesta a fost anunțat de reprezentantul companiei USA Immigration că el nu a câștigat loteria Green Card, scrisoarea a fost expediată din greșeală și că o altă persoană cu același nume a câștigat loteria.

Pentru a verifica veridicitatea răspunsului oferit de reprezentantul companiei USA Immigration, D.V. s-a adresat cu o cerere către Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru” pe lângă Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al Republicii Moldova, prin care a solicitat informația dacă mai există o persoană cu același nume și aceleași date ca ale sale. La 03.01.2017 a fost informat că, potrivit datelor din Registrul de Stat al populației, este identificată o singură persoană cu datele personale: D.V., născut la xxx, adică doar reclamantul.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La data de 14 aprilie 2017, SRL „AT” s-a adresat în instanță cu o cerere prin care a solicitat eliberarea titlului executoriu în temeiul hotărârii arbitrale adoptată de către Tribunalul Arbitral al Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova, pronunțată la data de 14 martie 2017.

În motivarea cererii SRL „AT” a indicat că, prin hotărârea adoptată de Tribunalul Arbitral al Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova în dosarul SRL „AT” către SRL „TR” la data de 14 martie 2017, a fost dispusă încasarea din contul debitorului în beneficiul creditorului suma debitoare în mărime de 19.910 lei, a penalității în sumă de 5.500 lei, a cheltuielilor de arbitraj în sumă de 2.000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5.000 lei.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

SA „Laborator Medical” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către SRL „Farmacie”, intervenient accesoriu AGEPI, solicitând constatarea faptului încălcării de către pârât a drepturilor reclamantului ce decurg din brevetul nr. MD 91, dispunerea stopării și interzicerea producerii mai departe, precum și a stocării în scop de folosire sau de comercializare de către pârât a medicamentului „D”, dispunerea retragerii din circuitul comercial a medicamentului „D”, dispunerea distrugerii de către pârât și terțe persoane a medicamentului „D” și dispunerea radierii din Nomenclatorul de Stat al Medicamentelor al Republicii Moldova și din Clasificatorul Medicamentelor a medicamentului „D” produs de SRL „Farmacie”.

În motivarea acțiunii, a indicat că reclamantul a depus o cerere de înregistrare a dreptului asupra invenției sale, care constă în obținerea de săruri ale acidului acrilpropionic și anume – sarea de trometamină a acidului (+)-(S)-2- (3-benzoilfenil) propionic cu formula „H₃N-C(CH₂O₂H)₃”. De asemenea, invenția se referă la un procedeu de obținere a lor și la o compoziție farmaceutică pe baza acestor compuși și un purtător netoxic farmaceutic acceptabil. Pentru invenția sa, reclamantului, la data de 31.10.1998, i-a fost eliberat un Brevet de invenție Nr. MD 91 (în continuare – „Brevet”), care continuă să fie valabil și în prezent. Prin înregistrarea dreptului de invenție, reclamantul a obținut dreptul exclusiv de a produce și a comercializa produse medicamentoase care au la bază substanța activă „D”. Recent, a aflat despre faptul că pârâtul produce și comercializează pe teritoriul Republicii Moldova, un medicament, denumit „D”, care are la bază substanța activă „D”, încălcând astfel drepturile de brevet ale reclamantului asupra invenției înregistrate.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 12 octombrie 2016, SRL „Tobacco International” a înaintat acțiune împotriva SRL „Imperial” și împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI) privind anularea înregistrării mărcii verbale „D” înregistrate pe numele SRL „Imperial” pentru clasele 34,35, cu anularea deciziei AGEPI de înregistrare a mărcii din 14.11.2014.

În motivarea acțiunii, a indicat că, la 20.07.2005, prin certificatul de înregistrare a mărcii nr. 71 eliberat de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci România (OSIM) către SRL „Tobacco International”, prin hotărârea adunării generale a asociaților nr. 2 din 30.07.2007, a devenit titular al mărcii „D” înregistrată pe cale națională în România, pentru clasele de produse 34, 35, clasificate conform clasificării Nisa, pe o durată de protecție a mărcii de 10 ani. Ulterior, prin decizia OSIM România din 17 decembrie 2015, a fost reînnoită marca depusă de către SRL „Tobacco International”.

De asemenea, la 28.12.2012, reclamantul a devenit titular al mărcii internaționale „D”, fiind înregistrată la Biroul Internațional al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale sub numărul N 01108 pentru clasele 34 și 35, cu extinderea protecției juridice pentru țările UE. Ulterior, la 21.11.2015, reclamantul a devenit titular pentru desenele și modelele industriale care conține marca „D”, la nivel internațional, conform modelelor anexate la certificatele de înregistrare anexate la cerere.

Începând cu perioada anului 2013, reclamantul a început relațiile sale comerciale cu Republica Moldova, încheind contracte cu diverse companii, potrivit cărora au fost livrate mărfuri – țigări cu marca „D”. Reclamantul notează că a avut relații comerciale directe și cu pârâtul și persoanele afiliate acestuia, dovadă servind corespondența electronică dintre ei, anexată la cerere. Deși pârâtul, la momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii „D”, știa cu certitudine despre existența acestei mărci, mai cu seamă, despre caracteristica produselor sau serviciilor pentru care se utilizează marca înregistrată de către reclamant, totuși, făcând abstracție de condițiile de înregistrare a mărcii, intenționat a înregistrat marca „D” la nivel național, acționând cu rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii, generând conflict cu marca deja existentă. Luând în considerație extinderea companiei SRL „Tobacco International”, cât și relațiile contractuale cu Republica Moldova, reclamantul a considerat necesar înregistrarea mărcii „D” și pe teritoriul Republicii Moldova, pentru clasele 34, 35 clasificate conform clasificării Nisa, însă, urmare a verificării în Registrul bazei de date al AGEPI, s-a constatat că, la 14.11.2014, marca „D” deja a fost înregistrată pe teritoriul Republicii Moldova, titularul fiind SRL „Imperial”, pentru aceleași clase 34 și 35.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 15 februarie 2017, BC „Mobiasbancă – Groupe Societe Generale” SA s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui M.S., solicitând decăderea pe teritoriul Republicii Moldova a lui M.S. din drepturile asupra mărcii combinate „Buburuza”, nr. 21, pentru serviciile din clasa 36 (conform clasificării de la Nisa). În susținerea acțiunii, a indicat faptul că, potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, Banca Comercială „Mobiasbancă – Groupe Societe Generale” SA este înregistrată la data de 24.05.2001 sub formă juridică de organizare Societate pe Acțiuni.

BC „Mobiasbancă – Groupe Societe Generale” SA este o bancă cu renume mondial, deoarece face parte din grupul francez Group Societe Generale și, în prezent, se află în topul celor cinci bănci din Moldova la capitolul profit. BC „Mobiasbancă – Groupe Societe Generale” SA dispune de mai multe mărci înregistrate, iar majoritatea din cele înregistrate au în calitate de element verbal desemnarea verbală „Mobiasbancă – Groupe Societe Generale”, iar cuvântul „mobias” fiind unul de bază care constituie rădăcina denumirii de firmă și a mărcilor înregistrate.

La 09.12.2015, reclamantul a depus la AGEPI cererea pentru înregistrare a mărcii mobiruza, pentru serviciile din clasa 36. Această marcă este una combinată, adică conține elemente figurative și verbale, iar, după cum se poate constata din conținutul mărcii, aceasta are ca rădăcină cuvântul „mobi” care provine de la denumirea de firmă „Mobiasbancă – Groupe Societe Generale”, stilizată cu imaginea unei buburuze. Destinația mărcii în cauză a fost prestarea serviciilor financiar bancare, care sunt specifice instituțiilor bancare.

Potrivit Deciziei AGEPI din 02.12.2016, cererea de înregistrare a mărcii a fost respinsă, fiind opusă marca cu nr. 21 – „Buburuza”, titular M.S., care a fost înregistrată pe 27.01.2011 pentru mai multe clase de produse și servicii, inclusiv pentru clasa 36 (asigurări, afaceri financiare, afaceri monetare, afaceri imobiliare). În argumentarea poziției sale, AGEPI a invocat art. 8 alin. (1), lit. b) al Legii privind protecția mărcii, astfel că, în afara motivelor de refuz prevăzute la art. 7, se refuză înregistrarea și în cazul când marca este identică ori similară cu o marcă anterioară și, din cauza identității ori similitudinii produselor și/sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară. Mai indică reclamantul că, din informațiile de care dispune, M.S., din momentul înregistrării mărcii „Buburuza” până în prezent, adică mai mult de 6 ani, nu utilizează efectiv în activitatea sa de antreprenariat marca „Buburuza” pentru clasa 36 (asigurări, afaceri financiare, afaceri monetare, afaceri imobiliare), mai mult decât atât, M.S. nu este autorizat să presteze serviciile din clasa 36, deoarece nu corespund cerințelor, iar M.S. nu deține licență bancară, lista băncilor licențiate de BNM fiind publică.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

S-a depus o cerere de chemare în judecată către AGEPI și Reprezentanța din Moldova a Companiei Engleze Capital City Service Limited, privind încălcarea dreptului de autor, recunoașterea paternității asupra programului de calculator și încasarea compensației.

Ședința de judecată a fost fixată pentru 10 martie 2018, orele 10-00, iar data ședinței a fost adusă la cunoștință tuturor participanților la proces, inclusiv reprezentantului reclamantului, cu citație înmănată contra semnătură, precum și pe site-ul instanței prin intermediul PIGD, însă în ședință de judecată reclamantul și/sau reprezentantul său nu s-au prezentat, nu au comunicat cauzele neprezentării lor, nu au solicitat amânarea ședinței, nu au sesizat despre imposibilitatea de a se prezenta în ședință.

**INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019**

La data de 14 noiembrie 2019, reclamanta SC „G” SRL, cu sediul în Republica Moldova a chemat în judecată pe SRL „F”, cu sediul în Republica Moldova și pe SC „G” SA, cu sediul în Grecia, cerând anularea înregistrării mărcii individuale, de fabrică, comerț și servicii „G”, atribuită celei de-a doua pârâte, conform certificatului nr. 28392 din 5 martie 2015, emis de prima pârâtă. În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că marca, a cărei anulare o cere, este posterioară și, totodată, similară mărcii sale (propriei), pentru care i s-a eliberat certificatul de înregistrare nr. 25224 din 22 februarie 2015 și că asemănarea dintre cele două mărci, ambele destinate unor produse și servicii identice, creează un risc de confuzie pentru public și este păguboasă pentru comerțul reclamantei.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La data de 4 iunie 2019, reclamanta SC „KS” BV, cu sediul în Olanda, a depus o cerere de chemare în judecată către SC „N” SRL, cu sediul în Republica Moldova, prin care a solicitat recunoașterea și încuviințarea executării în România a hotărârii judecătorești nr. 00/3690 pronunțată de Judecătoria Haga la data de 30 ianuarie 2018. În susținerea cererii, reclamanta a arătat că prin hotărârea menționată, Judecătoria Haga a obligat pârâta la plata sumei de 1.274.311 euro, plus dobânda de 10% stabilită prin contractul de împrumut de la 27 ianuarie 2017 până la data achitării datoriei. Prin aceeași hotărâre pârâta a fost obligată și la plata cheltuielilor de judecată.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 16 mai 2017, A.F. a depus cerere de chemare în judecată către R.K., cetățean al Ucrainei, intervenient accesoriu SA „Registru-Garant”, cu privire la rezoluțiunea contractelor de vânzare-cumpărare din 05.12.2013 privind înstrăinarea a 150 acțiuni emise de SA „Registru-Garant” cu valoarea de 1500 lei și înstrăinarea a 5346 acțiuni emise de SA „Registru-Garant” cu valoarea de 90822 lei, precum și obligarea SA „Registru-Garant” să anuleze dispozițiile de transmitere a valorilor mobiliare nr. 330 și nr. 331 din 06.12.2013 semnate între A.F. și R.K.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a indicat că, la data de 05.12.2013, între A.F., în calitate de vânzător, și R.K., în calitate de cumpărător, au fost încheiate două contracte de vânzare-cumpărare a acțiunilor emise de SA „Registru-Garant”. Astfel, printr-un contract au fost supuse vânzării 5346 acțiuni ordinare nominative, având valoarea nominală a unei acțiuni de 50 lei, iar suma contractuală fiind de 90.882 lei. Prin al doilea contract au fost transmise în proprietatea cumpărătorului 150 acțiuni preferențiale nominative, având valoarea nominală a unei acțiuni de 10 lei, iar suma contractuală constituind 1.500 lei. Se indică că, vânzătorul a garantat conformitatea pachetului de acțiuni supus vânzării, acesta aparținându-i cu drept de proprietate și nefiind împovărat de obligațiuni. Astfel, potrivit pct. 3.1 al contractelor menționate, cumpărătorul urma să achite în numerar suma indicată în aceeași zi cu semnarea contractului, la data de 05.12.2013, fapt care nu s-a întâmplat, după cum indică reclamantul.

Instanța a constatat că dispozițiile de transmitere a valorilor mobiliare nr. 330 și nr. 331 au avut loc a doua zi la 06.12.2013.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 6 februarie 2019, reprezentantul reclamantului, Instituția Privată „Liceul”, avocatul T., a depus o cerere cu privire la anularea încheierii din 10.12.2018, prin care s-a dispus scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată înaintată de IP „Liceul” către SRL „X”, cu sediul la București, cu privire la rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare a unui lot de 1000 de cărți de limbă engleză, pe motivul defectelor descoperite la recepționare, toate cărțile au un capitol lipsă.

În motivarea cererii, avocatul a indicat că nu s-a prezentat la ședința de judecată din 10.12.2018 din motive întemeiate, fiindcă a fost antrenat în cadrul unei ședințe de judecată pe alt dosar civil la Judecătoria Strășeni, iar despre ședința din 10.12.2018, ora 09.45 nu a cunoscut, fiindcă nu a fost citat. În ședința precedentă a solicitat amânarea ședinței, dar ulterior nu s-a interesat pentru ce dată a fost amânată ședința de judecată, fiindcă a așteptat să fie citat. Respectiv, solicită anularea încheierii de scoatere de pe rol a cererii de chemare în judecată și repunerea cauzei pe rol.

Instanța a constatat cu certitudine că pe dosarul în cauză au avut loc 6 ședințe de judecată, dintre care la 3 ședințe de judecată avocatul a participat. La 1 noiembrie 2018 a depus cerere de amânare, cererea sa fiind admisă și ședința fiind fixată pentru 10 decembrie 2018, ora 09.45, la care avocatul nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării. La 10.12.2018, instanța a scos cererea de pe rol.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 12 aprilie 2017, ÎS „ST” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „DM” cu sediul la Atena, prin care a solicitat suspendarea intentării procedurii de executare nr. 056 până la rămânerea definitivă a Hotărârii Judecătoreiei Chișinău.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că solicită să fie suspendată încheierea nr.056 privind primirea și intentarea dosarului de executare din 27 martie 2017 emisă de executorul judecătoresc A.B., în legătură cu faptul că fondatorii debitorului, ÎS „ST” care este Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al R. Moldova, au depistat că, în perioada foștilor directori generali, au fost încheiate tranzacții dubioase, care au adus prejudicii considerabile statului, inclusiv, însuși activității debitorului, în urma căruia s-a efectuat un demers la Inspekția Financiară, cu privire la controlul activității întreprinderii de stat. Totodată, întreprinderea este obligată să păstreze, să utilizeze rațional și să sporească bunurile de care dispune și să le asigure, pentru ce motiv au intentat prezenta acțiune.

Instanța a acceptat în procedură spre examinare prezenta cerere, însă, în ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, a întrebat reclamantul dacă are o cerere de concretizare a acțiunii și în ce constă pretenția de bază. Reclamantul a declarat că alte pretenții nu are decât suspendarea procedurii de executare.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 10.08.2016, N.I. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui C.I. și M.P. cu privire la constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a imobilului.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 25 iunie 2014 C.I., acționând din numele lui N.E., a vândut lui M.P. apartamentul nr. 22, str. *M 11*, or. Codru.

Consideră reclamantul că contractul de vânzare-cumpărare este nul, deoarece procura în baza căreia a acționat C.I. era nevalabilă, pe motiv că a fost eliberată de către N.E. la 20.04.2012, fără indicarea termenului de valabilitate. La 15.03.2014, N.E. a decedat, iar succesor este N.I.

Judecătorul a refuzat primirea cererii în procedură, motivând prin faptul că legea nu-i acordă lui N.I. dreptul adresării în judecată în astfel de circumstanțe.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

S.P. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui M.I. cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 21.11.2014, A.E. a încheiat cu ÎCS „M” un contract de împrumut. În baza contractului, A.E. a primit suma de 15.000 lei cu dobândă de 25% anual.

În scopul garantării restituirii împrumutului, plății dobânzilor aferente și penalităților, a fost semnată clauza de fidejusiune de către S.P., care a fost inserată în contractul de împrumut.

La 22.12.2015, debitorul A.E. a decedat, împrumutul rămânând a fi nerestituit.

Prin hotărârea instanței de judecată suma împrumutului acordat și nerambursat, precum și dobânzile aferente împrumutului, au fost încasate de la S.P. și M.I., ca succesori legali ai defunctei.

S.P. a executat hotărârea judecătorească, fapt confirmat prin încheierea executorului judecătoresc cu privire la încetarea procedurii de executare.

Astfel, S.P., în ordine de regres, a solicitat încasarea de la M.I. a sumei achitate de către S.P. ÎCS „M.”, cât și onorariul achitat executorului judecătoresc.

Prin hotărârea instanței de judecată procesul civil a fost încetat din motivul că debitorul inițial, A.E., a decedat și raportul juridic nu permite succesiunea în drepturi.

S.P. a depus apel împotriva hotărârii instanței de fond.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 01.09.2015, M.S. a depus în instanța de judecată cerere cu privire la eliberarea ordonanței judecătorești.

În motivarea cererii s-a indicat că, în anul 2009, M.S. i-a împrumutat lui I.V. suma de 20.000 lei. Conform recipisei semnate de către I.V., acesta s-a obligat să restituie suma împrumutată peste un an. La împlinirea termenului, debitorul nu a restituit suma. La nenumăratele adresări către I.V., ultimul, abia la 29 august 2012, a restituit parțial datoria și anume suma de 4.000 lei, eliberându-i lui M.S. o nouă recipisă, în care menționa că îi este dator cu 16.000 lei și pe care se obligă să-i restituie în trei luni. La expirarea termenului nou stabilit, I.V. nu și-a onorat obligațiile de plată.

La 29 decembrie 2012, M.S. i-a expediat lui I.V. o nouă somație de plată, însă acesta a solicitat stabilirea unui grafic de rambursare a datoriei. M.S. a acceptat stabilirea unui grafic lunar de achitare a datoriei în 12 rate lunare. Însă, I.V. nu a respectat nici acest grafic de rambursare și nu a achitat nici o rată. Ultima discuție s-a încheiat cu un conflict între ei, I.V. spunându-i lui M.S. că nu mai intenționează să-i achite datoria, deoarece a expirat termenul de prescripție de 3 ani din momentul împrumutului.

M.S. a solicitat eliberarea unei ordonanțe judecătorești prin care să se dispună încasarea de la I.V. a sumei nerestituite de 16.000 lei.

**INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019**

X și Y sunt căsătoriți. Soții au contractat de la o bancă un credit bancar în valoare de 7000 euro. Cu acești bani cei doi au finisat etajul doi al casei părinților lui X , iar cu acordul ultimilor, s-au mutat să locuiască în camerele din acel etaj. Părinții lui X sunt proprietarii casei respective. Banii au fost investiți în lucrările de finisaj ale etajului doi, cu acordul și chiar la rugămintea părinților lui X .

După o perioadă scurtă de timp, din data când se mutaseră să locuiască la etajul casei părinților lui X , ultimul decedează. Între Y , care este soție supraviețuitoare și părinții lui X , socrii acesteia, apar neînțelegeri, astfel că aceasta se mută cu minorul rezultat din căsătoria cu X la o altă adresă, fără nici o posibilitate ca Y să mai locuiască vreodată acolo, la etajul din casa socrilor. Cu toate acestea, Y urmează să plătească în continuare ratele împrumutului de 7.000 euro, bani investiți în finisarea etajului doi din casa socrilor.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Reclamantul, SRL „M”, s-a adresat, în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată către SRL „N” cu privire la încasarea sumei restante în mărime de 18.689,86 lei, a penalității în mărime de 3.671,93 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 7.423,20 lei, precum și a taxei de stat în mărime de 670,85 lei, ceea ce constituie în total 30.455,84 lei.

La 2 iunie 2017, prin intermediul secretariatului Judecătoriei Chișinău, a parvenit cerere din partea SRL „N” cu privire la suspendarea procesului. În motivarea cererii, reprezentantul pârâtului, SRL „N”, lichidator N.G., a indicat că, conform Hotărârii Curții de Apel Chișinău 2i-660/16 din 15 septembrie 2016, s-a dispus intentarea procedurii de faliment simplificat față de debitorul SRL „N”, iar în calitate de lichidator a fost desemnată N.G. Astfel, solicită în temeiul art. 260 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă suspendarea procesului de judecată.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 20 martie 2018, reclamanta SRL „M” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la anularea procesului-verbal și încasarea subvenției.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, prin Actul nr. 3 din 20 iulie 2017, Comisia din sat. Căzănești, raionul Telenești a decis casarea plantațiilor perene a SRL „M”. La data de 25 septembrie 2017, Comisia din sat. Căzănești, raionul Telenești a emis Actul de defrișare a plantațiilor perene a SRL „M”, prin care s-a constatat că din suprafața plantațiilor perene casată în baza Actului de casare nr. 2 din 19 iulie 2017, aprobat prin decizia Consiliului local Căzănești nr. 7/11 din 25 august 2017, au fost defrișate 30,9561 ha.

Reclamanta a relatat că a depus cerere la Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură întru acordarea subvențiilor în sumă de 309.561 de lei. Însă, prin notificarea din 23 noiembrie 2017, Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură i-a comunicat că dosarul de subvenționare nr. 1.1.-D/1710TL232321 este considerat neeligibil.

La data de 3 ianuarie 2018 a depus cerere prealabilă către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, prin care a solicitat anularea notificării din 23 noiembrie 2017 și reexaminarea obiectivă a dosarului de subvenționare nr. 1.1. – D/1710TL232321. Prin răspunsul nr. 79/07 din 6 februarie 2018, Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură a respins cererea prealabilă, din motiv că defrișarea a avut loc anterior anului 2016.

În opinia reclamantei, refuzul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură se bazează pe interpretarea eronată a prevederilor legale.

Reclamanta a solicitat anularea procesului-verbal nr. 13/14298 din 22 noiembrie 2017, prin care dosarul de subvenționare nr. 1.2.D/1710TL2321 a fost declarat neeligibil, precum și obligarea de a i se acorda subvenție în sumă de 309.561 lei.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 17 iulie 2018, G.M. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Generale cu privire la constatarea încălcării termenului de examinare a cererii de acces la informație din 17 iunie 2018, obligarea examinării cererii și furnizării informației și repararea prejudiciului moral în mărime de 7.520 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 17 iunie 2018, ora 12.34, prin poșta electronică, semnată digital, a expediat în adresa Procuraturii Generale o cerere în baza Legii privind accesul la informație.

G.M. a menționat că de la depunerea cererii cu privire la eliberarea informației au trecut 31 de zile, însă răspuns la cererea din 17 iunie 2018 și informația solicitată, de la Procuratura Generală nu a primit.

Totodată, a mai invocat că prejudiciul este în directă legătură cu acțiunea ilegală a angajaților Procuraturii Generale, care au ignorat termenul prevăzut de lege pentru soluționarea cerințelor indicate în cererea din 17 iunie 2018 și furnizarea informației solicitate. Or, informația solicitată era și este necesară pentru a fi prezentată în instanța de judecată, judecătorului de instrucție.

Prin urmare, prin refuzul nemotivat de a examina, în termen legal, cererea depusă și furnizarea informației solicitate, angajații Procuraturii Generale au trecut peste toate limitele legale, iar circumstanțele în care conducerea refuză să acționeze, a provocat daune morale și materiale irecuperabile.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 6 martie 2018, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului comunei Gangura, raionul Ialoveni, cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a menționat că, la data de 23 octombrie 2017, Consiliul comunei Gangura a adoptat decizia nr. 04/01 „Cu privire la unele modificări în buget”.

Reclamantul, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a menționat că, în corespundere cu prevederile art. 64 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a efectuat controlul de legalitate al deciziei menționate și a stabilit că aceasta a fost emisă contrar prevederilor legislației în vigoare.

Reclamantul, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a indicat că în conformitate cu prevederilor art. 68 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, prin notificarea nr. 1304/OT-4-2102 din 27 decembrie 2017, a solicitat Consiliului comunei Gangura abrogarea actului administrativ.

Reclamantul, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a relatat că potrivit datelor incluse în procesul-verbal al ședinței Consiliului comunei Gangura nr. 4 din 23 octombrie 2017, din numărul total de 11 consilieri ai consiliului local, pentru decizia nominalizată au votat pentru – 6, împotriva – 1. Conform prevederilor art. 19 alin. (4) al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, deciziile privind administrarea bunurilor proprietate a satului (comunei), planificarea dezvoltării localităților și amenajării teritoriului se adoptă cu votul majorității consilierilor aleși, prin urmare, în opinia reclamantului, decizia contestată nu poate fi declarată ca legal adoptată, întrucât nu întrunește cvorumul necesar pentru adoptarea acesteia.

Reclamantul, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei Consiliului comunei Gangura nr. 04/01 din 23 octombrie 2017 „Cu privire la unele modificări în buget”.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Reclamantul, SRL „N” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în temeiul contractului de societate civilă nr.3 din 1 iulie 2015 a dobândit certificatul de urbanism nr.593/16 din 30 septembrie 2016 pentru proiectarea și construirea unui bloc de locuințe cu regim maximal pe verticală D+P+5E+M, cu parcare auto subterană, în limitele terenului privat număr cadastral xxx din mun. Chișinău, str. V. Horea 16. Anterior începerii lucrărilor de construcție a obținut acordul proprietarilor terenurilor învecinate, iar în baza certificatului de urbanism nr.593/16 din 30 septembrie 2016 a obținut și autorizația de construire nr.63-c/17 din 27 februarie 2017.

Demarând lucrările și fiind în plin proces de construcție, la data de 8 august 2017 inspectorul Inspecției de Stat în Construcții, Ș.V., a emis prescripția nr.0004305, prin care a dispus ca măsură de asigurare a prescripției 0004304 din 8 august 2017 sistarea tuturor tipurilor de lucrări și conservarea obiectivului din mun. Chișinău, str. V. Horea, 16, evidențiindu-se pretinsa încălcare a procedurii de eliberare de către autoritatea administrației publice locale a actelor permissive de construcție.

Reclamantul consideră că actul administrativ emis de Inspecția de Stat în Construcții (prescripția nr. 0004305) este contradictoriu, or, prin acesta se asigură executarea unei prescripții inexistente cu nr. 0004304 potrivit căreia ar fi constatat pretinse abateri de la normele în construcții, ce ar condiționa eliberarea actelor permissive de către administrația publică locală. A fost adoptat cu încălcarea procedurii și prevederilor legale stabilite de Legea nr.131 din 8 iunie 2012 și Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.360 din 25 iunie 1996, fără a ține cont de faptul că actele permissive de construcție nu sunt anulate și produc efecte.

Nefiind de acord cu actul administrativ contestat, la data de 11 august 2017, a fost depusă o cerere prealabilă la autoritatea emitentă prin care, în temeiul argumentelor și normelor de drept relevante, s-a solicitat anularea prescripției.

Pe motiv că cererea prealabilă nu a fost soluționată în termenul prevăzut de lege, a fost depusă prezenta cerere de chemare în judecată.

Reclamanta solicită anularea prescripției Inspecției de Stat în Construcții nr. 0004305 din 8 august 2017, prin care au fost sistate lucrările de construcție pe adresa mun. Chișinău, str. V. Horea 16.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI

CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La data de 31.01.2018, reclamantul V.M. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea deciziei nr.31 din 27.11.2017, prin care a fost refuzat recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, în anul 2010, întrunind condițiile prevăzute de Legea 1544 din 23.06.1993, ultimul a devenit pensionar, fiindu-i stabilită pensia pentru vechime în muncă, concomitent fiind prelungit și termenul de aflare în serviciul de bază.

A menționat că, în perioada anilor 2013-2016, a activat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, după care a fost transferat la Departamentul Instituției Penitenciare, Ministerul Justiției, iar la data de 2 august 2017, prin ordinul Ministrului Justiției, a trecut în rezervă.

A relatat că, la data de 2 octombrie 2017 s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale în vederea recalculării pensiei, fiind emis de către pârât un refuz în acest sens.

A notat că, la 15 decembrie 2017, a depus o cerere prealabilă, iar la data de 18 ianuarie 2018 a primit răspuns prin care i s-a refuzat admiterea cerințelor sale, fiind nevoit să se adreseze în instanța de judecată.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Reclamanta R.P. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și IP „Agenția Servicii Publice”, persoane atrase în proces SRL „O”, SRL „P”, SRL „A”, cu privire la anularea actelor administrative și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că nu a participat la constituirea și înregistrarea SRL „O”, SRL „P” și SRL „A”.

Reclamanta a afirmat că actele de constituire a societăților comerciale enunțate sunt false, iar dânsa nu a fondat și nu a administrat nici o entitate juridică.

R.P. a menționat că SRL „O”, SRL „P” și SRL „A” nu-i aparțin, dar rezultă că ar fi înregistrate într-un mod necunoscut pe numele său.

A relevat că nu a eliberat nici o procură sau un alt titlu de reprezentare unei alte persoane, pentru a o reprezenta în vederea constituirii respectivelor societăți comerciale.

Respectiv, a declarat că nu cunoaște persoanele fizice și/sau membrii organelor de conducere a societăților comerciale, împreună cu care se pretinde că a participat la constituirea SRL „O”, SRL „P” și SRL „A”.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Reclamantul I.G. a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „CET-Nord” cu privire la obligarea retragerii avizului de plată pentru luna august 2017 și remiterea pe viitor a avizelor de plată corespunzătoare.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, la 13 septembrie 2017, s-a adresat SA „CET-Nord” cu cerere, privind retragerea avizului de plată pentru luna august 2017 și remiterea pe viitor a avizului de plată corespunzător, cu excluderea sumei datoriei pentru energia termică.

La fel, reclamantul, prin aceeași cerere, a solicitat recalcularea consumului energiei termice utilizată de locatarii conectați la elevatorul nr. 1 din str. Bulgară 148, mun. Bălți, prin micșorarea volumului de energie termică utilizat la încălzirea scărilor și camerei pentru colectarea deșeurilor. Ca urmare, în adresa sa, a parvenit avizul de plată pentru luna septembrie 2017, în care s-a indicat suma datoriei care urmează fi achitată.

În perioada de încălzire 2016-2017, furnizorul energiei termice SA „CET-Nord” i-a înaintat spre plată, pentru luna octombrie 2016 – 0,2717 Gcal în sumă de 288,92 de lei; pentru luna noiembrie – 1,25850 Gcal în sumă de 1.328,98 de lei; pentru luna decembrie 2016 – 1,59380 Gcal în sumă de 1.683,05 de lei; pentru luna ianuarie 2017 – 1,92000 Gcal în sumă de 2.027,52 de lei; pentru luna februarie 2017 – 1,3997 Gcal în sumă de 1.478,08 de lei și pentru luna martie 2017 – 0,7043 Gcal în sumă de 749,30 de lei, iar în total pentru perioada de încălzire a anilor 2016-2017 – 7,145 Gcal în sumă totală de 7.555,85 de lei, dintre care au fost achitate 6.700 de lei.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La data de 9 februarie 2018, M.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Servicii Publice cu privire la anularea și radierea grevărilor din Registrul bunurilor imobile aplicate asupra imobilului cu nr. cadastral 3152100.095, înscrise în subcapitolul III, partea II, Notări, pct. 3.2.1.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, fiind în căsătorie, B.C. și L.C. au construit o casă de locuit în satul Slobozia-Dușca, r-nul Criuleni, cu suprafața totală de 203,9 m.p., cu construcții accesorii și terenul aferent cu suprafața de 0,1569 ha, nr. cadastral 3152100.095.

A menționat că, la data de 7 iunie 2013, între B.C. și M.L. a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1687, autentificat de notarul public V.B., prin care B.C. i-a vândut casa de locuit, cu construcțiile alocate și terenul de pământ alăturat casei cu nr. cadastrale 3152100.095, 3152100.095.01, 3152100.095.02, 3152100.095.03.

Conform pct. 3 din contract, prețul imobilului a fost stabilit de părți în mărime de 22.000 de euro, ceea ce la momentul semnării contractului a constituit 357.280 de lei, dintre care 2.000 de euro, echivalentul a 32.480 de lei, au fost achitați de către cumpărător vânzătorului până la semnarea contractului, iar 20.000 de euro, echivalentul a 324.800 de lei, urmau să fie achitați de către cumpărător până la data de 1 mai 2014. Conform pct. 5 din contract, în cazul în care suma indicată în pct. 3 nu va fi achitată în termenul stabilit, contractul va fi reziliat benevol. În caz de nerespectare a prevederilor contractului, cumpărătorul nu va pretinde la restituirea sumei achitate vânzătorului.

M.L. a susținut că, la data de 14 iunie 2013, contractul de vânzare-cumpărare a fost înregistrat la organul cadastral, la rubrica „grevarea drepturilor patrimoniale” fiind înscrisă mențiunea „achitarea în rate cu termenul 7 iunie 2013 – 1 mai 2014”.

A susținut că, prin decizia din 28 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea lui B.C. și L.C. împotriva lui M.L. cu privire la rezilierea contractului de vânzare-cumpărare a casei de locuit cu construcții accesorii și teren aferent și evacuarea din imobil, iar prin încheierea din 22 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de B.C. și L.C. a fost considerat inadmisibil. Astfel, se confirmă că a achitat integral prețul imobilului, mai mult ca atât, i-a achitat vânzătorului încă 3.000 de euro în anul 2016, cu titlu de dobândă de întârziere.

Reclamantul a declarat că i-a propus lui B.C. să perfecteze benevol documentele, însă ultimul a refuzat. Din acest motiv s-a adresat la Agenția Servicii Publice cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea grevărilor aplicate asupra bunului imobil.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 13 aprilie 2019, O.M., O.M., A.M., A.P. și M.P. au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului satului Congaz, intervenienți accesorii Comitetul Executiv al Găgăuziei și Ministerul Finanțelor cu privire la ilegalitatea refuzului privind acordarea spațiului locativ, obligarea emiterii deciziei de acordare a spațiului locativ și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, conform deciziei Comitetului Executiv al Consiliului sătesc Congaz, la 26 octombrie 1998 li s-a acordat în folosință, pentru trai spațiul locativ, situat pe în s. Congaz. Însă, în temeiul hotărârii din 23 februarie 2004 a Judecătoriei Comrat, spațiul locativ acordat a fost restituit P.F., în conformitate cu prevederile art.12, alin.(1) al Legii nr.1225-XII din 8 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice.

Reclamanții au menționat că persoanele care urmează să fie evacuate din casele restituite sunt asigurate cu spațiu locativ peste rând, la momentul evacuării, de către autoritățile administrației publice locale, în conformitate cu legislația în vigoare. Actualmente ei sunt evacuați din locuința care li s-a acordat, însă careva spațiu locativ sau surse financiare pentru a procura locuință pentru trai autoritățile administrației publice locale nu le-a acordat.

La 27 septembrie 2017 au înaintat în adresa Consiliului sătesc Congaz o cerere cu privire la acordarea spațiului locativ sau unei compensații bănești. Au indicat că, prin răspunsul nr.679 din 5 octombrie 2017, li s-a refuzat în acordarea spațiului locativ, din motivul că, la moment, administrația publică locală nu dispune de spațiu locativ liber, iar în bugetul local lipsesc surse financiare pentru a li se putea achita o compensație bănească.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Reclamantul, SRL „R”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la obligarea SFS să aprobe calculul dobânzii conform cererii nr. 2383 din 14 decembrie 2018 pentru încălcarea termenului de restituire a taxei pe valoare adăugată în suma de 705.983 de lei pentru perioada 24 mai 2015 – 12 decembrie 2018, precum și să emită dispoziția de plată trezorerială care să prevadă plata dobânzii; obligarea SFS să-i achite SRL „R” suma de 211.718,27 lei cu titlu de dobândă pentru încălcarea termenului de restituire a TVA în sumă de 705.983 lei pentru perioada 24 mai 2015 – 12 decembrie 2018.

În motivarea acțiunii reclamanta a specificat că, prin actul de control fiscal din 19 iunie 2013, în rezultatul controlului efectuat la SRL „R”, s-a constatat că TVA spre trecere în cont constituie suma de 2.506.783 lei.

A menționat că pârâtul nu a executat cererea privind restituirea TVA în termenul de 45 de zile prevăzut de art. 101 alin. (5) din Codul fiscal și pct. 19 din Regulamentul privind restituirea TVA, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93 din 1 februarie 2013.

Reclamanta a susținut că prin prezenta acțiune a supus examinării cazul de încălcare a termenului de restituire a TVA prin a doua tranșă în sumă de 705.983 lei. Astfel, pentru încălcarea termenului de 45 de zile pentru restituirea TVA, SFS îi datorează SRL „Ritlabs” dobânda calculată în modul stabilit de art. 176 alin. (3) din Codul fiscal și pct. 51 din Regulamentul privind restituirea TVA, pentru perioada 24 mai 2015 – 12 decembrie 2018, adică perioada cuprinsă între data primirii cererii și data compensării de către Trezoreria de Stat.

În această ordine de idei, a conchis că pentru încălcarea termenului de restituire a TVA în sumă de 705.983 lei, dobânda calculată pentru perioada 24 mai 2015 – 12 decembrie 2018 constituia suma de 211.718,27 lei.

Succesiv, reclamanta a susținut că, la 20 decembrie 2018, a depus la SFS cererea nr. 2387, prin care a solicitat achitarea dobânzii pentru încălcarea termenului de restituire a TVA, însă, contrar obligațiilor sale legale consemnate, pârâtul nu a examinat cererea, nu a oferit niciun răspuns la aceasta și nu a achitat dobânda.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

SRL „SG” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Nord, cu privire la anularea actelor de inspecție din 16 august 2016, 22 august 2016 și din 13 septembrie 2016, întocmite de către Biroul Vamal Bălți și încasarea din contul pârâtului a sumelor încasate nefondat în baza actelor de inspecție enunțate în mărime 411.457,51 lei.

A menționat că, în perioada lunilor august-septembrie 2016, a efectuat mai multe importuri de produse de larg consum, însă organul vamal a pus în sarcina sa, în mod neîntemeiat și unilateral, spre plată impozite nejustificate, emițând actele cu caracter administrativ. A respectat întocmai procedura stabilită la determinarea și declararea valorii în vamă a mărfurilor introduse.

A afirmat că, pentru confirmarea veridicității datelor privind valoarea în vamă anunțată și a datelor suplimentare referitoare la ea, au fost prezentate documentele de bază, care nu au fost contestate de către pârât și nu a fost efectuată nici o referire la aceste acte, fiind doar nejustificat solicitată prezentarea actelor suplimentare.

A relevat că, deși organul vamal a solicitat documente suplimentare la declarația vamală, nu și-a rezervat cerința obligatorie de confirmare a acelor documente prezentate anterior. Mai mult, la depunerea declarațiilor vamale, a respectat întru totul rigorile legale în vigoare, iar autoritatea vamală nu a elucidat prin care anume suspiciuni se confirmă neveridicitatea documentelor prezentate. A prezentat suplimentar organului vamal informații cu privire la valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare, importate anterior, precum și lista de prețuri ale producătorului, de care nu dispune organul vamal (documentele comerciale, vamale și de plată, facturi, scrisori de trăsură, etc., referitoare la tranzacții cu mărfuri identice sau similare), însă Biroul Vamal Nord nu a reacționat și, prin urmare, a fost subiectiv la adoptarea actelor administrative contestate.

A menționat că, la data de 1 septembrie 2016, a expediat în adresa pârâtului cererea prealabilă, prin care a solicitat anularea actelor de inspecție din 16 august 2016 și 22 august 2016, însă, prin răspunsul din 15 septembrie 2016, Serviciul Vamal a respins cererea menționată, indicând că acțiunile autorității vamale au fost legale și întemeiate.

A susținut că, la data de 22 septembrie 2016, a expediat în adresa pârâtului cererea prealabilă, prin care a contestat actul de inspecție emis în privința declarației vamale nr. 9050I4272 din 13 septembrie 2016, însă, prin răspunsul din 4 octombrie 2016, aceasta a fost respinsă.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La data de 24 mai 2019, A.B. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la repunerea în termenul de procedură, prin care a solicitat admiterea acțiunii, repunerea în termenul de contestare a ordinului nr. 51-p din 16 ianuarie 2017 cu privire la sancționarea disciplinar.

În motivarea acțiunii reclamantul A.B. a invocat că ordinul nr.51-p din 16 aprilie 2019 privind sancționarea disciplinară sub formă de eliberare din serviciu este ilegal, deoarece ordinul respectiv a fost emis în baza unor presupuneri nedovedite, după cum urmează din textul ordinului, alin.4, astfel în rezultatul analizei și verificării înregistrărilor imaginilor video de către inspectori s-a prezumat că deconectarea camerelor de supraveghere a fost produsă intenționat, iar conform alin. 5 din același ordin, deconectarea camerelor de supraveghere video putea avea ca temei o intenție ascunsă, ce putea crea o consecință gravă.

Reclamantul a indicat că, în atribuțiile de serviciu, precum și conform specializării, competența colaboratorului vamal nu presupune sarcini și abilități ce țin de funcționarea camerelor de supraveghere video, iar temeiurile de fapt ale aplicării sancțiunii disciplinare nu corespund cu temeiurile de drept formulate în ordin.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

SRL „M” și SRL „Z” au depus cerere de chemare în judecată împotriva IP „Oficiul Național al Viei și Vinului”, prin care au solicitat anularea răspunsului nr. 374/03 din 22 martie 2019 și înlăturarea încălcărilor admise, prin constatarea faptului că nu urmează să achite contribuțiile în „Fondul Viei și Vinului”, în perioada 11.02.2013-11.02.2023.

În motivarea cererii reclamanții au invocat că, din anul 2005, sunt rezidenți ai Zonei Antreprenoriatului Liber „Tvardița”. Au menționat că activitatea principală a fabricilor este producerea, păstrarea și realizarea angro a producției alcoolice.

Legea nr. 262 din 16.11.2012 privind modificarea și completarea unor acte legislative s-a modificat și s-a completat Legea viei și vinului nr. 57-XVI din 10.03.2006, a fost creat „Fondul Viei și Vinului” și stabilite contribuții obligatorii ale producătorilor de produse vitivinicole.

La data de 2 martie 2019 s-au adresat cu o scrisoare IP „Oficiul Național al Viei și Vinului”, care este gestionarul „Fondului”, prin care au solicitat să li se explice, dacă sunt obligați să achite contribuții în „Fondul” creat în termen de 10 ani după intrarea în vigoare a prezentei legi, și anume, în perioada 11.02.2013-11.02.2023.

IP „Oficiul Național al Viei și Vinului”, prin răspunsul nr. 374/03 din 22 martie 2019 le-a comunicat că SRL „M” și SRL „Z”, fiind producători de produse vitivinicole, urmează să achite contribuțiile obligatorii în „Fond” în condițiile legislației.

Cu răspunsul primit nu au fost de acord, considerând că prin Legea nr. 262 din 16.11.2012 privind modificarea și completarea unor acte legislative li s-a înrăutățit condițiile de activitate, fiind rezidenți ai zonei libere.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 8 mai 2019, reclamantul ANPFI a depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei de Avizare a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală cu privire la constatarea încălcării de către Comisia de avizare a OGC a AGEPI a termenului de 30 zile pentru soluționarea cererii de avizare și avizarea ANPFI în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe.

Astfel, necesitatea avizării ANPFI a constatat în eficientizarea gestionării drepturilor conexe, în folosul titularilor, precum și întreținerea unor relații de colaborare cu mediul utilizatorilor. ANPFI va realiza pași concreți pentru modernizarea, transparentizarea și conformarea la standardele europene a actualului sistem de gestiune colectivă din RM, nu în ultimul rând ANPFI va pleda pentru asigurarea corectitudinii repartizării remunerațiilor titularilor de drepturi și menținerea tabloului de transparență a gestionării financiare. De asemenea, ANPFI va contribui esențial la îmbunătățirea modului în care sunt gestionate drepturile titularilor de drepturi conexe, prin stabilirea unor standarde comune de guvernanță, transparență și gestiune financiară, standarde comune pentru acordarea de licențe în acord cu spiritul legislației naționale și internaționale.

Totodată, ANPFI este o asociație a titularilor de drepturi conexe, spre deosebire de alte asociații avizate de AGEPI, cu dreptul de colectare a remunerației, iar în Republica Moldova nu există nici o altă asociație care are doar titulari de drepturi conexe precum este ANPFI și în interesul cărora își propune să activeze.

Cu privire la forma de acumulare a remunerație pentru titularii de drepturi în calitate de organizație de gestiune colectivă, ANPFI se va alătura altor OGC precum este Oficiul Republican al Dreptului de Autor (ORDA) și Asociația Națională Copyright (ANCO) care au fondat CLAD pentru optimizarea cheltuielilor în vederea colectării și distribuirii remunerației titularilor de drepturi.

La moment, ANPFI dispune de o scrisoare de garanție din partea Asociației Naționale Copyright prin care ultima este dispusă să transmită o parte a titularilor de drepturi conexe și să îndemne alți titulari de drepturi conexe să adere în calitate de membri la ANPFI după obținerea avizării din partea AGEPI, iar pe lângă Asociația Națională Copyright, ANPFI duce negocieri cu alte OGC din străinătate în vederea încheierii unor acorduri de reprezentare reciprocă.

În acest context, reclamanta a subliniat că la 3 aprilie 2019 a depus la sediul Comisiei de avizare a OGC a AGEPI cerere cu privire la avizarea în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe la care au fost anexate o serie de înregistrări, iar cu depășirea vădită a termenului legal de 30 de zile, comisia de avizare a AGEPI nu a informat-o despre examinarea cererii depusă și avizarea în calitate de OGC, motiv pentru care a fost depusă prezenta acțiune.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 6 iunie 2019, David Dancea, om de afaceri prosper, a contractat o asigurare de viață în sumă asigurată de 3.000.000 lei.

Conform dispozițiilor contractuale, fiica lui, Ilinca Dancea, a fost desemnată beneficiar în poliță.

După mai multe probleme personale și profesionale, la 15 mai 2023, David Dancea s-a sinucis.

Câteva luni mai târziu, Ilinca Dancea a cerut asigurătorului plata indemnizației de asigurare. Asigurătorul a răspuns cu refuz, din cauza faptului că polița expres exclude plata indemnizației în caz de sinucidere a persoanei expuse la risc.

Ilinca Dancea a promovat în instanță o acțiune împotriva asigurătorului, solicitând anularea refuzului și încasarea indemnizației de asigurare.

Cererea de chemare în judecată a fost depusă în instanță fără taxă de stat, reclamanta susținând că este scutită de la plata taxei de stat.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 5 martie 2019, SA „Fabrica de Mobilă” a încheiat un contract de asigurare de viață cu SA „Insurance Protect”. Contractul îi desemnează ca persoane asigurate toți salariații „Fabrica de Mobila” SA.

La 10 octombrie 2020, Daniela Dinu, contabilă SA „Fabrica de Mobilă”, a depus o cerere la „Insurance Protect” SA pentru acoperirea cheltuielilor de tratament în sumă de 20.000 euro, pe care ea le-a suportat peste hotare.

Asigurătorul a răspuns cu refuz de plată a despăgubirii, indicând că, conform condițiilor de asigurare, cheltuielile de tratament la spitalele de peste hotare sunt acoperite doar dacă există avizul confirmativ unui medic din Moldova indicat de către asigurător.

Daniela Dinu a acționat în judecată SA „Fabrica de Mobilă”, solicitând prejudiciul suportat, deoarece, angajatorul nu a informat-o despre această condiție din condițiile de asigurare.

În ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, SA „Fabrica de Mobilă” a solicitat atragerea companiei de asigurări în proces, în calitate de co-pârâtă. Totodată, SA „Fabrica de Mobilă” a solicitat ca prejudiciul suportat de Daniela Dinu să fie încasat din contul companiei de asigurări.

Judecătoria Chișinău prin încheiere a atras în proces în calitate de co-pârât compania de asigurări, iar prin hotărârea judecătorească pronunțată ulterior a încasat prejudiciul suportat de Daniela Danu din contul companiei de asigurări.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 3 martie 2019, a avut loc un accident rutier, cauzat de Anghel Zinaida, care a tamponat din spate automobilul lui Vlas Constantin.

Ulterior producerii accidentului rutier, Anghel Zinaida a recunoscut pe loc fapta, iar părțile implicate în accident s-au înțeles că, Anghel Zinaida îi plătește lui Vlas Constantin pe loc dauna de 800 de lei, iar Vlas Constantin nu mai are pretenții.

Vlas Constantin a primit banii și a eliberat o recipisă Zinaidei Anghel, în conținutul căreia a indicat expres că nu are pretenții față de persoana vinovată de producerea accidentului rutier.

După aceasta, la 10 martie 2019, Vlas Constantin a apelat la atelierul de reparație auto SRL „VisCar” și i s-a făcut o ofertă de reparație a automobilului la prețul de 3.000 lei. Vlas Constantin a reparat mașina.

În 30 martie 2019, Vlas Constantin a acționat-o în judecată pe Anghel Zinaida, solicitând încasarea sumei de 2.200 lei pentru repararea prejudiciului cauzat.

Anghel Zinaida a solicitat încetarea procesului, susținând că între părți a fost încheiată o tranzacție, materializată în recipisa semnată de reclamant la 3 martie 2019, prin care litigiul dintre părți a fost soluționat extrajudiciar.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

În data de 3 mai 2019, SRL „AgroProfit” a încheiat un contract de societate civilă cu 10 gospodării țărănești, care dețineau în proprietate terenuri agricole pe 5 ani, cu suprafața totală cumulată de 100 ha.

Conform condițiilor contractului de societate, au fost stabilite următoarele:

- contribuția SRL „AgroProfit” la societate era materialul săditor și lucrările agricole, iar gospodăriile țărănești contribuiau cu folosința terenurilor și munca membrilor săi;
- roada rezultată din prelucrarea terenurilor aparținea exclusiv SRL „AgroProfit”;
- după vânzarea roadei de către SRL „AgroProfit”, asociații urmau să împarte în anumite cote determinate produsul vânzării roadei.

La 5 decembrie 2020, SRL „AgroProfit” a devenit insolubilă. Gospodăriile țărănești au înaintat cerere în instanța de insolabilitate de separare a bunurilor lor (banii aflați pe conturile SRL „AgroProfit” rezultați din vânzarea roadei anului 2020), conform cotelor ce le revin.

Administratorul insolvabilității a cerut respingerea cererilor, invocând că asociații nu dețin drept de separare.

**INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019**

M1, M2 și M3 sunt cei trei moștenitori, în cote succesoriale egale, ai lui D. Masa succesorală include și clădirea comercială de 300 m.p. Până ce ei nu au convenit asupra partajului masei succesoriale.

M1 a propus celorlalți moștenitori transmiterea în chirie a imobilului pe termen de 1 an, contra unei chirii lunare de 1.500 euro către SRL „MoldCredit”. M2 a fost de acord cu propunerea lui M1, însă M3 a susținut că chiria este prea mică și s-a opus încheierii contractului de locațiune.

M1 și M2 au semnat contractul de locațiune a întregului imobil cu SRL „MoldCredit”.

M3 a contestat contractul în instanța de judecată, pe motiv că contractul de locațiune a fost încheiat fără acordul său, formulând pretențiile sale față de M1 și M2.

Prin încheierea judecătorului s-a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată și s-a stabilit ședința de mediere judiciară. Prin aceeași încheiere, instanța a atras pe SRL „MoldCredit” în proces în calitate de intervenient accesoriu.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Andrei și Ion, doi prieteni, privind meciul de fotbal Liverpool vs. Tottenham, au pariat pe 500 lei, pe rezultatul meciului. Alți prieteni au fost prezenți la efectuarea pariului. După finalul meciului, Andrei, care a câștigat pariul, i-a cerut lui Ion suma promisă de 500 lei.

Deoarece Ion a refuzat să plătească, Andrei a introdus o acțiune în judecată de încasare silită a datoriei de 500 lei.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, Andrei a solicitat audierea prietenilor prezenți la efectuarea pariului, pentru a proba temeinicia acțiunii formulate.

Prin încheierea de acceptare a cererii de chemare în judecată, judecătorul a respins cererea lui Andrei cu privire la audierea martorilor.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Antonia și Parascovia erau două vecine bătrâne, soții căroră au decedat demult, iar copiii și nepoții erau plecați peste hotarele țării. În noaptea de 20 noiembrie 2019, Antonia a decedat și ea.

După decesul Antoniei, Parascovia nu avea telefonul vreunei rude a defunctei, dar a rugat oamenii din sat s-o contacteze.

Între timp, Parascovia avea grijă zilnic de animalele din gospodăria Antoniei, iar odată chiar a chemat veterinarul și a cheltuit 500 lei pentru medicamente pentru vaca Antoniei. Totodată, Parascovia a achitat impozitul pe bunurile imobile. Deoarece rudele nu au venit la înmormântare, Parascovia a acoperit cheltuielile de înmormântare, cât și de pomenirea de 40 de zile.

După 5 luni de la deces, feciorii dnei Antonia au revenit în țară și au depus cereri de acceptare a moștenirii la notarul public din localitate. Deoarece feciorii au refuzat să discute cu Parascovia despre cheltuielile pe care ea le-a suportat, ea a angajat un avocat și a înaintat o acțiune în justiție față de moștenitorii Parascoviei, prin care a cerut remunerație pentru grija ce a purtat-o pentru gospodăria Parascoviei, cheltuielile de înmormântare și de pomenire, cheltuielile de hrană și îngrijire a animalelor domestice, precum și impozitul pe bunurile imobile.

Concomitent cu depunerea acțiunii în instanță, reclamanta a solicitat scutirea de la plata taxei de stat, invocând situația materială dificilă, precum și a depus cerere de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, solicitând ca instanța să interzică notarului eliberarea certificatelor de moștenitor legal pe numele feciorilor Antoniei.

Judecătorul a admis parțial cererea Parascoviei de scutire de la plata taxei de stat și a acordat reclamantei termen pentru a achita o taxă de stat în mărime de 350 lei. La aceeași dată, judecătorul a emis încheiere prin care a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Compania Apple Inc. menține pe pagina sa de internet un anunț constant prin care informează experții în programare că ea va plăti 100.000 dolari SUA oricărei persoane care va demonstra o breșă în sistemul de securitate al oricărui produs, program de computer sau oricărei aplicații a companiei.

La 25 iulie 2019, Gheorghe Adomniței, expert în programare din Republica Moldova, a expediat în adresa Companiei Apple Inc. o scrisoare, la care era atașată o prezentare PowerPoint, în care a fost explicată o breșă depistată de acesta în sistemul de securitate al unui telefon iPhone X.

Compania Apple Inc. a refuzat să-i achite lui Gheorghe Adomniței suma de 100.000 dolari SUA, susținând că breșă depistată de acesta nu este una semnificativă, care ar influența securitatea produselor similare.

Astfel, Gheorghe Adomniței a depus cerere de chemare în judecată prin care a solicitat încasarea forțată de la compania pârâtă a sumei de 100.000 dolari SUA.

După acceptarea cererii de chemare în judecată, judecătorul a dispus comunicarea actelor de procedură pârâtei, prin intermediul poștei electronice. Actele de procedură, cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexe au fost comunicate prin poșta electronică pârâtei, în limba de stat a Republicii Moldova.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Arhirii Luca a încheiat cu SRL „Construct Imobil” un contract de vânzare-cumpărare a imobilului în curs de construire, prin care SRL „Construct Imobil” s-a obligat să construiască și să transmită în proprietate lui Arhirii Luca un apartament cu două camere, cu suprafața de 60 m.p. la prețul de 60 000 euro, câte 1.000 euro pentru fiecare m.p.

La darea în exploatare a construcției, după întocmirea planului cadastral, s-a depistat că apartamentul respectiv are o suprafață nu de 60 m.p., cum este prevăzut în contract, ci de 63,5 m.p.

La momentul întocmirii actului de predare-primire, SRL „Construct Imobil” a solicitat de la Arhirii Luca suma de 3.500 euro suplimentar, în legătură cu faptul că suprafața imobilului s-a mărit.

Arhirii Luca nu dispune de o asemenea sumă de bani, iar SRL „Construct Imobil” refuză să transmită acestuia imobilul în proprietate.

Având în vedere refuzul companiei de construcții de transmitere a imobilului în proprietate, Arhirii Luca a depus cerere de chemare în judecată prin care a solicitat obligarea companiei de construcții să-i transmită în proprietate imobilul contractat.

Compania de construcții a depus cerere reconvențională prin care a solicitat încasarea forțată de la Arhirii Luca a sumei de 3.500 euro, care constituie prețul suprafeței suplimentare a apartamentului construit.

Instanța, prin încheiere motivată, a restituit cererea reconvențională. Potrivit mențiunilor executate la finele încheierii, aceasta poate fi atacată cu recurs în termen de 10 zile de la pronunțare.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 10 martie 2019, între Primarul unității administrativ-teritoriale (UAT), A., și Boris Argir a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare a terenului proprietate a unității administrativ teritoriale, amplasat în intravilan.

Conform condițiilor contractuale, terenul a fost vândut lui Boris Argir la prețul de 50.000 lei.

Contractul de vânzare-cumpărare și, respectiv, dreptul de proprietate al lui Boris Argir, au fost înregistrate în Registrul bunurilor imobile la 10 aprilie 2019.

Ulterior, la 10 martie 2020, Consiliul unității administrativ-teritoriale, reprezentat de secretar, a introdus acțiune în nulitate în instanță, iar la 12 martie 2020 acțiunea a fost notată în Registrul bunurilor imobile. Acțiunea Consiliului s-a axat pe faptul că prețul la care a fost vândut terenul este mai mic decât valoarea reală a acestuia. La acțiunea Consiliului s-a anexat borderoul de calcul al prețului normativ al terenului, din care rezultă că prețul normativ al terenului este de 200.000 lei.

La 10 martie 2021, a rămas definitivă hotărârea judecătorească prin care se constată nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare.

**INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019**

La 10 aprilie 2019, din greșeala contabilului-șef, cumpărătorul SRL „Prelucrare-Agricolă” face o plată repetată de 100.000 lei vânzătorului SRL „Cereale”, în baza contractului de vânzare-cumpărare a grâului din 13 martie 2019. Asta, deși anterior, un alt contabil al lui SRL „Prelucrare-Agricolă” deja a făcut această plată.

SRL „Prelucrare-Agricolă” a înaintat acțiune față de SRL „Cereale” și față de banca SRL „Cereale”, BC „MoldBank” SA, de restituire în solidar a sumei de 100.000 lei și a dobânzii legale de întârziere.

Judecătorul a restituit cererea de chemare în judecată, pe motiv că SRL „Prelucrare-Agricolă” nu a respectat procedura de soluționare a cauzei pe cale extrajudiciară.

**INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019**

Guțu Svetlana a coabitat timp de 3 ani cu Stroici Vitalie în imobilul acestuia, amplasat în mun. Chișinău, bd. Dacia 80/3, ap. 15, însă nu erau căsătoriți.

După ce și-au încetat relația, Guțu Svetlana a înaintat acțiune în judecată față de Stroici Vitalie privind recuperarea cheltuielilor de 100.000 lei, pe care Guțu Svetlana le-a suportat la reparația curentă a imobilului lui Stroici Vitalie.

Stroici Vitalie a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, la fel pârâtul a mai comunicat că, de fapt, cu reclamanta a încheiat un contract de locațiune.

Totodată, pârâtul a solicitat scoaterea cererii de chemare în judecată de pe rol, pe motivul neachitării taxei de stat în cuantumul stabilit de lege.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Artur Durnea a luat un împrumut la 20 martie 2019, în mărime de 10.000 lei de la organizația creditară nebancară (OCN), cu dobândă de 25% anual.

Contractul conținea o clauză penală: „Penalitatea este de 1% per zi de întârziere (365% per an)”.

Artur Durnea nu a efectuat plățile timp de un an, acumulându-se o datorie în mărime de 30.000 lei, care este compusă din:

- sumă de bază – 5.000 lei;
- dobândă – 2.500 lei;
- penalități pe sumă de bază – 15.000 lei;
- penalități pe dobândă – 7.500 lei.

Artur Durnea a achitat benevol suma de 30.000 lei către împrumutător, iar ulterior a depus în instanță cerere cu privire la constatarea nulității clauzei penale, pe motiv că este abuzivă.

Pârâta, în prima ședință de judecată, a depus cerere de încetare a procesului, susținând că Artur Durnea nu mai poate solicita declararea nulității unor clauze contractuale, din considerentul că efectele contractului au încetat odată cu achitarea integrală a datoriei.

Prin încheierea instanței, procesul civil intentat la acțiunea lui Artur Durnea a fost încetat.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Barbos Dumitru trebuia să plătească o sumă lui Cucu Tudor la 1 august 2019, în baza contractului de vânzare-cumpărare din 4 aprilie 2019. Totuși, Barbos Dumitru a decis să achite suma în avans, la 1 iunie 2019.

La 1 august 2019, Barbos Dumitru a înaintat o pretenție față de Cucu Tudor cu solicitarea de achitare a dobânzii pentru folosința banilor săi pentru perioada 1 iunie 2019 – 1 august 2019.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea prin faptul că Cucu Tudor a realizat o îmbogățire nejustificată.

Pârâtul, fiind citat legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat, motiv din care instanța a pronunțat hotărâre judecătorească de admitere a acțiunii.

La expirarea termenului de 3 luni de la pronunțarea hotărârii judecătorești, Barbos Dumitru a depus cerere de întocmire a hotărârii motivate, menționând că hotărârea judecătorească urmează a fi recunoscută și încuviințată executarea silită a acesteia pe teritoriul Republicii Moldova.

Prin încheiere, care nu se supune căilor de atac, judecătorul a refuzat să întocmească hotărârea motivată.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 2 mai 2019, Mihăilescu Ion a devenit unicul moștenitor al defunctului Mihăilescu Dumitru.

În masa succesorală rămasă după decesul lui Mihăilescu Dumitru, se include, pe lângă un imobil și 2 automobile, și o creanță de 100.000 lei a lui Mihăilescu Dumitru față de împrumutatul său, Iurcu Alexandru.

Mihăilescu Ion a obținut certificat de moștenitor legal la 1 august 2019 și a pretins plata datoriei de la Iurcu Alexandru.

Iurcu Alexandru îi plătește lui Mihăilescu Ion datoria și primește chitanță.

La 1 septembrie 2020, certificatul de moștenitor al lui Mihăilescu Ion este anulat pe motiv că el era dezmoștenit prin testamentul depistat ulterior, iar la moștenire vine Mihăilescu Daniel, unic moștenitor legal.

Mihăilescu Daniel a înaintat pretenție față de Iurcu Alexandru, de a plăti datoria de 100.000 lei pe care Iurcu Alexandru o datora defunctului Mihăilescu Dumitru, dar a primit refuz.

Astfel, Mihăilescu Daniel a depus cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea din contul lui Iurcu Alexandru a sumei datoriei de 100 000 lei, pe care acesta o are față de succesorul lui Mihăilescu Dumitru.

Judecătorul a emis încheiere de refuz în primirea cererii de chemare în judecată, pe motiv că, acțiunea a fost înaintată împotriva pârâtului necorespunzător.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

SRL „Carpet” a încheiat un contract de transport cu SRL „SigurTrans”, care urma să transporte 200 de covoare, a căror valoare constituia 150.000 USD.

Conform contractului de transport, covoarele urmau să fie transportate la un agent economic din România.

În drum spre destinație, după trecerea frontierei moldo-române camionul a staționat în fața unui han. Peste noapte, camionul a fost spart, iar o parte din marfă, în proporție de 60%, a fost sustrasă.

În acest sens, pe teritoriul României a fost înaintat un dosar penal, însă făptuitorii așa și nu au fost prinși.

SRL „Carpet” a înaintat cerere de chemare în judecată față de șoferul SRL „SigurTrans”, Vasile Manole, pentru repararea prejudiciului cauzat, care echivalează cu valoarea covoarelor care au fost sustrate.

În ședința instanței, șoferul Vasile Manole a invocat că el nu răspunde de prejudiciul cauzat reclamantei și a solicitat atragerea companiei de transport în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărâre judecătorească, instanța a respins cererea lui Vasile Manole cu privire la atragerea companiei de transport în proces și a respins cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Carpet”. Prin aceeași hotărâre, s-a încasat de la reclamantă în beneficiul pârâtului cheltuielile de asistență juridică în mărime de 15.000 lei.

Ulterior, SRL „Carpet” a depus cerere de explicare a hotărârii judecătorești.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Alexandru (în vârstă de 20 ani), suferă de boală congenitală manifestată prin schizofrenie. Totuși, mama sa, care îl îngrijește, nu a decis să ceară instituirea măsurii de ocrotire în instanța de judecată.

La o anumită vârstă, Alexandru a început să viziteze magazinele care vindeau telefoane mobile, să cumpere telefon mobil în credit și, în aceeași zi, să-l doneze trecătorilor. Mama lui Alexandru a rămas șocată să primească facturi de la instituțiile bancare și financiare nebancare privind creditele contractate de Alexandru. Ea a înaintat o acțiune în instanța de judecată, cerând anularea contractelor de vânzare-cumpărare și de credit, cu condiția că Alexandru va fi scutit de obligația de a restitui prețul telefoanelor cumpărate. Avocatul magazinelor solicită instanței respingerea acțiunii și, pe cale alternativă, dacă contractele se anulează, să oblige pe Alexandru și, în subsidiar, pe mama sa, să repare prejudiciul cauzat magazinelor.

Judecătorul a refuzat primirea cererii în procedură, motivând prin faptul că legea nu-i acordă mamei lui Alexandru dreptul adresării în judecată în astfel de circumstanțe.

**INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019**

Ana-Maria Tudose era proprietara mai multor imobile, printre care și a apartamentului nr. 30 din str. Pușkin 43/1 din Chișinău. Pe durata plecării sale peste hotare, ea i-a permis prietenei sale, Luiza Gîncu, să locuiască în acel apartament gratuit. La reîntoarcerea Anei-Maria, în 10 august 2019, Luiza a refuzat să restituie apartamentul și a refuzat accesul Anei-Maria la el, schimbând lacătul. După mai multe scandaluri, Luiza și-a găsit o altă locuință și la 15 decembrie 2019 a părăsit apartamentul.

La 10 februarie 2020 Ana-Maria Tudose a acționat în judecată pe Luiza Gîncu, cerând plata de despăgubiri și anume pierderea folosinței apartamentului pe durata a perioadei de 4 luni ($€200 \times 4 = 800€$). Prin referință, Luiza a obiectat la acțiune, susținând că Ana-Maria nu are un profit ratat, fiindcă în mod normal ea nu transmitea apartamentul în chirie, ci locuia în el.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 10 decembrie 2019, dimineața, pe când era încă întuneric și ploua ușor, Igor Calestru, în vârstă de 25 de ani se deplasa spre casă cu bicicleta pe un drum iluminat. Înainte de a ajunge la intersecție, Tudor Bacu, fiind la volanul automobilului *M*, l-a tamponat din spate pe Igor, care a fost catapultat pe contrasens, unde a fost tamponat de automobilul condus de Ana Gîlca. Igor a decedat imediat.

Soția și copiii lui Igor au înaintat față de Tudor Bacu o acțiune de reparare a prejudiciului patrimonial (pierderea întreținătorului) și moral (1.000.000 lei pentru fiecare reclamant) cauzat.

Prin referință, Tudor a invocat faptul că el nu poartă răspundere, fiindcă el a fost orbit de un vehicul ce venea din contrasens, mai ales și de problemelor sale de vedere, care s-au dezvoltat în ultima perioadă și despre care el nu cunoștea. Tudor Bacu mai invocă faptul că Igor are și el o culpă la accident, fiindcă Igor Calestru nu purta cască de protecție, bicicleta nu era dotată cu marcaj reflectorizant, iar Igor circula chiar în mijlocul benzii, și nu lângă bordură. Pârâtul a solicitat numirea unei expertize judiciare a accidentului rutier.

**INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019**

În cadrul unui meci de box autorizat din 3 octombrie 2019, ca urmare a unei lovituri mai puternice, sportivul A.J. i-a fracturat coloana vertebrală boxerului L.O.

L.O. a necesitat tratament costisitor peste hotare și a pierdut capacitatea de a merge.

Peste 6 luni, L.O. introduce acțiune în judecată față de A.J. și organizatorul turneului de box pentru repararea prejudiciului patrimonial (50.000€) și moral (100.000€) cauzat.

Judecătorul a restituit cererea pe motivul nerespectării procedurii prealabile.

**INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019**

Angela a invitat mai mulți prieteni la o petrecere la ea acasă în 20 iunie 2019.

În cadrul petrecerii s-a consumat mult alcool și a avut loc o încăierare.

Cineva a lovit grătarul și a avut loc un incendiu care a deteriorat semnificativ casa.

Angela a acționat în judecată în solidar pe Ion, Andrei și Nicu, care au participat la încăierare, cerând plata de despăgubiri în mărime de 500.000 lei, costul reparației casei.

Fiecare din ei a negat că anume el a lovit grătarul.

**INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019**

La 10 decembrie 2019, dimineața, pe când era încă întuneric și ploua ușor, Igor Calestru, în vârstă de 25 de ani se deplasa spre casă cu bicicleta pe un drum iluminat. Înainte de a ajunge la intersecție, Tudor Bacu, fiind la volanul automobilului *M*, l-a tamponat din spate pe Igor, cauzându-i vătămări corporale grave.

Mama lui Igor a înaintat față de Tudor Bacu o acțiune de reparare a prejudiciului patrimonial suportat. În motivarea acțiunii ea a arătat că a fost nevoită să suporte cheltuielile medicale de tratament ale lui Igor, în mărime de 150.000 lei.

Prin referință, avocatul lui Tudor a solicitat respingerea acțiunii, arătând că Igor nu a suferit nici un prejudiciu.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 18 noiembrie 2019 seara, pe timp de ploaie, Igor Calestru, în vârstă de 25 de ani, se deplasa spre casă cu bicicleta pe un drum iluminat. Înainte de a ajunge la intersecție, Tudor Bacu, fiind la volanul automobilului *M*, l-a tamponat din spate pe Igor, cauzându-i vătămări corporale grave, inclusiv amputarea unui picior.

Mama lui Igor a înaintat, din numele lui Igor, față de Tudor Bacu o acțiune de reparare a prejudiciului patrimonial și moral (100.000 €) suportat. În motivarea capătului de cerere privind prejudiciul patrimonial, ea a arătat că Tudor studia la liceu și se pregătea să intre la Facultatea de Economie, iar apoi să activeze ca manager. Prin urmare, reclamantul solicită un salariu mediu al unui manager de 5.000 lei pe lună, până când Igor va împlini vârsta legală de pensionare.

Judecătorul a refuzat primirea cererii în procedură, motivând prin faptul că legea nu-i acordă mamei lui Igor dreptul adresării în judecată în astfel de circumstanțe.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 3 august 2020, seara, pe timp de ploaie, Igor Calestru, în vârstă de 23 de ani, se deplasa spre casă cu bicicleta pe un drum iluminat. Înainte de a ajunge la intersecție, Tudor Bacu, fiind la volanul automobilului *M*, l-a tamponat din spate pe Igor, cauzându-i vătămări corporale grave, cauzându-i dizabilitate locomotoare permanentă.

Igor a înaintat față de Tudor Bacu o acțiune de reparare a prejudiciului patrimonial și moral (30.000 €) suportat. În motivarea capătului de cerere privind repararea prejudiciului patrimonial, el a arătat că, de când s-a externat din spital, el este constant îngrijit de mama sa, și din acest motiv, ea nu mai poate lucra la locul ei de muncă la care primea 10.000 lei și a fost nevoită să își dea demisia. Prin urmare, reclamantul solicită o despăgubire lunară de 10.000 lei pe lună până când Igor va împlini vârsta legală de pensionare.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Ion (70 de ani) și Andreea Enache (65 ani) au înaintat acțiune față de compania *Industrielle Chemikalien AG* (Germania) la judecătoria Chișinău.

În acțiune au indicat că soții Enache, de 15 ani, cumpără și folosesc în gospodăria lor erbicidul „WeedKiller”. Cinci ani în urmă ei s-au îmbolnăvit de cancer. Expertiza a indicat că o cauză probabilă ar fi glifosatul care intră în componența erbicidului. La fel, ei au adus extrasele din mai multe jurnale de specialitate din România și Franța care indică faptul că glifosatul este o cauză de apariție a cancerului. Reclamanții susțin că, dacă pe ambalajul produsului era indicat riscul de cancer, ei niciodată nu l-ar fi cumpărat.

Reclamanții cer prejudiciu patrimonial, sub forma cheltuielilor medicale de 50.000 €, prejudiciu nepatrimonial, pentru suferințele fizice și psihice de 100.000 € pentru fiecare, precum și daune punitive în mărime de 10.000.000 € pentru a pedepsi pârâtul pentru practicile sale abuzive care, cunoscând efectele glifosatului, a ales să nu-l retragă de pe piață, ci să continue comercializarea lui.

Pârâtul a invocat excepția de tardivitate și, ca apărare alternativă, că acțiunea este nefondată.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

După nunta care a avut loc la 20 iunie 2019 la restaurantul SRL „Nunta de Vis”, Andrei și Ileana Doni, precum și circa 40 de persoane din rândul oaspeților au suferit infecție de salmonela. Microbi de *salmonella enteritidis* mai târziu au fost depistați nu doar în înghețata de vanilie, dar și în torta pregătită de bucătarul Ioana Paladi și fiica sa, care au fost depistați a fi purtători de salmonela.

Andrei și Ileana Doni au înaintat acțiune în justiție la 1 octombrie 2019 și au solicitat restituirea sumei de 300.000 lei plătiți de SRL „Nunta de Vis” pentru organizarea nunții, iar de la SRL și de la Ioana Paladi au cerut, solidar, despăgubiri pentru prejudiciul moral în mărime de 100.000 lei, precum și altă sumă de 1.000 euro pentru anularea călătoriei în Turcia pentru luna de miere și pierderea călătoriei.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 2 mai 2019, SRL „AppDev”, în calitate de proiectant, a încheiat cu SRL „MoldTour”, în calitate de client, un contract de proiectare a unei aplicații web în domeniul turismului. Contractul prevedea o clauză: *„Părțile nu au dreptul să folosească în afara scopurilor executării prezentului contract secretele comerciale obținute de la cealaltă Parte”*.

La 23 aprilie 2020, SRL „MoldTour” a înaintat o acțiune în judecată față de SRL „AppDev”, invocând faptul că a constatat că „Tango Travel” SRL, un alt client al SRL „AppDev”, a creat în august 2019 o aplicație care conține secrete comerciale ale SRL „MoldTour” privind piața de turism și preferințele călătorilor, secrete care au fost furnizate către SRL „AppDev” pe parcursul executării contractului din 2 mai 2019.

Reclamantul cere instanței: (1) interzicerea funcționării aplicației „Tango Travel” SRL până la înlăturarea secretelor comerciale ale SRL „AppDev”; (2) încasarea de la SRL „AppDev” a prețului serviciului de proiectare a aplicației ilegale și încasarea de la „Tango Travel” SRL a profitului obținut prin intermediul aplicației ilegale.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

După ce a muncit peste 15 ani la banca BC „MoldBankConsum” SA, Andrei Bârnă și-a dat demisia și, la 4 aprilie 2019, a deschis propria afacere de creditare non-bancară – SRL „Credit Accesibil”, la care a devenit unic asociat și administrator.

La 30 octombrie 2019, BC „MoldBankConsum” SA a acționat în judecată pe Andrei Bârnă și SRL „Credit Accesibil”, acuzându-i că ei folosesc secretele comerciale ale BC „MoldBankConsum” SA, și anume lista de clienți și tehnicile speciale de promovare ale produselor de credit, fapt confirmat prin raportul de expertiză extrajudiciară și declarațiile martorilor G.F. și I.F. Reclamantul, de asemenea, cere interzicerea folosirii secretelor în viitor și încasarea de la SRL „Credit Accesibil” a profitului obținut din secretele reclamantului, care urmează a fi stabilite printr-o expertiză economico-financiară. Prin referință, pârâții au invocat că Andrei Bârnă și-a folosit experiența acumulată pe parcursul carierei sale, inclusiv la BC „MoldBankConsum” SA, însă aceasta nu încalcă vreun secret comercial.

**INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019**

Mădălina Lunca, fiind moștenitoarea unui imobil din mun. Chișinău, a decis să-l vândă SRL „TopStyle” contra sumei de 2.000.000 lei. La sugestia notarului, în contractul de vânzare-cumpărare a fost inclusă clauza: *„Cumpărătorul va plăti prețul integral la contul fiduciar de sechestru al notarului nr. 23243420000200 la BC „MoldBankComercial” SA. După primirea de către notar a confirmării înregistrării dreptului de proprietate al Cumpărătorului în Registrul bunurilor imobile, ținut de ASP, notarul va plăti prețul integral la contul Vânzătorului nr. 3141213400020 în BC „TotalBank SA”.*

După autentificarea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului, cumpărătorul a plătit suma de 2.000.000 lei în contul notarului. Peste 2 zile, prin încheierea executorului judecătoresc Andrei Iorgu, a fost aplicat sechestru pe contul fiduciar al notarului, nr. 23243420000200, în sumă de 2.000.000 lei, având în vedere că SRL „TopStyle” este supus procedurii de urmărire silită pentru încasarea datoriei de 3.450.340 lei în folosul creditorului BC „PrimaBanca” SA conform hotărârii Judecătoriei Chișinău din 30 aprilie 2019.

Notarul și Mădălina Lunca au contestat încheierea executorului judecătoresc.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Fiind plecată la muncă peste hotare începând cu august 2019, Mădălina Lunca periodic trimitea bani prin sistemele de transferuri bănești fratelui său Andrei Lunca. Cu suma totală acumulată de 30.000 euro, Andrei a cumpărat, pe nume propriu, la 20 octombrie 2020, un imobil de 65 m.p. în mun. Chișinău. Andrei Lunca și soția sa, Ruxanda Lunca, au fost înregistrați ca proprietari devălmași ai imobilului în registrul bunurilor imobile.

După ce s-a reîntors în țară, la 2 martie 2021, Mădălina Lunca a introdus acțiune în instanța de judecată față de Andrei și Ruxanda Lunca, solicitând transmiterea proprietății imobilului. În susținerea acțiunii, ea a anexat corespondența prin poștă electronică și mesaje WhatsApp cu Andrei Lunca, prin care a coordonat imobilul pe care el urma să-l cumpere pentru ea, însă, pe o anumită perioadă, urma a fi înregistrat pe numele lui. Aceeași înțelegere este confirmată de declarațiile martorilor J.G. și D.G. Prin referință, Andrei a invocat că banii transmiși au fost o donație și el nu are careva obligații față de Mădălina Lunca.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2019

Reclamanta SRL „CA” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului privind obligarea pârâtului să adopte o decizie de încetare a raporturilor contractuale în baza contractului nr. 206 din 16 februarie 2015, încheiat cu SA „CC” din motivul încălcării clauzelor contractuale de către beneficiar și nefolosirea sectorului de subsol conform destinației, fără motive întemeiate, pe parcursul a doi ani. Totodată – obligarea pârâtului să adopte o decizie și să încheie contractul cu privire la transmiterea în folosința „CA” SRL a zăcământului de nisip pentru construcții „Cobusca”, blocul VII-C/2, fără concurs.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin contractul nr. 206 din 16 februarie 2015, încheiat cu SA „CC”, a fost atribuit în folosința acesteia din urmă zăcământul de nisip pentru construcții „Cobusca”, blocul VII-C/2. Despre conținutul contractului reclamanta a aflat în cadrul procedurii judiciare, în care a solicitat declararea nulității contractului menționat, aflată pe rolul instanței de apel.

Reclamanta a menționat că în speță există temeiuri legale privind dispunerea de către pârât a încetării dreptului de folosință asupra sectorului de subsol atribuit SA „CC” prin contractul nr. 206 din 16 ianuarie 2015.

Reclamanta a afirmat că pe parcursul a 2 ani după încheierea contractului SA „CC” nu a început activitatea de extragere a zăcămintelor minerale și, astfel, a încălcat clauzele contractului prevăzute la cap. 4, pct. 4.9. și 4.10, care conțin obligațiile de a obține în posesie suprafața de teren ce se încadrează în limitele perimetrului minier al zăcământului și a începe exploatarea zăcământului.

Reclamanta a relatat ca fiind evidentă neîndeplinirea de către SA „CC” a obligației de achitare a taxei pentru extragerea substanțelor minerale utile, prevăzute de pct. 4.8 al contractului, fapt ce denotă cauzarea prejudiciului statului în volumul taxelor neachitate.

Ea a declarat că cererea prealabilă, conform căreia s-a solicitat pârâtului adoptarea deciziei cu privire la încheierea contractului de transmitere în folosința reclamantei a zăcământului de nisip pentru construcții „C”, blocul VII-C/2, fără concurs, a fost respinsă prin răspunsul nr. 79-c/17, fără a fi examinată cererea în fond, scrisoarea respectivă nefiind semnată de persoana abilitată din numele pârâtului.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 13 februarie 2019, I.V. și M.V. au depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎMGFL nr. 5 cu privire la recunoașterea drept ilegală a scrisorii de răspuns a ÎMGFL nr. 9 și obligarea ÎMGFL nr. 9 de a exclude datoria în sumă de 5.044,13 lei din facturile plăților curente lunare pusă la evidență contabilă de către pârâtă în baza titlului executoriu nr. 2-2058/07 din 12 martie 2008.

În motivarea acțiunii, reclamantii au indicat că în procedura executorului judecătoresc al Oficiului de Executare Botanica, O.G., s-a aflat spre executare procedura de executare pornită în baza titlului executoriu cu nr.2-2058/07 din 12 martie 2008 privind încasarea, în mod solidar, de la debitorii I. V. și M. V. în beneficiul creditorului ÎMGFL nr. 9 a sumei de 5.044,13 lei, titlu executoriu fiind eliberat de către Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, în temeiul deciziei Curții Supreme de Justiție.

Reclamantii au invocat că, prin încheierea executorului judecătoresc din 27 mai 2010, au fost aplicate măsuri asigurătorii în scopul asigurării executării documentului executoriu nr. 2-2058/07 din 12 martie 2008. La 28 iunie 2010 titlul executoriu nominalizat a fost restituit creditorului urmăritor ÎMGFL nr. 9, iar măsurile asigurătorii aplicate prin încheierea de asigurare a executării din 27 mai 2010 au fost anulate prin încheierea din 29 aprilie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău.

Reclamantii consideră că ÎMGFL nr. 9 a omis termenul de trei ani de prezentare repetată a documentului executoriu spre executare, însă continuă să indice în facturile de plată curente lunare sumele de 4.500,10 lei, 310,33 lei pentru deservirea blocului și suma de 233,50 lei ca taxă de stat, ceea ce în total constituie datoria de 5.044,13 lei.

La 3 ianuarie 2019 s-au adresat cu cerere prealabilă către ÎMGFL nr. 9, însă, prin răspunsul acordat, le-a fost refuzat în satisfacerea cerințelor înaintate.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

SA „TC” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (în continuare AGEPI), cu privire la contestarea actului și recunoașterea legalității actului, și anume anularea mărcii nr. 11103 din 3 septembrie 2004 și a mărcii nr. 26372 din 24 noiembrie 2014, titular SA „Tutun-CTC”.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 27 februarie 2014 AGEPI a înregistrat cererea SC „IT” SRL de înregistrare a mărcii combinate „Astra Oriental Blend” cu nr. 034703, cu următoarea listă a produselor: clasa 34 - tutun, produse de tutun, țigarete conform Clasificării de la Nisa.

Ulterior, prin cererea nr. 2719 din 1 aprilie 2015, SC „IT” SRL și SA „MG” au solicitat AGEPI înregistrarea contractului de cesiune, prin care drepturile SC „IT” SRL referitoare la cererea cu nr. 034703 au fost transmise către SA „MG”.

Nefiind de acord cu înregistrarea mărcii combinate nominalizate, la 30 septembrie 2014, SA „TC” a depus opoziție, prin care a solicitat AGEPI respingerea înregistrării mărcii „A O B”, nr. de depozit 034703, iar prin decizia nr. 5457 din 11 mai 2016 a Direcției mărci și design industrial a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, a fost considerată întemeiată opoziția depusă în conformitate cu art. 40 din Legea nr. 38/2008 și a fost respinsă cererea de înregistrare a mărcii „A O B”, nr. de depozit 034703.

Reclamanta a mai invocat că, la 12 iulie 2016, AGEPI a înregistrat cererea de examinare a contestației nr. 3604 depusă de solicitantul SA „MG” prin intermediul mandatarului autorizat A.D., prin care a solicitat admiterea cererii cu nr. de depozit 034703 spre înregistrare pentru produsele din clasa 34, și anume „țigarete”. Prin această cerere, solicitantul a decis limitarea listei produselor pentru care solicită înregistrarea: de la tutun; produse din tutun; țigarete la țigarete – doar pentru „țigarete”. Contestația vizată a fost examinată la ședințele Comisiei de contestații a AGEPI din 29 septembrie 2016 și 25 octombrie 2016. Reclamanta a menționat că, conform competenței atribuite prin lege, Comisia de contestații urma să constate ilegalitatea, prin anularea în tot sau în parte, a deciziei unei subdiviziuni a AGEPI, cu remiterea dosarului spre reexaminare subdiviziunii respective, dar nu emiterea unei noi hotărâri/decizii.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 14 martie 2018, reclamanta ÎM „EF” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea reperfectării licenței.

Reclamanta a menționat că, pentru desfășurarea activității enunțate, a obținut licența cu privire la activitate farmaceutică seria A MMII nr. 044400 din 7 martie 2013 (la data de 6 martie 2018 – aplicată cererea de prelungire a licenței), iar conform anexei la licență, a înființat o filială în mun. Bălți, str. Dostoevski 12, filiala respectivă fiind autorizată și inclusă în anexa la licență.

Ea a susținut că, în scopul identificării unui spațiu, care permite o renovare și condiții tehnice și sanitare mai performante, precum și conform rezultatelor unui studiu de fezabilitate, efectuat în zona de amplasare a filialei, ÎM „EF” SRL a identificat un alt spațiu, situat în clădirea amplasată alături de spațiul filialei existente din str. Dostoevskii 12, mun. Bălți, iar spațiul în care dorește reamplasarea filialei se află pe str. Hotin 17, mun. Bălți, în clădirea vecină, la doar câțiva metri distanță de la filiala sa existentă.

Reclamanta a afirmat că, la data de 13 iulie 2017, în scopul reamplasării filialei sale din str. Dostoevskii 12 pe str. Hotin 17, mun. Bălți, a încheiat un contract de locațiune, având ca obiect posesia și folosința unei încăperi cu suprafața de 41,00 m. p., pentru amplasarea farmaciei.

A relevat că, în scopul realizării dreptului legitim de reamplasare a filialei, la data de 20 iulie 2017, s-a conformat condițiilor sanitare de amplasare a farmaciei pe adresa str. Hotin 17, mun. Bălți, și a obținut actul permisiv - autorizația sanitară de funcționare nr. 234 din 20 iulie 2017, valabilă până la data de 20 iulie 2022.

A declarat că, după închirierea încăperii din str. Hotin 17, mun. Bălți, a efectuat investiții în crearea unor condiții performante (inclusiv de marketing, merchandising, reparație, mobilier) în raport cu farmacia existentă din str. Dostoevskii 12, mun. Bălți.

A mai declarat că, prin reamplasarea filialei, ÎM „EF” SRL nu extinde numărul farmaciilor din regiune (localitate), deoarece filiala nouă o substituie pe cea existentă din str. Dostoevskii 12, mun. Bălți.

A invocat că, la data de 1 februarie 2018, s-a adresat cu cerere de reperfectare a licenței la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în scopul reamplasării filialei din mun. Bălți, str. Hotin 17, însă, prin decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr. 76-RC din 6 februarie 2018, cererea sa a fost respinsă pe motivul nerespectării normelor geografice și demografice prevăzute de art. 19 alin. (4) și (5) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI CONCURSUL DE ADMITERE 2019

La 26 aprilie 2019, reclamanta N.M. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea refuzului pârâtei cu privire la recalcularea și achitarea restanței la pensie pentru perioada 1 aprilie 2015 – 1 aprilie 2018, ca fiind ilegal, și repararea de către pârâtă a prejudiciului material legat de necalcularea și neachitarea restanței la pensie pentru perioada 1 aprilie 2015 – 1 aprilie 2018 în sumă de 59.345,48 lei și a prejudiciului moral în mărime de 15.658,40 lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin Decretul Președintelui RM, a fost numită în funcția de judecător pe termen de 5 ani, iar prin Decretul Președintelui RM din 19 aprilie 2002, a fost numită în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

Ea a menționat că, prin Decretul Președintelui RM din 26.10.2007, a fost numită în funcția de președinte al Judecătoriei C. pe termen de 4 ani, iar prin Decretul Președintelui RM nr. din 19 august 2016, a fost eliberată din funcția de judecător în Judecătoria C. în legătură cu atingerea plafonului de vârstă.

A susținut că, în luna noiembrie 2008, activând în funcția de președinte al Judecătoriei C., s-a pensionat, continuându-și activitatea în funcția de președinte al Judecătoriei C., apoi în funcția de judecător, până la data de 3 septembrie 2016, când și-a dat demisia din funcție în legătură cu atingerea plafonului de vârstă.

A afirmat că, în lunile iulie și august 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a efectuat recalculări a pensiei, însă a considerat că aceste recalculări sunt incomplete, cu omiterea efectuării recalculării mărimii pensiei pentru perioada de la precedentă recalculare, cu încălcarea flagrantă a legii.

A relevat că, la data de 10 august 2018, s-a adresat la pârâtă cu cerere prealabilă, prin care a solicitat prezentarea informației privind modalitatea de calculare a pensiei stabilite, începând cu anul 2014 până în prezent, și prezentarea informației – când, în ce mod și în ce măsură au fost efectuate recalculările pensiei, iar ținând cont de faptul că în luna iulie 2018 au fost efectuate recalculări la pensie, cu care, de fapt, nu a fost de acord, a solicitat recalcularea repetată a restanțelor neachitate la pensie, luând în considerare prevederile Legii cu privire la statutul judecătorului.